

சிறிய புத்தகங்களிலிருந்து

பெரிய பாடங்கள்

பிலேமோன்

II யோவான் & III யோவான்

யூதா

சிறிய புத்தகங்களிலிருந்து
பெரிய பாடங்கள்

ஒரு அதிகாரம் கொண்ட நிருபங்கள்

- பிளேமோன் -

- II யோவான் & III யோவான் -

- யூதா -

New Albany – Louisville Ecclesia

Copyright :

New Albany – Louisville Ecclesia

Tamil Version :

www.foodfornewcreature.com

முகவரை

வெகு காலத்திற்கு முன்னால், ஒரு சமயம், நியூ ஆல்பனி ஹாயிவில் சபையானது விரிவானதானதாய் இல்லாத “விசேஷித்த ஆராய்ச்சி பாடங்களை” எடுக்க முடிவு செய்தது. ஒரு அதிகாரம் உடைய நிருபங்களின் ஆய்வுகள் உள்ளடங்கியிருந்தன. சமீபத்தில் நாங்கள் வெளிப்படுத்துதல், எபிரெயருக்கு எழுதின நிருபம் மற்றும் ரோமருக்கு எழுதின நிருபத்தின் ஆராய்ச்சி பாடவகுப்புகளை மேற்கொண்டது போல இல்லாமல், இந்த ஒரு அதிகார நிருபத்தின் ஆராய்ச்சிகளுக்கு தினசரி குறிப்புகளை பதிவு செய்யவுமில்லை. அதனை பாட வகுப்பில் பங்கேற்றவர்களுக்கு விநியோகிக்கவுமில்லை. அதன் விளைவாக இந்த ஆய்வுகளின் விவரங்களின் “நினைவுகள்”, இந்த ஆய்வின் தலைவரினால் எடுக்கப்பட்டதும், மற்றும் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டதுமான குறிப்புகளில் மட்டும் உடையதாயிருக்கின்றன. இந்த குறிப்புகளிலிருந்துதான் இந்த தற்போதுள்ள ஆக்கப்படைப்பு பெறப்படுகிறது. எங்களுடைய மற்றும் மற்றவர்களுடைய நன்மைக்களுக்காக சமீபத்தில் நாங்கள் விரிவான ஆராய்ச்சி பாடங்களை பிரசுரிப்பது சரியானதொன்றாய் இருக்கும். இதனுடைய ஆசீர்வாதம் பின்தொடரும் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

நியூ ஆல்பனி மற்றும் ஹாயிவில் சபை
ஹாயிவில், கென்டகி

பொருளாடக்கம்

முகவுரை	3
புத்தகத்தின் அறிமுகம்	7
மிலேமோன்.....	9
மிலேமோன் நிருபத்தின் முக்கியத்துவம்.....	39
II யோவான்.....	40
II யோவான் நிருபத்தின் முக்கியத்துவம்.....	58
III யோவான்.....	59
III யோவான் நிருபத்தின் முக்கியத்துவம்.....	74
யூதா	75
யூதா நிருபத்தின் முக்கியத்துவம்	139

சிறிய புத்தகங்களிலிருந்து பொரிய பாடங்கள்

இரு அதிகாரம் கொண்ட நிருபங்கள்

புத்தகத்தின் அறிமுகம்

பிலேமோன், II யோவான் , III யோவான் மற்றும் யூதா நிருபங்களிலிருந்து நாம் மேற்கோள் காட்டுகிறோம். ஆனால் இது வழக்கமாக வெறுமனே, நாம் விவாதிக்கின்ற ஒரு பாடத்தை விரிவாக்குவதற்காக அல்லது தற்காப்புக்காக அல்லது வரையறுப்பதற்காக உதவிப்பியும் விதத்தில் ஒரு தனிமைப்படுத்தப்பட்ட வசனமாக இருக்கும். இதற்கான வேர்கள் பெரும் நிருபங்களில் இருக்கும். இவ்வாறு செய்வதில் குறைபாடு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் நாம் தனிமைப்படுத்துகின்ற இந்த வசனங்களின் முழுமையான சூழ்களை நாம் கருத்தில் கொண்டிருக்காவிட்டால், சில கணிசமான ஆசீர்வாதங்களை நாம் இழந்திருக்கிறவர்களாக இருப்போம். அப்போஸ்தலர்கள் பவுல், யோவான், யூதா ஆகியோர் இந்த சிறிய புத்தகங்களை எழுதும் போது (உண்மையில், இவைகள் புத்தகங்கள் அல்ல, கடிதங்கள்) யும் முழுமையிலும், அவைகளிலிருந்து ஆசீர்வாதங்கள் முழு சபையும் பெற்றுக்கொள்ளும் என்று அறிந்திருந்தனர்.

இதே அப்போஸ்தலர்கள் தங்களுடைய பெரிய சுவிசேஷ ஊழியங்களில், சிறிய பாடங்களைக் குறித்து விஸ்தாரமாய் சூறியுள்ளது மட்டுமல்லாமல், பல பாடங்களை ஒன்றினைத்து பேசியுள்ளனர். இது மிகவும் ஆர்வமுட்டுவதாக இருப்பதை நாம் இயல்பாக காண்கிறோம். ஆனால் ஒரு நிருபத்தைக் குறித்து ஏதோ ஒன்று சொல்ல வேண்டியுள்ளது. அந்த காரியம், ஒரு மிக முக்கியமான கருத்தைக் குறியிட்டுக்காட்டுவதாய், அந்தக் கருத்தின் மையப்பகுதிக்கு நம்மை ஒரு முகப்படுத்தி செல்லுவதாய் இருக்கின்றது. இவ்வாறு ஒரு பெரிய காரியத்திற்கான சுருக்கம் நம்மிடத்தில் இருக்கும்பொழுது,

அப்போஸ்தலர்களின் கருத்துக்களின் அழுத்தத்தை நாம் நம்மிடம் தக்க வைத்துக் கொள்ள முடியும். இந்த காரணத்தினால், நாங்கள் எங்களுடைய எல்லா உற்சாகத்துடன், வேதாகம இலக்கியத்தின் இந்த நான்கு சிறிய இரத்தினங்களை வாசகருக்கு சிபாரிசு செய்கிறோம் மற்றும் இவை ஒவ்வொன்றும் இதன் சொந்த வலிமையுடன், நம்முடைய பரிசுத்தமாக்கப்படுதலின் முயற்சிகளில் நமக்கு உதவுகிறதாக இருக்கின்றன.

கிறிஸ்துவுக்குள் சகோதரர்களாக மாறும்பொழுது, அவர்களுக்கிடையே உள்ள உறவில் நிச்சயம் மாற்றம் ஏற்படுவதினால் உண்டான ஆசீர்வாதங்களைக் குறித்து பிலேமோன் நிருபம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியானது, கொள்கை பேதங்களுக்கு எதிராக நம்முடைய பிரதான தற்காப்பாக இருக்கின்றது மற்றும் யுகத்தின் பெரும் கொள்கை பேதமாக, திருத்துவ கருத்துக்கள் இருக்கின்றது என்பதைக் காண்பிப்பதற்கு II யோவான் நிருபம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது

விகவாசத்தில் தொடர்ந்து நிலைத்திருப்பதற்கான பலத்தை கொடுமையான எதிர்ப்புகளுக்கிடையே நாம் கண்டுபிடிக்க முடியும் என்பதனை காண்பிப்பதற்காக III யோவான் எழுதப்பட்டது.

இறுதியாக இரண்டாம் மரணத்திற்கு வழிவகுக்கிற, மாம்சத்தினால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்படும் சிந்தைக்கு எதிராக எச்சரிப்பதற்கு யுதா நிருபம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நான்கு நிருபங்களும் கிட்டத்தட்ட தபால்-கார்டுகளைப் போன்று இருக்கின்றன. அவைகளின் சுருக்கம் மற்றும் சூர்மையில் அந்த நிருபங்களின் வலிமை விளங்குகின்றது. இந்த நிருபங்கள் பொதுவாக கவனிக்கப்படாமல் போகின்ற ஒரு அனுபவத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடாது.

- பிலேமோன் -

அறிமுகம்

அப்போஸ்தலர் பவுலின் சொந்த முயற்சியினால், பிலேமோன் கவிசேஷத்தை அறிந்தவராக இருந்திருக்கிறார் (வசனம் 19) பிலேமோன் கொலேசுவில் வசித்து வந்துள்ளார். இந்த கடிதமானது, பிலேமோனின் அடிமையான ஒனேசிமுவை அழைத்து வந்த தீகிக்கு மூலம் பிலேமோனுக்கு அனுப்பட்டதுமல்லாமல் இந்த தீகிக்கு மூலமே, கொலேசியர் நிருபம் அனுப்பப்பட்டது. (கொலேசியர் 4:7,9) இந்த பிலேமோன் மற்றும் கொலேசியர் நிருபங்கள் இரண்டும் ஏற்க்குறைய கி.பி. 57 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதிக்கும், கி.பி.58 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதிக்கும் இடைப்பட்ட ஒரே காலப்பகுதிக்குரிய நிருபங்களாக இருந்துள்ளன.

பிலேமோன் வசதி படைத்த ஒருவராக இருந்திருக்கவேண்டும். இக்காரியம் அவர் ஒரு அடிமைக்கு (ஒனேசிமுவை) உரிமையாளராக இருந்ததன் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. மேலும் அவரது வீட்டிலே கொலேசு பட்டணத்து சபையானது கூடி வந்துள்ளதையும் 2ஆம் வசனத்தில் வாசித்தறிகிறோம். அப்பவுலும் கொலேசு பட்டணத்திற்கு வரும்போது பிலேமோன் வீட்டு விருந்தினராக இருப்பார் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

இந்த பிலேமோன் நிருபமானது, ஆரம்ப கால சபையின் வரலாற்றில் ஒரு தனித்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாக இருந்தது. இந்த நிருபமானது ஒரு தனி நபருக்காக எழுதப்பட்டிருப்பதினாலும், எவ்விதமான தீர்க்கதறிக்கணத்திற்குரியவைகளோ அல்லது வேதக் கோட்பாடுகளோ இல்லாதிருப்பதினாலும், சிலர் இந்த நிருபத்தை புதிய ஏற்பாட்டில் சேர்ந்திருப்பது சரியானதல்ல என்று எண்ணுகின்றனர்.

இந்த நிருபமானது தேவப்பிள்ளைகளின் நிலைப்பாட்டைப் பற்றி பேசாமல், அவர்களின் நடத்தை, அனுகுமுறை மற்றும் தேவப்பிள்ளைகளிடையே ஆன உறவுகள் சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களைப் பற்றி மட்டும் பேசுவதாயிருக்கிறது. இன்னும் சுருக்கமாக சூறினால்,

இது யுக முழுவதுக்குமுரிய மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பாடமாயிருக்கிறது. மேலும் "உங்கள் வீட்டில் சூடுவருகிற சபைக்கு" (வசனம் 2) என்று சூறுவதால், இந்த நிரூபம் ஒரு தனிப்பட்ட மனிதனுக்குரிய கடிதமல்ல என்பதையும் நிருபிக்கிறது.

பிலேமோன் வீட்டில் கொலேசிய சபையானது சூடுவந்தபடியால், இந்த தனிப்பட்ட கடிதமானது "மிகவும் தனிப்பட்ட" கடிதம் அல்ல என்ற முடிவுக்கு நாம் தள்ளப்படுகிறோம். இந்தக் கடிதத்தின் அனைத்துக் காரியங்களையும் ஒட்டுமொத்த சபையும் அறிந்திருப்பதினால், பிலேமோன் அச்செய்தியை கையாண்டவிதத்திற்கும், ஒநேசிமு அதை எதிர்கொண்ட விதத்திற்கும் சாட்சியாய் இருக்கின்றனர். ஆரம்பகால சபையின் தனிப்பட்ட காரியத்தைக் காட்டிலும், வெளிப்படையாய் இருப்பதே அவர்களுக்குள் இருந்த நிலைப்பாடு என்று நாம் சொல்லலாம்.

இந்த நிரூபத்தின் நோக்கமானது தெளிவாக இருக்கிறது. பிலேமோனின் அடிமையான ஒநேசிமு தன் எஜானை விட்டு ஒடிவிட்டார். அவரது பயணத்தில் எதிர்பாரத விதமாக, அவரை கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாற்றிய அப்.பவலை சந்திக்க நேர்ந்தது. அச்சமயத்தில் அப்.பவல், ஒநேசிமுவுக்கு தான் தப்பித்து வந்த அடிமைத் தொழிலுக்கு திரும்பி செல்வதற்கான அவரது கடமையைக் குறித்தும், அதே நேரத்தில் பிலேமோனின் ஊழியக்காரர் இப்போது கிறிஸ்துவுக்குள் பிலேமோனின் சகோதரர் ஆகிவிட்டார் என்பதையும், அவர் திரும்பி வந்தவுடன் அவரது எஜானருடன் முற்றிலும் புதிய உறவுக்கு தகுதியாகிவிட்டார் என்பதையும் கற்பிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருந்தார் என்பதையும் அறிகிறோம்.

நூமக்கான பாடங்கள் ஏராளமாக இருக்கிறது. மற்ற காரியங்களில், பவுல் எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் தனது போதனைகளுக்கு இசைவாகவே இருக்கிறார். சூழ்நிலைகள் நமக்கு சாதகமான மாற்றத்தை அனுமதிக்காத வரை, தேவன் நம்மை தெரிந்தெடுத்த நிலையில் மட்டுமே நாம் காணப்படுகிறவர்களாய் இருக்கிறோம். பவுல் அடிமைத்தனத்திற்கு எதிரான போராளி அல்ல. நமக்கோ, இப்பாடம் மிகவும் மதிப்புமிக்கதாயிருக்கிறது. கார்த்தருக்கு நாம் ஊழியத்தை செய்ய வரும்போது, இந்த உலகத்தில் நிலையானது முக்கியமற்றதாய்

இருக்கிறது. சமூக மாற்றங்களை ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும் வரை எதிர் பார்க்கவும் கூடாது. இதை பலரும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒரு கடினமான கருத்தாயும் இருக்கிறது.

இந்த நிருபத்தில் வெளிப்படையாக சொல்லப்படாத அதே நேரத்தில் பல கருத்துக்களும் இருக்கின்றன. இதுவே இந்த நிருபத்திற்குரிய மாபெரும் பெலமாய் இருக்கிறது. மேற்புறமாக, அடிப்படையான அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்ள வேதாகமத்தைப் படிப்பது உதவியாயிருக்கும். ஆனால் நாம் வேதத்திலிருந்து என்ன பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற காரியத்திற்கு மேற்புறமாக படிப்பது வெகுதுராமாய் உள்ளது.

இந்த வார்த்தைகளை அப்போஸ்தலர் எழுதுவதற்கு பரிசுத்த ஆவியானது அவருக்கு துணை செய்தது. பரிசுத்த ஆவியானது என்றுமே மேலோட்டமான கருத்தை தருவதாய் இராமல், பன்முகத்தன்மை மற்றும் பலமட்ட அடுக்குகளை கொண்ட கருத்தை தருவதாகவே இருக்கிறது. பிலேமோனுக்கு பவுல் எழுதிய நிருபத்தை வாசிக்கும்போது யாரோ ஒருவரின் கடிதத்தை பெறுபவர்களாக அல்ல, மாறாக நம் சார்பாக தேவனுடைய ஆவியின் உள்ளான செயல்களை ஆழமாக ஆராயும் பரிசுத்தவான்களாக இதை பார்ப்போமாக. இந்த பரிசுத்த ஆவியானது சில வசனங்களில் இதே போன்று வேறு இடங்களில் சொல்லப்பட்ட இணையான வசனங்களின் ஆழமான கருத்துக்களை தேடும்படியாகவும் நமக்கு போதிக்கிறது.

வசனம் : 1

“கிரிஸ்து கியேக்வின் ரிஷ்க்கும் கடடப்படவனாயிருக்கிண பவவும்,
கோக்ரனாக்கிய கீமோத்தேயும், எங்களுக்குப் பிரயமுள்ளவனும், 2டன்
வேலையாளமாயிருக்கிண பிலமோனுக்கும்.”

அப்பவுல் சிறையிலிருக்கிறார். ஆனால் அவர் ரோமாபுரியின் கைதி என்று தன்னை அழைத்துக் கொள்ளவில்லை. அவர் தம்மை “இயேசு கிறிஸ்துவின் கைதி” என்று அழைத்துக் கொள்கிறார். சவிசேஷத்தின் மீது அவர் கொண்டிருந்த விசுவாசமே அவரை சிறையில் அடைத்திருந்திருக்கிறது.

நாம் பவுலைப்போன்று நம்முடைய சூழ்நிலைகளின் காரணமானது போதகர் மீது கொண்டுள்ள அன்பு மற்றும் அவருக்காக செய்கின்ற ஊழியத்தினால் உண்டானது என்பதை நாம் கண்டறிந்தால், நமக்கு பாதகமான சூழ்நிலைகளிலும் நாம் சந்தோஷமாயிருப்போம். இதுவே முதல் பாடம்.

இந்த நிருபம் எழுதும் சமயத்தில் தீமோத்தேயு அப்.பவுலோடு இருக்கிறார். தீமோத்தேயு அப்.பவுலுக்கு எப்போதும் விருப்பமுள்ள ஆதரவாளராக இருப்பதோடு, அவர் மீது மிகவும் ஆழமான மரியாதையை கொண்டிருக்க வேண்டும். மேலும் அப்.பவுல் இந்த நிருபத்தை ஆரம்பிக்கும் போது, பவுல் மற்றும் தீமோத்தேயு சேர்ந்து பிலேமோனுக்கு எழுதுகிறதாவது என்று கூறியிருக்கலாம். ஆனால் அவர் எழுதும்போது, "தீமோத்தேயு, நம் சகோதரன்" என்று கூறி நாம் அனைவரும் சந்தோஷப்படவேண்டிய அந்த உறவை உரிமை கொண்டாட முடிந்ததில் பவுல் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறார் என்பது தெளிவாகிறது. நாம் ஒவ்வொருவருக்கும் இடையே உள்ள அற்புதமான மற்றும் நிலையான புரிதல் என்னவென்று பார்க்கும்போது, நாம் ஒரு சிறப்பான புதுசிருஷ்ட அதாவது கருநிலையிலிருக்கும் தேவனின் பிள்ளைகள் என்பதால் நம்மை "சகோதரா" என்றழைப்பதும் சரியானதே என்பதை அறிகிறோம். இது இரண்டாம் பாடமாயிருக்கிறது.

வேறு இடங்களில் (2 தீமோத்தேயு 1:2) அப்.பவுல், தீமோத்தேயுவை தனது மகன் என்று அழைக்கிறார். இதுவும் வார்த்தையால் விவரிக்கமுடியாத ஒரு உறவை வெளிப்படுத்துகிறது. ஒருவரை தேவ ஆவியில் (Spirit begetta) பிறக்க வைப்பதற்காக நாம் ஒரு நடுநிலையாளராக (Agent) செயல்பட்டு நாம் கடவுளால் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு அரிய வாய்ப்பைப் பெற்றிருப்பதை பற்றி அவ்வாறு கடவுளால் பயன்படுத்தப்பட்டவர்களால் மட்டுமே அதை உணரவும் பாராட்டவும் முடியும். இக்காரியம் "ஒருவரை விகவாசத்திற்குள்ளான மகன் என்று அழைப்பது பெரிய கெளரவுமான காரியமா? அல்லது கிறிஸ்துவக்குள்ளான சகோதரன் என்று அழைப்பதா?" என்ற கேள்வியை நமக்குள் எழுப்புகின்றது.

இது பயனற்ற கேள்வியாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால் அதைப்பற்றி சிந்திப்பது சில நல்ல எண்ணாங்களை நமக்குத் தரும்.

நம்முடைய அப்பா பிதாவிடம் உடனான உறவானது மிகப்பெரிய பொக்கிஷமாயிருக்கிறது. இந்த பொக்கிஷத்தைப் பகிர்ந்து கொள்பவர்கள், நித்தியத்தின் மாபெரும் அழைப்பின் சகோதரர்களாக இருக்கின்றனர். இப்படியாக "சகோதர உறவு" என்பதுதான் மிகவும் அன்பான உறவாக இருக்கிறது. அந்த சகோதரத்துவத்தை விரிவுப்படுத்துவதற்கான கருவியாக இருக்கும்படியாக தேவன் நம்மை ஆசீர்வதித்திருப்பதால், நாம் இரட்டிப்பான ஆசீர்வாதத்திற்குள் இருக்கிறோம். மேலும் "விசுவாசத்தின் மகன்" என்று நாம் அழைக்கக்கூடிய ஒருவர் நமக்கு ஒரு குறிப்பிடத்தகுந்த உறவாகவும், தேவனுடனான நமது உறவில் ஒரு குறிப்பிடத்தகுந்த எபினேசராகவும் இருக்கிறார். ஆனால் ஒருவன் விசுவாசத்தில் நம்முடைய குமாரனாக மாறுவதனால் "கிறிஸ்துவுக்குள்ளான சகோதரனாய்" அவனால் மாற முடியும்.இதுவே மேலான கணம்.

இந்த சிந்தனைக்கு ஒரு நல்ல கருத்து இருக்கிறது. இந்த நிருபத்தை எழுதுவதன் மூலம் பவுலின் நோக்கமானது ஒன்றே சிழு இப்போது பிலேமோனின் சகோதரனாக இருக்கிறார் என்பதை பிலேமோனுக்கு உணர்த்துவதாய் இருந்தது. இக்காரியம் பிலேமோன் மீது பவுல் எவ்வளவு சிக்கலான காரியத்தை தினிக்கிறார். (இந்த சிக்கலை அவர்நூட்பமாக 16-ஆம் வசனத்தில் நினைவுட்டுகிறார்).

"நியூ அமெரிக்கன் ஸ்டாண்டர்டு" என்ற வேதாகமம் "எங்கள் அன்புக்குரிய பிலேமோனுக்கு" என்ற வார்த்தைக்கு பின்பு "சகோதரன்" என்ற வார்த்தையை சேர்க்கிறது. ஆனால் இந்த "சகோதரன்" என்ற வார்த்தை கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்ட வார்த்தையாக இருந்தாலும், கருத்தில் எந்தவித தவறுமில்லை. பிலேமோன் ஒரு சகோதராக இருந்தபடியினால், அவர் பிரியமானவராயிருந்தார். கிரேக்க மொழியும் "பிரியமான பிலேமோனுக்கு" என்றே கூறுகிறது. இவ்வார்த்தை பிலேமோன் மீது பவுலுக்கு ஒரு விசேஷமான பாசம் மற்றும் அவருடன் ஒரு நெருக்கம் இருந்திருக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது.

பவுலினுடைய இந்த நெருக்கமானது பிலேமோனை வெளிப்படையாகவும், மிகவும் நோர்மையாகவும் அழைத்தார் என்பதை நாம் பின்வரும் வசனங்களில் காணலாம். மேலும் பிலேமோன் விசுவாசத்தைப் பொறுத்தவரை பவுலின் குமாரனாக இருந்துள்ளார்.

பெயரைக் குறித்த ஆய்வு மிகவும் சுவாரஸ்யமானதாயிருக்கிறது. "பிலேமோன்" என்பதற்கு "பாசமுள்ளவர்" என்பது பொருளாயிருப்பதினால், அப்.பவுல் பிலேமோன் என்ற பெயரின் அர்த்தத்தைக் கொண்டு வார்த்தை ஜாலத்தை செய்திருக்கலாம். இதேபோன்று அப்.பவுல் "ஓநேசிமு" என்ற பெயருடனும் விளையாடுகிறார் என்பதையும் காணவிருக்கிறோம்.

பிலேமோன் ஒரு "உடன்வேலையாள்" என்று கூறி முதலாம் வசனம் முடிவடைகிறது. பிலேமோன் ஏதோ ஒரு வகையில் கவிசேஷப் பணியில் உதவியாக இருந்திருக்கிறார். கிரேக்க மொழியில், "எங்களுக்கு பிரியமுள்ளவனும் உடன் வேலையாளும்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த செய்தி, நமது நன்மைக்காக சொல்லப்படாமல், பிலேமோனின் நன்மைக்காக சொல்லப்பட்டுள்ளது. பிலேமோன் ஒரு உடன் வேலையாள் என்பது அவருக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். ஆனால் பிலேமோன் அப்.பவுலின் நிருபத்தை வாசிக்கும் போது, தான் செய்வதை (ஊழியத்தை) அப்.பவுல் மதிக்கிறார் என்பதை உணர்ந்து கொண்டிருப்பார். இந்த நிருபத்தை பிலேமோன் தொடர்ந்து வாசிக்கும் போது, அவர் சபையின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இல்லாமல், சக ஊழியராக தொடர்ந்து இருப்பதற்கு இன்னும் அவரால் என்ன செய்யமுடியும் என்பதை அறிந்து கொண்டிருப்பார். இது மூன்றாவது பாடமாய் இருக்கிறது.

வசனம் : 2

"பிரியமுள்ள எங்கள் சகோதரி அப்பியாளுக்கும், உடன் போர் சேவகனாகிய அர்க்கப்புவுக்கும் உம்முடைய வீட்டிலே கூடிவருக்கி சபைக்கும்....."

வாழ்த்துரையானது பிலேமோனை கடந்து தொடர்கிறது. இது மிகவும் பொருத்தமானதாகவும் இருக்கிறது. இக்கடிதம் பிலேமோனுக்கு முக்கியமாக எழுதப்பட்டிருந்தாலும், அவரது குடும்பத்தின் முக்கிய உறுப்பினர்களை புறக்கணிப்பது பொருத்தமற்றதாயிருந்திருக்கும். வேத விரிவுரையாளர்கள் பொதுவாக அப்பியா பிலேமோனின் மனைவியென்றும், அவளை "சகோதரி" என்றும் அழைப்பதால், அவள் ஒரு பரிசுத்தவானாயிருக்கிறாள். "அர்க்கிப்பு" சகோதரர் என்று

அழைக்கப்படவில்லை என்றாலும், அவர் ஒரு பரிசுத்தவான் மட்டுமல்ல, "உடன்போர் சேவகர்" என்று அழைக்கப்பட்டிருப்பதினால், அவர் ஒரு பரிசுத்தவானாய் இருக்கவேண்டும் என்ற யூகம் வலிமைபெறுகின்றது. வேத விரிவுரையாளர்கள் அவரை மாம்சத்தின்படி பிலேமோனின் சகோதரர் என்று கருதுகின்றனர். "உங்கள் வீட்டிலே கூடுகிற சபையோடு" என்ற வார்த்தையோடு வாழ்த்துவரை முடிவடைகிறது. இங்கு பயன்படுத்தப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தை "வீட்டின் உள்ளே" என்ற அர்த்தத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. "வீட்டின் உள்ளே" என்ற அர்த்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்குமேயானால், அந்த வீட்டில் வசிக்கும் மற்றவர்களையும் "சகோதரர்" என்று நாம் நினைக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் "உங்கள் வீட்டில் உள்ள சபை" என்ற வார்த்தையானது, அங்கே "கூடிவருகிற சபையை" அடையாளப்படுத்துவதாய் இருக்கிறது. "உடன் போர் சேவகன்" என்ற சொற்றொடரை நாம் விரைவாக கடந்து செல்ல விரும்பவில்லை. ஆரம்பகாலத்தில் கிறிஸ்துவ கலைச்சொற்கள் மிகுந்த பொருள் விளக்கத்தால் நிரம்பியிருந்தன. அவற்றில் சில, காலப்போக்கில் ஒருவழக்கச் சொல்லாகவும் நல்லொழுக்கமான ஆனால் கவனம் பெறாத சொல்லாகவும் மாறியுள்ளன. அதே நேரம், அப்.பவுல் சிறையில் இருந்தார். சபையானது ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியிலிருந்தே, மிகப்பெரிய போராட்டத்தில் இருந்தது. போராட்டமானது மிகவும் சிக்கல் நிறைந்தாயிருந்தது. இந்த போராட்ட சிக்கல் சபைக்குள்ளும் மற்றும் சுவிசேஷத்தின் வெளிப்புற எதிரிகளுக்கு எதிராகவும் இருந்தது. அப்.பவுல் அர்க்கிப்புவைக் குறித்து இப்படி ஒரு வார்த்தையை (உடன் போர்ச்சேவகன்) பயன்படுத்துவதன் மூலம் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஊழியத்தின் தீவிரத்தைக் குறித்து விசுவாச வீட்டாருக்கும் நமக்கும் நினைப்பூட்டுகிறார். இதுபோன்ற வார்த்தைகளை கருத்துஞ்சி படிக்காமல் விட்டுவிடுவோ-மோயானால் நாம் நமக்குரிய ஆசீர்வாதங்களையும் இழந்து விடுகிறோம்.

மீண்டும் "அப்பியா" என்பது ஒரு "பிரிகியா" பெயர் என்பதை அறிவதன்மூலம் நாம் பயனடையலாம் அல்லது பயனடையாமல் போகலாம். இந்த பெயர் "அன்பை" வெளிப்படுத்துவதாய் இருக்கிறது. ஒரே சொல்லின் பல அர்த்தங்களை உபயோகிப்பது பவுலின் எழுத்து முறையாய் இருப்பதினால், சொற்களின் வரலாற்றை அறிவது

இன்றியமையாதது. எனவே பெயர்களின் அர்த்தத்தை மொழி பெயர்ப்பதும் அவசியமானதொன்று.

"அர்க்கிப்பு" என்ற பெயரும் ஒரு தற்செயலாக வைக்கப்பட்ட பெயராக இல்லாமல், சற்று அதிகமான விளக்கத்தை உடையதாய் தோன்றுகிறது. "அர்க்கிப்பு" என்பதற்கு "குதிரையின் எஜமானார்" அல்லது "தலைமை குதிரை வீரர்" என்பது அர்த்தமாயிருக்கிறது. பவுல் அவரை "உடன் போர் சேவகன்" என்று நினைப்பதற்கு இதுவும் ஒரு கூடுதல் காரணமாக இருக்கலாம். அப்பவுல் கொலோசெயர் 4:17இல், "அர்க்கிப்பு" எதோ ஒரு விசேஷ ஊழியத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார் என்பதை கட்டிக்காட்டுகிறார். இவர் கொலோசெயர் பட்டணத்தில் ஒரு மூப்பராக ஒருவேளை இருந்திருக்கலாம்.

வசனம் : 3

**"ஏழ்முடைய ப்ரதாவாக்ய தேவனாலும், கர்த்தராக்ய கீயேச
கிர்ஸ்துவினாலும், உங்களுக்கு கிருபையும், சமாதானமும் உண்டாவதாக"**

இந்த வசனத்தின் வார்த்தைகள், ரோமர் 1:7; 1 கொரி 1:2; 2 கொரி. 1:2; கலாத்தியர் 1:3; எபேசியர் 1:2; பிலிப்பியர் 1:2; கொலோசீயர் 1:2 மற்றும் 2 தெசலோனிக்கேயர் 1:2. நம்மில் பெரும்பாலோருக்கு ஒவ்வொரு முறையும் கடிதம் எழுதும் போது, நாம் பயன்படுத்திய வார்த்தைகளையே மீண்டும், மீண்டும் பயன்படுத்துவது ஒரு பழக்கமாக இருக்கும். இதே காரியம் அப்பவுலிடமும் இருந்திருக்கும். ஆனால் பரிசுத்த ஆவியின் உள்ளார்ந்த தூண்டுதலும், இந்த மகத்தான் அப்போஸ்தலரின் அறிவாற்றலும் வேறுவிதமாக இருப்பதாக நாம் சந்தேகிக்கிறோம். திரும்ப, திரும்ப சொன்ன வார்த்தைகளையே உபயோகிக்காமல், ஒவ்வொரு சபையும் கேட்க வேண்டும் என்று பவுல் விரும்பிய வார்த்தைகளை மட்டுமே தெரிந்தெடுக்கக்கூடியவராய் இருந்திருக்கிறார்.

"உங்களுக்குக் கிருபையும்" "கிருபையின் அதிகாரம்" என்று அழைக்கக்கூடிய ரோமர் 5-ஆம் அதிகாரத்தில், அப்.பவுல், இந்த கிருபை குணத்திற்காக நன்றியணர்வில் மூழ்கியிருப்பதைக் காண்கிறோம். வெளிப்படுத்தல் புத்தகத்தின் காட்சியிலும்,

யோவான் 21:20-23லும், நம்மை அடையாளப்படுத்துபவராக இருப்பவர் மாபெரும் அப்போஸ்தலனாகிய யோவான், "யேகோவா தேவனின் கிருபை" என்று அர்த்தமுடைய ஒரு பெயரையும் உடையவராய் இருக்கிறார். இந்தப் பெயர் சுட்டிக்காட்டுவதுபோல, நாம் கிருபையின் அற்புதங்களாக இருக்கிறோம். நாம் இதனை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நம்மனதில் வைத்திருக்கவேண்டும் என்பது அப்.பவுல் விரும்புகிறார் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமுமில்லை. நமது வாழ்க்கையும் அதை சார்ந்தேயுள்ளது. இந்த "கிருபை" என்ற வார்த்தை "குனிதல்" அல்லது "தாழ்மையுடையோருக்கு இரக்கத்துடன் குனிதல்" என்ற அர்த்தத்தையுடைய எபிரேய பத்திலிருந்து வருகிறது. இது கடவுள் நம்மீது வைத்திருக்கும் இரக்கத்தை முழுமையாக பிரதிபலிக்க-வில்லையா?

சமாதானமும் :

இந்த "கிருபையை" நாம் பாராட்டக்கூடியவர்களாயிருக்கும் போது, நம்மிடையே சமாதானம் வளரும். இவ்வாறாக, அப்.பவுல் திருச்சபையினர் அனைவருக்கும் மற்றும் பிலேமோனுக்கும் அவரது வீட்டாருக்கும் சொல்லக்கூடிய தனது வாழ்த்துக்களின் காரணத்தையும், விளைவையும் (கிருபை மற்றும் சமாதானம்) விளக்குகிறார். இதுவேதுல்லியமான இணக்கமாயிருக்கிறது.

நம்முடைய பிதாவாகிய தேவனால் :

இவரே நமக்கு "கிருபை" மற்றும் "சமாதானத்திற்கு" முதன்மை மற்றும் ஆதாரமாக இருக்கிறார். இதனை அப்.பவுல் கூறும்போது, "கடவுளிடமிருந்து" அல்ல, மாறாக "நம்முடைய பிதாவாகிய கடவுளிடமிருந்து" என்று வலியுறுத்தி கூறுவதைப் பார்க்கிறோம். இங்கே அப்.பவுல் சகோதரத்துவத்தின் ஆசீர்வாதத்தை மீண்டுமாக வலியுறுத்துவதைப் பார்க்கிறோம். "தேவன்" என்பவர் "இவ்வுலக மக்களின்" தந்தை அல்ல. இப்படிப்பட்ட தேவ தூஷணத்தை யூதர்கள் உச்சரிக்கமாட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட (தேவ தூஷணம்) காரணத்திற்காக யூதர்கள் இயேகவை சிலுவையில் அறைந்தனர். இப்படிப்பட்ட, வார்த்தையால் கூற முடியாத உறவை நாம் உரிமை கொண்டாடவும், போற்றவும், அப்.பவுல் விரும்புகிறார். இந்த தேவ உறவே குறுகிய பாதையில் நாம் பயணிக்கும்போது, இறுதிவரை நம்மைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கிறது.

கார்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலும் :

நிச்சயமாக நமதான்டவராகிய இயேசுவின் பலி மற்றும் அவரது பரிந்து பேசுதலுமே நாம் மறுபிறப்படையெவும், தேவனோடு தொடர்ந்து உறவாடவும் சாத்தியமாக்குகிறது. மீண்டும் நாம் வார்த்தைகளை விரைவாகப்படிக்காமல், அப்.பவுல் தொடர்ந்து திரும்பத் திரும்பச் சொல்லும் வார்த்தைகளை கூர்ந்து கவனிப்போமாக! மேலும் "கார்த்தர்" என்ற பெயரானது நமக்கு நிறைய அர்த்தங்களை தருவதாயிருக்கிறது. நம் ஆண்டவராகிய இயேசுவே, நமக்குத் தலையாக, நம் எஜமானாக, நம் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இல்லாவிட்டால் நாம் எல்லா கிருபை மற்றும் சமாதானத்தை இழுந்து விடுவோம்.

அப்போஸ்தலர்கள் அவரை இயேசு (இரட்சகர்) என்று அறிந்திருந்தைப் போலவே நாமும் அறிந்திருக்கிறோம். அவருடைய பெயரை மொழிபெயர்ப்பது நமக்கு உதவியாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் இரட்சிக்கப்படவேண்டும் என்ற உண்மையை நாம் ஒரு போதும் மறந்துவிடக்கூடாது. இரட்சிப்பானது அவருடைய பலியால் மட்டுமே சாத்தியமாயிருக்கிறது. இவற்றின் மீதான விகவாசமே, எல்லாவற்றையும் நமக்கு சாத்தியமாக்குகிறது என்பதை பவுல் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி வலியுறுத்துகிறார். நாம் அனைவரும் இரட்சிக்கப்பட்டோம்.

இறுதியாக அப்.பவுல் "கிறிஸ்து" என்ற வார்த்தையை சேர்க்கிறார். "அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்-தேவன் அவரை இந்த நிலையில் வைத்திருக்கிறார்" என்பது இந்த வார்த்தையின் பொருளாயிருக்கிறது. அப்படியானால், இப்படிப்பட்ட ஏற்பாட்டை யார் எதிர்க்க போகிறார்கள்? ஒரு வேளை நமது மாம்சம் அவ்வாறு செய்யலாம். (இதைக்குறித்து யூதாவின் எச்சரிப்பை பின்பு தியானிப்போம்). ஆனால் நமது புதிய சிருஷ்டி, இயேசுவின் வல்லமை, அதிகாரம் மற்றும் கட்டளையால் தொடர்ந்து நிரப்பப்பட்டால், நாம் நன்கு போவிக்கப்படுவோம். **இதுவே 4 ஆம் பாடம்.**

மேலும், நாம் அப்.பவுலின் ஒவ்வொரு வார்த்தையின் உள்ளார்ந்த அர்த்தத்தை புரிந்துக் கொண்டு வாசிக்க வேண்டிய தேவையை நாம் மீண்டும் கூறுகிறோம். அப்படி செய்வதால், பரிசுத்த ஆவி கற்பிக்கும் கற்பனைக்கெட்டாத பல்வேறு சத்தியத்தினால் புதிய சிருஷ்டியானது ஒழுக்கத்தில் மேம்படமுடியும் என்பதை புரிந்து கொள்கிறோம்.

வசனம் : 4

“என் ஜெபங்களில் 2 மீமை நினைக்கு எப்பொழுதும் என் தேவனுக்கு ஸ்தோக்கிரஞ்சியென்று.....”

இந்த நிருபத்தில் முதல் 3 வசனங்கள் வாழ்த்துதலுக்குரியதாய் இருக்கிறது. 4-7 வசனங்கள் ஒரு வகையில் வாழ்த்துதலுக்குரிய ஒரு பகுதியாக இருந்தாலும், அவை ஒரு பாராட்டுக்குறிப்பாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

5ஆம் வசனமானது பிலிப்பியர் 1:3 போன்ற வசனங்களை நினைவுட்டுகிறது. நமக்கு நஷ்டம் உண்டாகாதபடிக்கு இந்த வார்த்தைகளை நாம் மீண்டுமாக ஒரு விசைப்படிக்கலாம். நம்முடைய பொறுப்பின் கீழ் உள்ளவர்களுக்காகவும், நம்முடைய ஐக்கியத்தின் ஒரு பகுதியாகவும் ஜைப் என்ற காரியம் குறைந்தபட்சம் 1 சாமு. 12:23ஐ போலவே பழுமையானது. இந்த வகையான ஜெபத்தில் நாம் ஈடுபடாவிட்டால் அது கடவுகளுக்கு எதிரான பாவம் என்று கூறப்படுகிறது. இந்த ஜைபம், ஸ்தோத்திரத்துடன் சேர்ந்து, இவ்வசனத்தின் அடிப்படையாக அமைகிறது. அப்.பவுஸ் தெசலொனிக்கேயர்களுக்கு எழுதும்போது, (1 தெச. 5:18) ஸ்தோத்திரம் செலுத்துவது, தேவனுடைய விருப்பமாயிருக்கிறது(சித்தம்). புதிய ஏற்பாட்டில், இரண்டுமுறை மட்டுமே தேவனுடைய சித்தமானது தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டள்ளது. மற்றொரு இடத்திலும் அப்.பவுலாலே (1 தெச. 4:3) சொல்லப்பட்டதாய் இருக்கிறது. “நீங்கள் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாக வேண்டுமென்பதே தேவனுடைய சித்தமாய் இருக்கிறது.” எனவே 5ஆம் வசனத்தில் அப்.பவுஸ் பிலேமோனுக்காகவும் அவரது வீட்டாருக்காகவும் ஜைபத்தையும் ஸ்தோத்திரத்தையும் ஒருங்கிணைக்கிறார்.

நாமும் கூட நம் சகோதரர்களுக்காக ஜைபத்தையும் மற்றும் ஸ்தோத்திரத்தையும் செய்வதை பழக்கமாக்கிக் கொண்டால் சர்த்தின் (சபை) இணைப்பை உறுதியாக்குவதிலும், நம்முடைய இருதயங்கள் மற்றும் சிந்தனைகளின் முன்பு நம்முடைய அழைப்பின் ஒருமையை முன்னால் வைப்பதிலும் நல்ல ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். இவைகளில்லாமல் நாம் ஜையங்கொள்ள முடியாது. இது 5ஆம் பாடம்.

வசனம் : 5

“காங்கராகிய இயேகல்ளிட்க்லுறு, எல்லா பரிசுத்தவான்களிடக்லுமுள்ள
உழுமடைய அன்பையும் உழுமடைய விசுவாசத்தையும் நான்
கீஸ்விப்பபட்டு.....”

இவ்வசனம் ஒரு வகையில் நமது எண்ணங்களை தலைகீழாக மாற்றுகிறது. அப்.பவுல் தனது ஜெபம் மற்றும் ஸ்தோத்திரத்தை நிறைவேற்றுவதோடு, அவ்வாறு அப்.பவுல் செய்வதற்குரிய காரணத்தை பிலேமோன் அவருக்குத் தருகிறார். பரிசுத்தவான்களின் ஜெபத்தில் நாங்கள் இருக்க விரும்புகிறோம். அவர்கள் (பரிசுத்தவான்கள்) எங்கள் சகோதரர்களாக இருப்பதற்கு நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும் என நாங்கள் விரும்புகிறோம். எனவே அவ்வாறு செய்வதற்கான காரணத்தை அவர்களிடம் தெரிவிக்க நாம் உதவ வேண்டும். அப்.பவுல் ஏன் பிலேமோனை தன்னுடைய ஜெபத்தில் வைப்பதாக தெரிவிக்கிறார்? ஏனெனில் பிலேமோன் இரு நபர்களிடம் இரண்டு குணங்களை வெளிப்படுத்துகிறார். அவர் இயேசுவிடமும் எல்லா பரிசுத்த-வான்களிடமும் அன்பு, விசுவாசத்தை காட்டுகிறார்.

"பரிசுத்தவான்களை நோக்கி" என்று அப்.பவுல் கூறியிருக்கலாம். ஆனால் அவர் ஓடிப்போன அடிமையும், தற்போது பரிசுத்தவானாக மாறியிருக்கிறவரிடம் அன்பை காட்டும்படி பிலேமோனை அழைக்கிறார். அப்.பவுல் மிகவும் நுட்பமானவர் என்று கூறினாலும் அவர் ஒரு போதனையாளராகவே தம்மை வெளிப்படுத்த விரும்புகிறார் என்று நம்மால் கூறமுடியும். பிலேமோன் எல்லா பரிசுத்தவான்களிடமும் அன்பையும், விசுவாசத்தையும் காட்டியிருக்கிறார். இதை பிலேமோன் சற்று சிந்தித்திருப்பாரோயானால், அந்த கிருபைகளை ஒரு காலத்தில் துரோகியாக இருந்து, தற்போது புனிதராக மாறியிருக்கும் ஒன்றேசிமுக்கு காட்டுவதில் அவருக்கு எந்தவித பிரச்சனையும் இருந்திருக்காது.

பிலேமோனின் முதன்மையான அன்பும் விசுவாசமும் நமதாண்டவராகிய இயேசுவின் மீது காட்டினார். அதுவே பிரதானமானதாயும் இருக்கிறது. அதே அன்பும், விசுவாசமுள்ள அனைவருக்காகவும் நாம் எப்படி ஜெபிக்காமல் இருக்க முடியும்? எனவே அந்த அன்பு மற்றும் விசுவாசத்தின், தொடர்ச்சியாக நமதாண்டவராகிய

இயேசுவுக்கு சொந்தமானவர்கள் மீதும் ஒரு இணையான அன்பும், விசுவாசமும் நாம் காட்டக்கூடியவர்களாய் இருக்கிறோம். இரண்டாவதாக (சேகாதரர்களிடம்) காட்டக்கூடிய தொடர்ச்சியான அன்பும், விசுவாசமும் இல்லாவிடில், முதன்மையான (நமதாண்டவரிடம் காட்டக்கூடிய) அன்பு மற்றும் விசுவாசத்தையும் காட்ட முடியாத சூழ்நிலையில் நாமும் இருப்போம். பரிசுத்தவான்கள் மீது காட்டக்கூடிய அன்பு ஒரு மிகப்பெரிய விவாதத்திற்குரிய தலைப்பாயிருக்கிறது. ஆனால் இந்த வசனத்தை பொறுத்த வரை, "எல்லா பரிசுத்தவான்கள் மீது வைத்திருக்கக்கூடிய உம்முடைய விசுவாசமானது....." என்ற வார்த்தையானது ஒரு சிறப்பான கவனத்துக்குரியதாய் இருக்கிறது.

பிலேமோன் ஓநேசிமுவின் மேல் வைத்திருந்த நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டார் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமுமில்லை. ஆனால் அது இப்போது முடிந்துவிட்ட காரியமாயிருக்கிறது. ஓநேசிமுவை முன்பு பார்த்ததுபோல பிலேமோனால் இப்போது பார்க்க முடியாது. ஓநேசிமு இப்போது ஒரு பரிசுத்தவானாக இருக்கிறார். எல்லா பரிசுத்தவான்களிடமும் நாம் விசுவாசம் (நம்பிக்கை) வைத்திருக்கிறோம் என்பது பவுலின் தெளிவான போதனையாய் இருக்கிறது. இக்காரியத்தை மிக அரிதாகவே வெளிப்படுத்தக் கூடியவர்களாய் நாம் இருக்கிறோம். சேகாதரர்களை நேரிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றி நாம் அடிக்கடி பேசுகிறோம். ஆனால் அவர்கள் மீதான நமது நம்பிக்கையை நாம் எப்போதாவது மட்டுமே கூறுகிறோம் அல்லது அரிதாகவே வெளிப்படுத்துகிறோம். இது ஆறாவது பாடமாயிருக்கிறது.

வசனம் : 6

"உங்கள்லிலுள்ள சகல ஏன்கைகளும் தெரியப்படுகிறதனாலே உம்முடைய விசுவாசத்தின் அஞ்சியோஞ்சியம் கிர்ஸ்து கியேசுவுக்காகப் பயன்பட வேண்டுமின்று வேண்டுகல் செய்கிறேன்."

இப்போது அப்.பவுல் தம்முடைய ஜெபத்தின் நோக்கத்தை, பிலேமோனிடம் கூறுகிறார். விசுவாசத்தின் அந்தியோந்தியம் (ஜக்கியம்) என்ற சொற்றொடர் அசாதாரணமானது. கடந்த வசனத்தில் நாம் கற்றுக்

கொண்டதை சற்று கூர்ந்து ஆராய்ந்து பார்ப்போமேயானால், நாம் இந்த "சொற்றொடரின்" குறிப்பிடத்தகுந்த அர்த்தத்தை நம்மால் உணரமுடியும். அப்பவுல் ஒரு பெரிய பாடத்தைக் கற்பிக்க முயற்சிக்கிறார். நம்மிடம் காணப்படவேண்டிய தனிப்பட்ட விசுவாசத்துடன், ஒரு கூட்டு நம்பிக்கையும் அதாவது "விசுவாசிகளின் ஜக்கியமானது" இருக்க வேண்டும். நம் ஓவ்வொருவரிடமும் காணப்படும் விசுவாசமானது கிறிஸ்துவின் சர்த்தின் விசுவாசமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சக்தி வாய்ந்த கருத்தானது நமக்கு ஒரு போதனையாகவும் இருக்கிறது. "கிறிஸ்துவின் ஜக்கியம்" என்ற வார்த்தையின் கீழ் நாம் அறிந்து வைத்திருக்கும் அல்லது சொல்லக்கூடிய அனைத்திற்கும் இதுவே அடிப்படையாய் இருக்கிறது. இது 7வது பாடமாயிருக்கிறது.

இந்த "விசுவாசத்தின் ஜக்கியம்" நடைமுறையில் இருக்க வேண்டும் என்பதே அப்.பவுலின் ஜெபமாயிருக்கிறது. இதை வெளிப்படையாக காட்டுவது நன்மையும் மற்றும் கட்டாயமானதாயும் இருக்கிறது. இதை மற்ற சகோதருடன் பகிர்ந்து கொள்ளும்போது மட்டும் பயனுள்ளதாக மாறுகிறது.

இந்த வசனம் அதனுடைய அர்த்தத்தை பொறுத்தவரை தெளிவற்றதாக இருக்கலாம். ஆனால் வார்த்தைகள் தெளிவாக உள்ளன. குறிப்பாக "அறிவு" என்பது தகவல் அல்ல. மாறாக 'அறிவாற்றல்' என்பது நம்மை வசப்படுத்தி நமது குணாதிசியங்களை மாற்றியதாயிருக்கிறது. இதை அறிவு என்று சொல்லுவதைவிட "ஒப்புதல்" என்ற வார்த்தைக்கு பொருத்தமாயிருக்கிறது. (KJV மொழிபெயர்ப்பு இந்த வேறுபாட்டைக் காட்டுகிறது). இதை வேறு வார்த்தைகளில் கூறவேண்டுமானால், நாம் பெற்றுக் கொண்ட சத்தியங்கள் நமது சிந்தையை மாற்றவில்லை. ஆனால் நமது இருதயங்களை மாற்றியுள்ளன. இதனால் நாம் கடைப்பிடிக்கும் அனைத்திலும் கிறிஸ்துவை உள்மனதில் அங்கீகரிக்கிறோம்.

எனவே ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய "விசுவாசம்" மற்றும் "ஜக்கியத்தின்" செயல் திறனை (பயனை) கொண்டு வருவதற்குரிய அப்.பவுலின் ஜெபத்தின் நோக்கம் எதுவென்று பார்க்கும் போது "உங்களிலுள்ள சகல நன்மைகளையும் இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் ஏற்று அங்கீகரிப்பதால்" என்று KJV மொழிபெயர்ப்பில் வாசிக்கிறோம்.

மார்ஷல் மொழிபெயர்ப்பில் : "கிறிஸ்துவுக்காக நம்மில் உள்ள ஒவ்வொரு நன்மையான காரியத்தைப் பற்றிய முழுமையான அறிவுடன் செயல்பட துவங்கலாம்" மேலும் மார்ஷலின் மொழிபெயர்ப்பை சற்று கவனமாக பார்ப்போமேயானால், அப்.பவுல் எதைக் குறிப்பிடுகிறார் என்பதைக் குறித்து சிறந்த யோசனையை நாம் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இந்த வசனத்தின் மற்றொரு சுருக்கமான விளக்கம் பின்வருமாறு இருக்கும்.

வசனம் 5 : நீங்கள் பரிசுத்தவான்கள் மீது அன்பும், அவர்கள் மீது நம்பிக்கையும் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

வசனம் 6 : இந்த ஒற்றுமையானது உங்கள் அனைவரது குணலட்சணங்களில் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதோடு, நம்மில் காணப்படும் நல்ல குணங்கள் அனைத்தும், கிறிஸ்துவின் நன்மைக்காக வேலை செய்யும் அளவிற்கு நம்மை கொண்டு போய் நிறுத்தவேண்டும் என்பதற்காக நான் வேண்டுதல் செய்கிறேன்.

நாம் 7 ஆம் வசனத்தை நெருங்கும்போது இந்த விளக்கம் நமக்கு பயன் அளிப்பதாக இருக்கிறது. மேலும் 7ஆம் வசனத்தின் ஆரம்பம் "எனெனில்" என்று ஆரம்பிப்பதால், அவ்வசனத்தின் உள்ளடக்கமானது, மேற்கூறிய விளக்கங்களிலிருந்து தெளிவாக புரிந்து கொள்வதற்கு ஏற்றதாயிருக்கும்.

வசனம் : 7

"சுகோதரனே, பர்க்குவான்களுடைய உள்ளங்கள் உம்மாலே கிளைப்பார்னபடியால், உம்முடைய அன்பினாலே முகுஞ்சு சங்கோஷமும், ஆறுகலும் அடைஞ்சிருக்கிறோம்."

பிலேமோனின் அன்பின் வெளிப்பாடானது அவர் சுகோதரர் மீது வைத்திருந்த விசுவாசத்தின் மூலம் ரூபகாரப்படுத்தப்பட்டது. இக்காரியம் அப்.பவுலுக்கு மிகுந்த ஆறுதலையும், மகிழ்ச்சியையும் கொடுத்தது. சர்த்தின் ஒற்றுமையானது நிலைநிறுத்தப்படவேண்டும் என்பதை பவுல் அறிந்திருந்தபடியால், அவர் ஆறுதல் அடைந்தவராய்

இருந்தார். அப்பவுல் காண விரும்பிய மகிழ்ச்சியையும் அவருக்குக் கொடுத்தது.

பின்னர், அப்பவுல் பிலேமோனின் கிறிஸ்துவ நடைமுறைகளின் பயன்பாட்டை (வசனம் லீல பரிந்துரைக்கப்பட்டது) காட்டுகிறார்.

இதே வசனம் மார்ஷல் மொழிப்பெயர்ப்பில், "பரிசுத்தவான்களின் உள்ளம் பிலேமோனால் புத்துணர்ச்சியடைந்திருக்கிறது" என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதுவே காரியம், இதை நாம் 8ஆம் பாடம் என்று சொல்லலாம். நமது புது சிருஷ்டியின் உள்ளம் புத்துணர்வு அடைந்தது. அதாவது அன்பு மற்றும் விகவாசம் கலந்த கலவையின் மூலம் (நமது உள்ளமானது) சுத்தம் செய்யப்பட்டு, புதிய மற்றும் துடிப்பு மிகுந்ததாய் செய்யப்படுகிறது.

வசனம் : 8

(குழில் 9ஆம் வசனம்) "ஏர் செய்யத்தக்ககை உமக்கு கட்டளையீழுப்படக்கு
கீர்ஸ்துவக்குள் நான் துணியத்தக்கவனாயிருந்தாலும்....."

இந்த முன்னுரையுடன், பவுல் தான் எழுதும் நிருபத்திற்கான காரணத்தை தெளிவுப்படுத்த தயாராக இருக்கிறார். அதாவது ஒரு தவறு செய்யும் ஆடமையை கிறிஸ்துவக்குள் ஒரு சேகோதரணாக ஏற்றுக் கொள்வதைக் குறித்த காரியமாயிருக்கிறது. இந்த வேண்டுகோள் 9ஆம் வசனத்தில் துவங்கி 21ஆம் வசனம் வரை தொடர்கிறது.

"ஆகையால்" என்பது இவ்வசனத்தின் முதல் வார்த்தையாய் இருக்கிறது. இவ்வார்த்தையை தொடர்ந்து வரக்கூடிய காரியமானது 9ஆம் வசனத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எனவே, "நான் உங்களிடம் மன்றாடுகிறேன்" வேறு வகையில் கூறவேண்டுமெனில், "பரிசுத்த-வான்களுடைய உள்ளங்கள் உம்முடைய அன்பு விகவாசத்தினால் இளைப்பாறுகிறபடியால் (வசனம் 7)...." இந்த குணத்தை விரைவில் உங்களுக்கு வரவிருக்கும் ஒரு வாய்ப்பை நோக்கி நீங்கள் விரிவுப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். 9ஆம் வசனத்தில் "நான் மன்றாடுகிறேன்" என்று பவுல் கூறியிருந்தாலும், பத்தாம் வசனம் படிக்கும் வரை அப்பவுல், ஒநேசிமுக்காக மன்றாடுவதன் நோக்கத்தை

நம்மால் அறிந்து கொள்ளமுடியாது. இப்படியாக, "ஆகையால்" என்ற வார்த்தையின் அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்ள, நாம் 3 வசனங்களை உண்மையிலேயே படிக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம்.

நாம் 8ஆம் வசனத்திற்கு மீண்டுமாக வருவோம். இங்கு சொல்லப்பட்டதைப்போல அப்போஸ்தலர் அதிகாரத்தின் தெளிவான உதாரணத்தைக் காண்பது அரிது. அப்.பவுலால் அந்த அதிகாரத்தை தான், பயன்படுத்தமுடியும் என்றாலும், அதை தான், பயன்படுத்த போவதில்லை என்று கூறுகிறார். ஏன் இவ்வாறாக அவர் செய்கிறார்? எட்டாம் வசனத்தின் வார்த்தைகளை ஏன் அவர் முற்றிலுமாக தவிர்க்கவில்லை. மேலும் தன்னிடம் அதிகாரம் இருக்கிறது என்று பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளவும் அவருக்கு வாய்ப்பில்லை என்று பார்க்கிறோம். ஆனாலும், அப்போஸ்தலர்களுக்கு உண்மையில் எவ்வளவு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றி ஒரு தெளிவான அறிக்கையைப் பார்ப்பது நம்மை பொறுத்தவரை நல்லது என்று பார்க்கிறோம்.

ஆனால் இதை ஏன் அவர் பிலேமோனிடம் கூறினார்? பிலேமோனிடம் வைக்கப்படவிருக்கும் கோரிக்கை எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை அவருக்கு உணர்த்துவதற்காகக் கூட இருந்திருக்கலாம். அப்.பவுல் கட்டளையிட்டால், பிலேமோன் நிறைவேற்ற வேண்டியது எவ்வளவு முக்கியமாக இருந்திருக்கும்? அப்.பவுல் ஏற்கனவே பிலேமோனிடம் கவனித்ததை தானும் பிரதிபலித்து காட்டும் வகையில் கூட செய்திருக்கலாம். இப்படிப்பட்ட நோக்கம் ஏற்கனவே அப்.பவுலிடம் இருந்திருக்கிறது. எல்லா பரிசுத்தவான்களிடமும் பிலேமோன் வைத்திருந்ததைப் போலவே தானும் பிலேமோன் மீது அன்பும் விசுவாசமும் வைத்திருந்ததாக இவ்வசனத்தின் மூலம் பவுல் சொல்லக்கூடும். நமது சகோதரர்கள் நம்மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிந்து கொள்வதும் முக்கியமாயிருக்கிறது.

வசனம் : 9(குழந்தை)

"ஆகையால் பவுலாக்ய ஏான் முத்தி வயதுள்ளவனாகவும், கீடைக்கிர்ஸ்டூலின்மிக்கும் கிப்போது கடப்படவளாகவும் கிருக்கிறபடியால்,"

பிலேமோனை குற்றப்படுத்த துணியாமல், அவரிடம் முறையிடுவதாக பவுல் தெளிவுபடுத்துகிறார். ஏனெனில் அன்பு அவ்விதமாகவே செய்ய விரும்புகிறது. இது நம் அனைவருக்கும் ஒரு அற்புதமான பாடமாய் இருக்கிறது. நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் ஆவியானது சபையின் ஆரம்ப கால கட்டத்தில் வளர்ந்தது. அது ஆதிக்க உணர்வை கொண்டதாயிருந்தது. அப்போஸ்தலர்களிடம் காணப்பட்ட அதிகாரமானது முறையான அதிகாரமாக இருந்தாலும், அது விரும்பப்படத்தக்கதாயிருக்கவில்லை என்று பவுல் ரூபகாரப் படுத்துகிறார். பிலேமோனிடம் செய்யும் முறையிடு ஒன்றே போதும் என்று பவுல் நம்பினார். முடிவாக முறையான கீழ்ப்படிதலை விட இருதய கீழ்ப்படிதலே எப்போதும் சிறந்தது என்பதை வலியுறுத்துகிறார். வசனங்கள் 8 மற்றும் 9 ல் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் அனைத்தும் ஒன்பதாவது பாடமாயிருக்கிறது.

எட்டாம் மற்றும் 9ஆம் வசனங்களின் பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்புகள் ஆங்கில வாசகார்களாகிய நமக்கு பழக்கமில்லாத வரிசையில் தகவல்களைத் தருவதாயிருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, 9வது வசனத்தில் (**New American Standard Version**) பின்வருமாறு கூறுகிறது.

"ஆனாலும் அன்பின் நிமித்தம் நான் உங்களிடம் முறையிடுகிறேன். நான் பவுலைப்போன்ற ஒரு முதிர்வயது நபராக இருப்பது, இயேசு கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் கட்டப்பட்டவனாயும் இருக்கிறேன்."

இவ்வாறாக சொல்லப்பட்ட வசனத்தின் மூலம் நாம் சற்று குறைவான செய்தியையட்டுமே பெறுபவர்களாய் இருக்கிறோம்.

அதே சமயம், மொழிபெயர்ப்பு துல்லியமற்ற "செய்தி மொழிப்பெயர்ப்பானது" (**Message Translation**) வசனங்கள் 8 மற்றும் 9-இல் சொல்லப்பட்ட அப்.பவுலின் வார்த்தைகள் மற்றும் அவரது எண்ணங்களைக் குறித்த நமது எல்லா கேள்விகளுக்கும் திருப்திகரமான பதிலை கொடுப்பதாயிருக்கிறது. இந்த "செய்தி மொழிபெயர்ப்பில்" பின்வருமாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது.

"இதற்கேற்றபடி, நான் உங்களிடம் ஒரு உதவி கேட்கிறேன்.

கிறிஸ்துவின் தூதுவராக (ஒரு முதிர்வயதிலுள்ள தூதுவராக) மட்டுமின்றி, அவர் நிமித்தம் கட்டப்பட்ட நிலையில் இருக்கும் நான், தேவையென்று நினைத்தால் கட்டளையிடுவதற்கும் தயக்கம் காட்டாதவனாக இருக்கும் நான், அவ்வாறு செய்யாமல், அதை ஒரு தனிப்பட்ட வேண்டுகோளாக செய்ய விரும்புகிறேன் என்று பவுலின் விருப்பத்தை தெரிவிக்கிறது.

வசனம் : 10

“என்னவென்றால், கட்டப்படிருக்கையில் நான் பெற்ற என் மகனாகிய தீர்ச்சிமுக்காக உம்மை மன்றாழுகிறேன்.”

இறுதியாக நாம் அப்.பவுல் எழுதிய நிருபத்தின் கருப்பகுதிக்கு வந்துள்ளோம். பிலேமோனின் அடிமையாயிருந்த ஒநேசிமு, அப்.பவுல் சிறையிலிருந்த சமயத்தில் விசுவாசத்தில் அப்.பவுலின் மகனாக ஆனார் என்று அவர் விளக்குகிறார். கொலேசியர் 4:7-9இல் "நம்முடைய உண்மையும், பிரியமுள்ள சகோதரனாகிய ஒநேசிமு" திரும்பவும் கொலேசு பட்டணத்திலுள்ள தன்னுடைய வீட்டிற்கு, அப்.பவுலின் நிருபங்களையும், அப்.பவுலின் நிலையைக் குறித்த அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கும்படி அவருடன் வந்த தீகிக்குடன் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தார்.

வசனம் 10 ஆனது, ஒரு மன்றாட்டாய் இருக்கிறது. இதைவிட அப்.பவுல் இவ்விஷயத்தை இன்னும் அதிகப்பட்ச இருதயத்தோடு எவ்வாறு அனுகியிருக்க முடியும்? பிலேமோனும்கூட அப்போஸ்தலரின் விசுவாச மைந்தனாகவும் இருந்திருக்கிறார்.

முன்பு விசுவாசத்தில் இல்லாத தன்னுடைய அடிமை இப்போது அப்.பவுலின் விசுவாச குமாரன் என்று பிலேமோன் கேள்விப்படுவது இதுவே முதல் முறையா என்று நாம் ஆச்சரியப்பட மட்டுமே முடியும். அப்படி இல்லாமலும் இருக்கலாம். இந்த நிருபத்தை பிலேமோன் தன்னுடைய கரத்தில் பெற்ற சமயத்தில், தீகிக்கும், ஒநேசிமும் ஏற்கனவே கொலேசு பட்டணத்திற்கு வந்து சேர்ந்திருக்கலாம். கொலேசு பட்டணத்திற்கு எழுதப்பட்ட நிருபமும் மற்றும் எங்கள் "உண்மையும் பிரியமுள்ள சகோதரன்" என்று ஒநேசிமுவின் புதிய அந்தஸ்தும் வாசிக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

இருப்பினும், பத்தாம் வசனத்தில் அப்பவுலின் வார்த்தைகள் பிலேமோனின் நடுங்கும் கரத்தில் உணர்ச்சி மிக்க சக்தியாக இருக்க வேண்டும்.

நம்மில் சிலர் நகைச்சுவையானது ஒரு சொல்லின் பல அர்த்தங்களை உபயோகிப்பதினால் வருவதாய் இருக்கும் பட்சத்தில், ஒரு வகையான நிம்மதியும், நியாயமும் நாம் வார்த்தைகளை உபயோகிப்பதில் இருக்கின்றது. எனைனில் பவுல் ஒநேசிமுவின் பெயரை அவ்வாறு உபயோகித்துள்ளார். இவ்வாறு சொற்களை உபயோகிப்பது பிலேமோனில் மாத்திரம் தனித்துவமாக இல்லை. தேவனும் நமதாண்டவராகிய இயேசுவும் இதுபோன்ற சிலேடை சொற்களை பயன்படுத்துவதுண்டு. இது ஒரு விருப்பமுள்ள ஒரு தெய்வீக நகைச்சுவை போல தோன்றுகிறது. ஒநேசிமஸ் என்றால் "பயனுள்ளது" என்பது பொருள்.

வசனம் : 11

"முன்ன அவன் உமக்குப் ப்ரீயோஜனமில்லாதவன், கிப்போதோ உமக்கும் எனக்கும் ப்ரீயோஜனமுள்ளவன்."

அப்பவுல் "ஒநேசிமு" என்ற பெயருடன் விளையாடுகிறார். அவர் 10ஆம் வசனத்தில் ஒரு இலகுவான உள்ளத்தையும் அடுத்தடுத்தாகக் கூறி சுவாராசியமுள்ளதாக்குகிறார். ஒருவேளை ஒரு அதிர்ச்சியூட்டும் செய்தியை இலகுவாக்குவது கூட அப்பவுலின் நோக்கமாக இருந்திருக்கலாம். ஒருவரால் ஒரு சுவாரசியமான இணையான காரியத்தைக் குறித்து பேசாமல் இருக்கமுடியாது. நித்திரை செய்து கொண்டிருந்த பரிசுத்தவான்கள் எழுப்பப்பட்டபோது, ஸ்தேவான் அங்கே அப்பவுலைக் கண்டார். இதைக்குறித்த ஞானோதயம், இதற்கு முன்பு கொடுக்கப்படாமல் இருக்குமேயானால், "நீ இங்கே என்ன செய்கிறீர்?" என்று இயல்பாகவே ஸ்தேவான், அப்பவுலிடம் கேட்டிருப்பார். ஆனால் இப்படிப்பட்ட ஆச்சரியமானது சீக்கிரம் மகிழ்ச்சியாக மாறியது. பிலேமோனுக்கு முன்பாக ஒநேசிமுவும் அதேபோன்றே இருந்தான்.

அப்பவுலின் கருத்துச்சுருக்கம்:-

ஒநேசிமஸ் (துப்பியோடக் கூடிய மனப்பான்மை மற்றும் பயிற்சியும்

கொண்டவர்) முன்பு உங்களுக்கு பிரயோஜனமற்றவராக இருந்தார். ஆனால் இப்போது, ஒநேசிமு, "உமக்கும், எனக்கும் பிரயோஜனமுள்ளவனாய் இருக்கிறார்" என்று கூறுவதன் மூலம் உடனடியாக சற்று மாறுப்பட்ட கருத்தையும் தெரிவிக்கிறார். இப்படிப்பட்ட கருத்தைத் தெரிவிக்க விளக்கங்களோ, காரணங்களோ அவர் கூறவில்லை. இந்த மாறுப்பட்ட கருத்தின் மதிப்பானது பிலேமோனுக்கு தெளிவாக இருக்கும் என்பதையும் அப்.பவுல் அறிந்திருந்தார். ஒநேசிமு இப்போது கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்தபடியால், பிலேமோனுக்கு அவர் செய்யும் சேவையானது, விருப்பத்துடனும், உண்மையுடனும், தாராளமானதாயும் இருக்கும் என்று கருதினார். "பயனுடைய" என்ற அர்த்தமுடைய பெயரை ஒநேசிமு பெற்றிருந்ததற்கு ஏற்றவாறு நிச்சயமாக அவர் வாழ்வார். மேலும் பிலேமோன், தனது அடிமையை அப்.பவுலும் பகிர்ந்து கொண்டதற்காக, அதை வெளிப்படுத்தமாட்டார் என்பதும் தெளிவாயிருக்கிறது. அவர் கட்டிக் காட்டியபடி, "இப்போது எனக்கு பிரயோஜனமுள்ளவராய் இருக்கிறார்."

வசனம் : 12

"அவனை ஈன் உம்ஞக்கிருகு அஸுப்புகிறேன். என் உள்ளம்; போலிருக்கிற அவனை ஸீர் ஏற்றுக்கிகாள்ளும்."

அப்.பவுல் சொத்துரிமை குறித்த நியாயத்தை மதிக்கக்கூடியவராய் இருந்தபடியினாலும், இப்போது பிலேமோனும், ஒநேசிமும் விசேஷித்த கிறிஸ்துவுக்குள்ளான உறவிற்குள் வந்திருந்தாலும் பிலேமோனிடம், ஒநேசிமு கொண்டிருக்க வேண்டிய பொறுப்பை பற்றிய காரியத்தை கவனமாக ஆராய்ந்து பின்பு அப்.பவுல் ஒநேசிமுவை பிலேமோனிடம் திரும்ப அனுப்பினார்.

வசனம் : 13

"கவிசௌக்கிளிக்கும், கட்டப்படிருக்கிற எனக்கு ஊழியஞ்சியப்படி உமக்குப் பக்லாக அவனை என்னடக்கில் வைக்குக் கிகாள்ள வேண்டுமென்றிருந்தேன்."

அப்.பவுல் பிலேமோனிடம் நேர்மையாக நடந்து கொண்டார்.

அப்.பவுல் தன்னிடமாக ஒநேசிமுவை வைத்துக் கொள்ள விரும்பினார். சுவாரசியமாக, சொத்து உரிமையின் நிமித்தம், ஒநேசிமு, அப்.பவலுடன் தங்கியிருந்தாலும், அவரது ஊழியத்திற்கான நன்மதிப்பானது, பிலேமோனையே சேரும் என்பதை அப்.பவுல் ஒப்புக்கொள்கிறார். ஒநேசிமுக்கு நன்மதிப்பு கிடைக்காது என்று நாம் கருதமுடியாது. ஆனால் அப்.பவுல் கூறுவதுபோல, சட்டாதியாக, ஒநேசிமுவின் ஊழியம் பிலேமோனுக்கே நன்மதிப்பை சேர்க்கும். 'உமக்குப்பதிலாக எனக்கு ஊழிய செய்ய' என்று அப்.பவுல் எழுதக்கூடிய வார்த்தையின் அர்த்தம் இதுவே என்பதை அறிந்து கொள்கிறோம்.

வசனம் : 14

“ஆனாலும் நீர் செப்பும் ஏன்மையைக் கட்டாயக்கினாலஸ்ல,
மனப்பூர்வமாய்க் கெப்பத்துக்கதூக, ராண் உம்முடைய சம்மதியஸ்லாமல்
ஒன்றும் செய்ய எனக்கு மனத்தில்லை.”

மீண்டுமாக "உம்முடைய சம்மதியில்லாமல் ஒன்றும் செய்ய எனக்கு மனதில்லை" என்ற வார்த்தையின்படி அப்.பவுல் தமது நேர்மையை கோடிட்டு காட்டுகிறார். அங்கே ஒரு பாடம் நமக்கும் இருக்கிறது. ஆரம்ப கால திருக்சபையானது, சபை அங்கங்களுக்கு சொந்தமானவைகளை பொதுவுடைமையாக வைத்து உரிமை கொண்டாடினர். இப்போதும் கூட, நாம் ஒரு குடும்பமாக இருப்பதினால், மற்றவர்களுடைய கருத்தையும், உடைமைகளையும் உபயோகிப்பதற்கான கட்டளையை நாம் நமக்குள்ளே ஏற்படுத்தமுடியாது. நாம் கேட்க முடியும். பவுல் ஒரு ஆலோசனையைப் போல கேட்டார். ஆனால் நாம் உபயோகிக்கலாம் என்று அனுமானிக்கக்கூடாது. இதுவே பத்தாவது பாடமாய் இருக்கிறது. நேரடியான வேண்டுகோளைவிட ஆலோசனையாக (சுட்டிக்காட்டுதல்) கூறுதல் நல்லது என அப்.பவுல் நமக்கு ஆலோசனை கூறுகிறார் என்று கூட நாம் நினைக்கலாம்.

ஒரு "குறிப்பை" நிராகரிப்பது எனிது. மேலும் நாம் நம்முடைய சுகோதரர்கள் நம்முடைய கோரிக்கைகளை மிகவும் எளிதாக நிராகரிக்கக்கூடிய வகையில் வைக்கவேண்டும். அவர்களுடைய சூழ்நிலைகள் நமக்குத் தெரியாது. மேலும் அவர்கள் நமக்கு எவ்வித

விளக்கமும் கொடுக்க கடனாளிகளாய் இல்லை. இதுபோன்ற காரியங்களில் கிருபையே மிகவும் அருமையானதாய் உள்ளது.

இந்த வசனத்தை முடிக்கும்போதே அப்.பவுல் இந்த எண்ணத்தில் தான் இருந்தார். இதன் சாராம்சம் என்னவெனில்,

"நான் யூகிக்க விரும்பவில்லை. உங்களிடமிருந்து வரும் நல்லவை அனைத்தும் இதயத்திலிருந்து வரவேண்டும். கடமை உணர்விலிருந்து வரக்கூடியதாயிருக்க கூடாது."

வசனம் : 15

"அவன் என்னின்னங்க்கும் உம்முடையவனாய் கிருக்கும்படிக்கும், கிண்மீஸ் அவன் அடிமையானவனாகவஸ்ஸ, அடிமையானவனுக்கு மேலான வனாகவும் ரீயமுள்ள சோகாதரனாகவுமிருக்கும் படிக்கும் கிளாஞ்சக்காலம் உம்மைல்டுப் பரிச்சு போனானாக்கும்."

இந்த வசனத்தில், வேதாகமத்திலுள்ள மிகவும் அரிதான வார்த்தைகளின் ஒன்றாக இந்த "ஒரு வேளை" என்ற வார்த்தையானது இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் அப்.பவுல் தேவனின் நோக்கத்தைப் பற்றி தெரிவிக்காவிட்டாலும், ஒநேசிமு ஏன் ஒடினார். இதனால் பிலேமோனுக்கு என்ன நன்மை என்பதை மட்டும் அவர் யூகித்ததாக தெரிகிறது. இந்த வசனத்திலும் மற்றும் அடுத்த வசனத்திலும் ரோமர் 8:28ல் அப்.பவுல் எழுதியிருந்ததற்கு ஏற்றவாறு, அதாவது சம்பந்தப்பட்ட அனைவருக்கும், சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாய் இருக்கும்படி தேவன் கிரியை செய்து வருகிறார் என்பதை தெளிவாக காண்கிறோம்.

ஒநேசிமு ஒடிப்போகாமல் இருந்திருந்தால், அவர் சோகாதரனாக மாறியிருக்க வாய்ப்பில்லை என்பதே அப்.பவுலின் யூகமாயிருக்கிறது. எனவே பிலேமோன் அவரை கொஞ்ச காலத்திற்கு (கிரேக்கத்தில் – ஒரு மணி நேரத்திற்கு) இழந்திருந்தாலும், எப்போதும் அவருடன் இருக்கும்படியாக ஒநேசிமுவை திரும்ப பெற்றுக் கொள்கிறார்.

வசனம் : 16

"எனக்கு அவன் ரீயமான சோகாதரனானால், உமக்குக்

**கர்க்கள்படியெயும் கர்க்கருக்குள்ளாறு எவ்வளவு
ரீயமுள்ளவளாய்நூக்க வேண்டும்.**

ஆனால் பிலேமோன், ஒநேசிமுவை, ஒரு அடிமையாக அல்லாமல் அதற்கு மேலாக -அதைவிட மேலாக திரும்ப பெற்றுக் கொண்டிருந்தார். பிலேமோன், ஒநேசிமுவை ஒரு அன்புச் சகோதரனாக மீட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஒநேசிமுவைக் குறித்து, பிலேமோன் அறிந்து வைத்திருந்ததைவிட, அப்.பவுல் அதிகமாக அறிந்து வைத்திருந்தார். சகோதரன் என்ற வார்த்தைக்கு முன்பதாக "பிரியமுள்ள்" என்ற வார்த்தையை சேர்ப்பதன் மூலம், கலகக்கார அடிமைப்போல் தோற்றமளித்தவருக்கும் பின்னால் ஒரு அற்புதமான "குணாதிசயம்" ஒளிந்திருக்கிறது என்பதை பிலேமோனுக்கு, அப்.பவுல் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். மேலும், "விசேஷித்த வகையில் எனக்கு ஒரு பிரியமான சகோதரன்" என்று குறிப்பிடுவதால், ஒநேசிமுவின் மீது பவுல் கொண்டிருந்த பாசம் மீண்டும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. ஒநேசிமு என்ற பாத்திரமானது, நன்கு ஆராயத்தகுந்தது என்பதை அப்.பவுல் பிலேமோனுக்கு மென்மையாக அறிவுறுத்துகிறார். ஒநேசிமு, அப்.பவுலுக்கு அவ்வளவு விசேஷமானவர் என்றால் அவர் உண்மையிலே மிகவும் விசேஷமானவராக இருக்கவேண்டும்.

ஒநேசிமுவின் மதிப்பு பிலேமோனிடம் பெரிதும் அதிகரிப்பதாக அப்.பவுல் பிலேமோனிடம் தெரிவிக்கிறார். ஒநேசிமு மாம்சத்தின் (அதாவது அடிமையாக) முன்பை விட எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவராக இருப்பார்? இது பதினேராவது பாடமாக இருக்கலாம். நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் இணைக்கப்படும்போது, நாம் முன்பை விட எவ்வளவு அரிதானவர், ஒத்துழைக்கின்றவர், நம்பிக்கை மிகுந்தவர் என்பதை இவ்வுலகம் கூட பார்க்க (அறிய) வேண்டும்.

"மாம்சத்திற்கு" அப்பால், "கர்த்தருக்குள்" பிலேமோனுக்கு ஒநேசிமு மதிப்புக்குரியவராக இருப்பார் என்றும், மேலும் இவர், தம்மைத்தாமே தத்தம் செய்த சரீரத்தின் ஒரு உறுப்பினராக, தமது திறமைகள், தனது விருப்பங்கள் மற்றும் தமது அன்பை சபையின் அனுபவங்களோடு சேர்க்கக்கூடிய ஒருவராகவும் இருப்பார் என்றும் அப்.பவுல் கூறுகிறார்.

வசனம் : 17

“ஆதலால், நீ என்னை உம்மோடே ஜக்கியமானவளினன்று எண்ணொல், என்னை ஏற்றுக் கொள்வது போல, அவனையும் ஏற்றுக்கிகாள்ளும்.”

பழைய பழக்கவழக்கங்கள் பெருமளவில் மரித்து விடுகின்றன. இதுவே பனிரெண்டாவது பாடமாகும். பிலேமோனின் பார்வையில் ஒநேசிமு பல வருடங்களாக ஒரே மாதிரியாகவே (பழக்க வழக்கத்தில் மாற்றமில்லாமல்) இருந்தார். ஒநேசிமு தம்மை தாமே தேவனிடத்தில் தத்தம் செய்திருந்தாலும், அவரை வித்தியாசமாக பார்ப்பது, ஒரு கடினமானதாகவே இருந்திருக்கும். ஒநேசிமுவை ஒரு சகோதரனாக ஏற்றுக் கொண்டாலும், எஞ்சிய நினைவுகள், எதிர் செயல்கள், மனதில் தோன்றும் எண்ணங்கள் மற்றும் அனுமானங்கள் போன்றவைகளும் இருந்தன. ஒநேசிமு தன்னிடம் காணப்பட்ட பொய்கள் அனைத்திலிருந்தும் விடுபட்டு தன்னை மாற்ற வேண்டும் என்று அப்.பவுல் விரும்பினார். இதற்கேற்றாற்போலவே, வசனத்தையும் பெற்று இருக்கிறோம். அதாவது “ஆதலால் நீ என்னை உம்மோடே ஜக்கியமானவளென்று எண்ணினால், என்னை ஏற்றுக் கொள்வது போல அவனையும் ஏற்றுக்கொள்ளும்.” இது ஒரு நீண்ட கட்டளையாயிருக்கிறது. நம்மில் எவராகிலும், நண்பர்கள், குடும்பத்தினர், அலுவலர்கள் மற்றும் மனம் திருந்திய பகைவர்கள் போன்றோரை பெற்றிருப்போமேயானால், கடந்த கால நிகழ்வுகளை மற்ப்பது என்பது அவசியமானதும், சிரமமானதும் என்பதை நாம் அறிவோம். தேவன் இதை நம்மில் நிகழ்த்துகிறார் என்பதே உண்மை. இதற்கு குறைவாக மற்றவர்களிடம் நம்மால் எதையும் செய்ய முடியாது.

வசனம் : 18

“அவன் உமக்கு யாகிகாரு அடியாயன்று செய்ததும், உம்மடக்கிஸ் கடன் பட்டதும் உண்டானால், அதை என் கணக்கிலே வைத்துக் கொள்ளும்.”

இப்போது தவறுகளை திருத்திக்கொள்ளும், பாடத்தைக் குறித்து அப்.பவுல் அனுகக்கூடியவராயிருக்கிறார். நாம் தேவனுக்கு ஒரு காணிக்கையைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்பு, மற்றவர்களுக்கு அநீதி

இழைத்த காரியத்தில் நம்மை, திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கற்பிப்பதன் மூலம் நமதான்டவராகிய இயேசு நமக்கு ஒரு போதனையை கற்பிக்கிறார். நம்மில் பெரும்பாலோர் நிச்சயமாக தாம் செய்த தவறுகள் அனைத்தையும் முற்றிலுமாக அழித்து விடமுடியாது. நடைமுறையில், இது பொதுவாக, மன்னிப்புக்கான மனப்பாங்கும் மற்றும் வெளிப்பாடாகவும் மட்டுமே காட்டப்படுகிறது.

இதே எண்ணத்தில், அப்.பவுல் ஒநேசிமுவின் தவறின் மூலம், பிலேமோனுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நீதி இழப்பிற்கான ரசீது ஒன்றை தனக்கு அனுப்புவதன் மூலம் ஒநேசிமுவை தவறிலிருந்து விடுவிக்கும்படி பிலேமோனிடம் கேட்கிறார்.

அப்.பவுல் இந்த வசனத்தை நம்மில் யாருக்காவது எழுதியிருந்தால், நமது மறுமொழியானது "அதை மறந்து விடுங்கள்" என்பதாகவே இருக்கும் என்பது தெளிவு. மத்தேயு 7:1,2 வசனமானது அந்த திசையை நோக்கி நம்மை வழிநடத்த வேண்டும். இந்த வாய்ப்பை வழங்குவதில் பவுலின் நோக்கம் அதுவாகக் கூட இருக்கலாம். (மத். 7:1,2) அப்.பவுல் கொடுத்த வாய்ப்பை பிலேமோன் ஏற்றுக்கொள்வார் என்று ஒரு போதும் யாரும் நினைக்கமாட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட எண்ணமானது நீஷக்கவே அப்பவுல் விரும்புகிறார். அப்.பவுல் கொடுத்த வாய்ப்பை "மறந்து விடுங்கள்" என்று பிலேமோன் கூறுவதைப் போலவே, பிலேமோன் ஒநேசிமுவின் கடன்களையும் பார்க்கவேண்டும் (மறந்து விடவேண்டும்) என்று பவுல் விரும்புகிறார்.

இந்த வசனத்தில் மற்றும் ஒரு அழகான கருத்து சொல்லப்பட்டுள்ளது. முடிந்தால் நம்முடைய கடன்களை தீர்க்க நாம் எப்போதும் விரும்புகிறோம் என்றாலும், அப்.பவுலைப்போலவே, நாமும் மற்றவர்களின் கடன்களை தீர்க்க அவர்களுக்கு உதவவேண்டும். இது நமக்கு பதிமுன்றாவது பாடமாகும்.

வசனம் : 19

"பவுலாகிய நான் கிளை சொஞ்சுக் கையாலே எழுதினேன். நான் அதைச் செலுத்திக் கீர்ப்பேன். ஸ்ரீ 2ம் மைத்தாமீ எனக்குக் கடனாகச் செலுத்த

வேண்டுமென்று நான் உமக்குச் சொல்ல வேண்டியதில்லையே.”

அப்பவுல், தன் சொந்தக்கையால் எழுதுவது பற்றி குறிப்பிடுவது நமக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஆலோசனை களைத் தருவதாய் இருக்கலாம். ஒநேசிமுவின் கடனுக்கு தானும் கையொப்பம் இட்டு உத்திரவாதம் அளித்துள்ளதாய் அப்.பவுல் சொல்பவராய் இருக்கலாம். இந்த முழு விஷயமும் தனக்கு மிகவும் தனிப்பட்ட முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஏனெனில் மற்ற நிருபங்களை எழுதும்போது வேறு ஒரு நபரின் உதவியைக் கொண்டு எழுதியது போல் எழுதாமல், தம் சொந்த கையினால் எழுதியுள்ளார். பவுல் நிருபங்களை தாமே எழுதுவது அவருக்கு கடினம் என்றாலும், இந்த நிருபத்தை அவர் எழுதுவது அவசியம் என்பதை உணர்ந்திருந்தார். கடந்த கால மீறுதலுக்கான அனைத்துப் பொறுப்புகளிலிருந்தும் ஒநேசிமுவை மன்னிக்கும் வாய்ப்பை, பிலேமோன் பயன்படுத்திக் கொள்ளாவிட்டால், அவரை குற்ற உணர்ச்சிக் குள்ளாக்குவதில் அப்.பவுல் சிறிதும் வெட்கப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

பாவம் பிலேமோன், ஏதோ காரணங்களையும் சொல்லி விலகி செல்வதற்கான எந்த வாய்ப்பையும் அப்.பவுல் தரவில்லை. பிலேமோனின் மனமாற்றம் அப்.பவுலின் கையில் இருந்தபடியாலும், பிலேமோன் தன்னுடைய வாழ்க்கையை அப்.பவுலுக்கு அர்பணிக்க கடமைப்பட்டிருந்தபடியாலும், கடன்பற்றி பேசுவதற்கு நினைவுட்ட அவசியமில்லாமல் இருந்தது.

வசனம் : 20

“ஆம் கோகரனே, கர்த்தருக்குள் உம்மாலை எனக்கு பிரயோஜன முண்டாகடிழும், கர்த்தருக்குள் என் உள்ளத்தை கிளைப்பாறப் பண்ணும்.”

பிலேமோன், ஒநேசிமுவை மன்னிப்பதன் மூலம் நீ எனக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடனை திருப்பி செலுத்த முடியும் என்பதை போன்று சூறுவதன் மூலம், ஒநேசிமுவைக் குறித்த பிலேமோனின் மனப்பான்மையானது ஒரு கிறிஸ்தவனிடம் காணப்படவேண்டிய மனப்பான்மையை குறைவாக காணப்படுமேயானால், பிலேமோன் இப்படிப்பட்ட மனப்பான்மையிலிருந்து வெளியே வருவதற்கு அப்.பவுல்

பிலேமோனுக்கு ஒரு வழியைக் காட்டுகிறார்.

பரிசுத்தவான்களின் உள்ளங்களை இளைப்பாறச் செய்த பிலேமோனின் வேலைகளை ஏற்கனவே, தான், 7 மூடு வசனத்தில் அங்கீகரித்ததை அப்.பவுல் இங்கே திரும்பவும் சுட்டிக்காட்டுகிறார். "என்னுடைய வேண்டுகோளை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் நீங்கள் உங்களுடைய நல்ல இளைப்பாறுதலின் வேலையை தொடர்ந்து செய்ய முடியும்" என்றும் அப்.பவுல் இப்போது கூறுகிறார்.

வசனம் : 21

"ஏன் சொல்லுகிறீலும் அகிமாய்ச் செய்லிரன்று அஞ்சு, கீகர்கு ரீர் கணங்குவிரன்று ஈச்சயித்து, உமக்கு எழுத்திருக்கிறேன்."

இந்த வசனம் நிருபத்தின் முதன்மை கருத்தை நிறைவு செய்கிறது. எல்லாவிதமான வாதங்களையும் அப்.பவுல் முன் வைத்த பிறகு, என்னுடைய எல்லா எதிர்பார்ப்புகளுக்கு மேலாக நீங்கள் என் வேண்டுகோளுக்கு செவிசாய்ப்பீர் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. நான் உங்களை நம்புகிறேன் என்று கூறுவதைப் பார்க்கிறோம்.

இது ஒரு நல்ல முடிவாக இருக்கிறது. இவ்வசனத்தில் கடினமாக தோன்றக்கூடிய ஒரு காரியத்தைக் குறித்தும் இவ்வசனம் கூறுகிறது. பெரும்பாலான மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் "இணங்குவீர்" என்ற வார்த்தையை பயன்படுத்துகின்றனர். கீழ்ப்படிதல் என்பது வேண்டுகோளல்ல, மாறாக ஒரு கட்டளைக்கு கீழ்ப்படிவதாகும்.

..... ஆனாலும் அப்.பவுல் நான் கட்டளை இடுவதாக சொல்லாமல் வேண்டுதலாக மட்டும் செய்கிறேன் என்று கூறுகிறார். "கீழ் படிதல்" என்ற வார்த்தைக்கு "இணங்குதல்" என்ற அர்த்தமும் இருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு யிக்கும் "க வனத்தோடு செவிகொடுத்தல்" அல்லது "நிறைவேற்றுதல்" என்ற அர்த்தமும் இருக்கிறது. இவ்வார்த்தைக்குரிய கிரேக்கப்பதத்தின் அர்த்தமானது "கீழே சொல்லப்பட்டப்படி நிறைவேற்றப்படவேண்டும்" என்ற பொருளையும் தருவதாயிருக்கிறது. இங்கு கட்டளை இடப்பட்ட காரியமானது அதிகாரமுள்ளவரிடமிருந்து வந்திருக்கிறது என்ற

பொருளையும் தருவதாய் இருக்கிறது. காரியம் இப்படியாக இருக்கிறது. ஆனால் அப்.பவுல் கட்டளையிடவும் இல்லை. பவுல் ஒரு அப்போஸ்தலர் என்ற முறையில் அதிகாரத்தில் மற்ற சீஷர்களுக்கு மேற்பட்டவராக இருந்தபோதிலும், பகுத்தறிவு மற்றும் உணர்ச்சிப் பூர்வமான வேண்டுதலுக்கு ஆதரவாக கட்டளையிடும் தனது உரிமையை விட்டுவிட்டதாகப் பார்க்கிறோம்.

எனவே இந்த வசனத்தில் "நீர் இணங்குவீர் என்று நிச்சயித்தது" என்ற வார்த்தைக்கு பதிலாக "மேலான காரியங்களுக்கு செவி கொடுப்பீரன்று நான் நம்புகிறேன்" என்பது போல் கூறியிருக்க வேண்டும்.

வசனம் : 22

"மேலும், உங்கள் விண்ணனைப்பகள்னாலே நான் உங்களுக்கு அனுக்கிரக்கப்பட்டுவின்று நான் ஏழெட்டுக்கிணபடியால், நான்குக்கும் படிக்கு ஓர்ட்த்தை எனக்காக ஆயத்தும்பண்ணும்."

இந்த வசனத்துடன் இன்னும் வரக்கூடிய வசனங்களின் முடிவுரைக்குரிய காரியத்தை பார்க்கவிருக்கிறோம்.

நான் பரிந்துரைத்ததை நீங்கள் செப்பதற்கு முயற்சிக்கையில், தயவு செய்து எனக்காக ஜெபித்து, நான் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்படும்போது உங்களை சந்திக்கும்படிக்கு ஓரிடத்தை ஆயத்தும் செய்யுங்கள் என்று கூறுகிறார்.

வசனம் : 23

"கிர்ஸ்து கியேசுவன் ஏழெட்டு கூட காவல்ஸ் வைக்கப்பட்டிருக்கி எப்பாப்பிராவும்."

சுவிசேஷத்திற்காக மற்றவர்களும் சிறைவாசத்தை அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதை அறிவிக்க அப்.பவுல் விரும்புகிறார். அப்.பவுலுடன் சிறைப் பட்டவர்களில் ஒருவரான எப்பாப்பிராவும், பிலேமோனுக்கு வாழ்த்துதல் அனுப்ப விரும்பினார். ஒந்சிமு, அப்.பவுல்

மற்றும் எப்பாப்பிராவுடன் ஆகிய இருவருடன் ஒன்று சேர்ந்து இருந்தபடியால், பிலேமோனின் வீட்டைக் குறித்தும், கொலோசே பட்டணத்தில் அவ்வீட்டின் முக்கியத்துவத்தைக் குறித்தும் (சபை கூடி வந்த இடம்) எப்பாப்பிரா முழுமையாக தெரிந்து வைத்திருப்பார் என்று அறிந்து கொள்கிறோம்.

வசனம் : 24

“என் உடன் வேலையாடகளாக்ய மார்குவும், அர்ஸ்தர்க்கும், தேமாவும், வூக்காவும் உமக்கு வாழ்க்குவுல் சொல்க்ணார்கள்.”

அப்.பவுலின் சக ஊழியர்களால் வாழ்த்துக்கள் அனுப்பப்படுகின்றன. இவர்கள் கைதிகளாக இருக்கவில்லை. மாறாக இவர்கள் அப்.பவுலின் பணியை முன்னெடுத்து சொல்வதற்காக விருப்பமுடையவர்களாக இருந்த உதவியாளர்கள் என்று அறிகிறோம்.

வசனம் : 25

“ஏழ்முடைய கர்த்தராக்ய கியேக்கிர்ஸ்துவின் க்ருபை உங்கள் ஆவியுடன் கூடகிருப்பதாக ஆஸிமன்.”

சுருக்கமாக கூறவேண்டுமானால், இறுதியாக சொல்லப்பட்ட ஆசீர்வாதமானது, ஆரம்பத்தில் சொல்லப்பட்ட வாழ்த்துக்களின் வல்லமையை (வசனம் 3) பிரதிபலித்துக் கொட்டுவதாயிருக்கிறது. நமது இரட்சகர், நமது ஆண்டவர் மற்றும் நமது தலையாக இருப்பவரும், மற்றும் தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட ஆசாரியர் மற்றும் ராஜா மூலமாக தேவனிடமிருந்து வரும் வல்லமை தரக்கூடியதும், வாழ்க்கையை மேம்படுத்தக் கூடியதும் அனுபவத்தை செயல்படுத்த உதவக்கூடியதுமாகிய அவரது கிருபை உங்கள் சிந்தனையோடு கூட கிரியை செய்வதாக என்று கூறிமுடிக்கிறார்.

* * * * *

* * * * *

விலேமோன் நிருபத்திலிருந்து கிடைக்கப்பெறும் முக்கியமான பாடம்

இந்த நிருபத்தில், பல சிறிய பாடங்களை, நாம் கவனித்தோம். அநேகமாக, நாம் பார்த்தவைகளைக்காட்டிலும் அதிகமான பாடங்கள்கூட இருக்கலாம். ஆனால், மிக முக்கியமான பாடம் என ஒன்று இருந்தால், அது பின்வரும் அப். பவுலினுடைய வார்த்தைகளைக் கொண்டு வெளிப்படுத்தலாம்:

"...இதுமுதற்கொண்டு, நாங்கள் ஒருவனையும்
மாம்சத்தின்படி அறியோம்..."
(2 கொரிந்தியர் 5:16)

* * * * *

- II யோவான் -

அறிமுகம்

மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா ஆகியோருடன் ஒப்பிடும்பொது, அப்.யோவான் எவ்வளவு வித்தியாசமாக எழுதுகிறார் என்பது நான்கு நற்செய்தி புத்தகங்களை படித்தவர்களுக்கு உடனடியாக தெளிவாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட வித்தியாசமானது அவர் எழுதிய நிருபங்களிலும் காணப்படுகிறது. ஆம், பேதுரு, யாக்கோபு, யூதா மூவரும் ஒருவருக்கொருவர் மற்றும் அப்.பவுலிடமிருந்து வேறுப்பட்டவர்களாய் இருந்த போதிலும், தனி சிறப்பியல்புகளானது யோவான் எழுதிய நிருபத்தை போல பெரியதாகவோ அல்லது உடனடியாக கவனிக்கத்தக்கதாகவோ இல்லை. மேலும் ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கொண்டு வேறுபடுத்திக் காட்டுவதும் ஒரு தெளிவான காரியமுமல்ல. ஆனால் அப்.யோவான் மற்றவர்களைக் காட்டிலும், பாகுபாடுபடுத்தி பார்க்கும் திறனில் நம்முடன் கூட சற்று குறைவாகவே அறியப்பட்டிருக்கிறார். அவரது அனுகுமுறையானது உணர்ச்சிவசப்படக் கூடியதாய் இருக்கிறது.

யோவான் வெளிப்படுத்தலாகமத்தை எழுதிய போது அவர் உறுதிப்படுத்துவது போலவே, அவர் ஒரு பார்வையாளராகவும், தான் கண்ட காட்சிகளை எழுதும் ஒரு நிருபராகவும் மட்டுமே இருந்தார். எனவே வெளிப்படுத்தலாகமத்தில் அவர் பயன்படுத்திய அவரது "எழுத்துநடை" அவர் எழுதிய கவிஞரேசம் மற்றும் அவரது நிருபங்களுடன் ஒப்பிட முடியாததாய் இருக்கிறது. அவரது நிருபங்களில் நம்மை அரவணைத்து செல்பவராயும், சகோதரத்துவத்தைக் காட்டிலும் ஒரு தகப்பனை போல தம்மை வெளிப்படுத்துவதை நம்மால் காணமுடிகிறது. மற்ற எல்லா அப்போஸ்தலர்களின் மறைவுக்கு பின்பும், அவர் கடைசியாக வாழ்ந்த ஒரு அப்போஸ்தலராக இருந்தபடியால், அனைத்து சீஷர்களையும் அவர் தமது குழந்தையாக பாவித்திருக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. இது ஒரு தவறு அல்ல. இக்காரியத்தால், நாங்கள் அவருடன் மிகவும் வசதியாக இருக்கும்படி, அதாவது கிட்டத்தட்ட ஒரு பிரியமான தாத்தாவுடன் நேரத்தை செலவிடுவது போல இருக்கிறது.

இருப்பினும் இந்த வேறுபாடு ஒரு விளக்கவுரையின் சிக்கலை நமக்கு முன்பாக வைக்கிறது. ஆனால், நாம் மற்ற அப்போஸ்தலரின் நிருபத்தை வாசிப்பதைக் காட்டிலும், யோவானின் நிருபத்தை சற்று வித்தியாசமாக படிக்க வேண்டும். தர்க்க ரீதியான மனதைக் கொண்டு நாம் அவரது நிருபங்களை வாசிக்கக்கூடாது என்று நாங்கள் கூறவில்லை. ஆனால் அவ்வாறு செய்வது, மற்ற எழுத்தாளர்களுடன் மேற்கூறிய அனுகுமுறை கொடுக்கும் முடிவுகளைவிட சற்று திருப்தி குறைந்த முடிவுகளையே நமக்கு தருவதாயிருக்கும். நமக்கு பிழித்த முத்த தந்தையிடமிருந்து (தாத்தாவிடமிருந்து) நாம் கற்றுக் கொண்டவற்றின் பட்டியலை பார்ப்பதைவிட, நாம் அவரால் எந்த அளவிற்கு நேசிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்ற உணர்வோடு அனுக வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.

ஆனால் நமது முத்த தந்தையைப் (தாத்தா) போலவே, சபையின் எதிர்காலமாக அவர் நம்மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார் என்பதையும், நமது தோள்களைச் சுற்றியுள்ள அவரது கரங்களானது, அவரது எதிர்ப்பார்ப்புகளை நாம் பொய்ப்பித்துவிடக்கூடாது என்ற உணர்வுகளை நமக்குத் தருவதாய் இருக்கிறது என்பதையும் நாங்கள் உணருகிறோம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நாம் அவரை "இயேசு நேசித்த அப்போஸ்தலர்" என்ற குறிப்பில் அப்.யோவானே மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தவராயிருக்கிறார்.

வசனம் : 1 மற்றும் 2

"ஏழக்குள் ஏலை ஏர்க்கிணதும், என்கிறன்றைக்கும் ஏழமோழிருப்பதுமாகிய சக்கியக்கிணிச்க்கும், ஏரான் மாக்கிரமல்ல, சக்கியக்கை அரிச்கிருக்கின யாவரும் சக்கியக்கிணபடி ஞேசக்கிருக்கிறவரும், கெரிஞ்து கொள்ளப்படவிருமாகிய அம்மானுக்கும், அவனுடைய பிள்ளைகளுக்கும், மூப்பனாகிய ஏரான் எழுதுக்காவது."

இந்த நிருபத்தின் முதல் இரண்டு வார்த்தைகள் (கிரேக்க மொழி மற்றும் பெரும்பாலான மொழிபெயர்களிலும்), "மூப்பர்" என்றிருக்கிறது. இது ஒரு நியாயமான விளக்கமாகவும் இருக்கிறது. ஆனால், நாம் யோவானைக் குறித்து தெரிந்து வைத்திருப்பதைப் போலவே,

யோவானும் அவருடைய தலைமுறையின் மூத்த சகோதரராக இருப்பதில் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதாக தோன்றுகிறது.

நாம் அறிந்து வைத்திருப்பது போல, யோவான், சிமிர்னா சபையின் தூதனாக இருக்கிறார். (வெளி. 2:8) இந்த யோவான் இரண்டாம் சபைக்குரிய காலப்பகுதியினுடைய தூதனாகவும், எக்காளம் ஊதுபவராகவும் இருக்கிறார். இவர், நமதாண்டவராகிய இயேசுவுடன் ஆரம்பக்காலத்திலிருந்தே இருந்த போதிலும், எபேசு சபையின் காலமுழுவதும் அவர் வாழ்ந்தது மட்டுமல்லாமல் முதலாம் சபையின் காலத்திலிருந்து இரண்டாம் சபையின் காலப்பகுதிக்கு மாறிய சமயத்திலும் யோவான் மட்டுமே இருந்ததாகப் பார்க்கிறோம். மேலும் பயங்கரமான காலக்கட்டத்திற்குள் நுழையக்கூடிய கிறிஸ்தவர்களின் விசுவாசத்தைப் பலப்படுத்த நமதாண்டவரால் பயன்படுத்தப்படும், வயது முதிர்ந்த மனிதராகவும் அவர் இருக்கிறார். இக்காலப்பகுதியானது சத்திய கோட்பாட்டைக் காட்டிலும் அன்பு அதிகமாக தேவைப்பட்ட காலப்பகுதியாக இருந்தது.

எபேசு சபையின் முடிவு காலப்பகுதியில் "நாஸ்டிக் மதபேதமானது" தனது அசிங்கமான விசுவாச துரோகத்தை செயல்படுத்த துவங்கியது. விசுவாசத்திற்கான இந்த சவாலை யோவான் நன்கு அறிந்திருந்தார். மேலும் அவரது நிருபங்களில் உள்ள அவரது வார்த்தைகள் நாஸ்டிக் கொள்கையின் அடிப்படை தவறுகளை சுட்டிக்காட்டும் நோக்கத்தையே கொண்டதாயிருந்தது. அவற்றில் ஒன்று நமதாண்டவராகிய இயேசுவின் பூமிக்குரிய மற்றும் ஆவிக்குரிய அடையாளங்களை கேள்விக்குள்ளாக்கியது. மேலும் அது மிக முக்கிய கோட்பாடான "மீட்கும் பொருளை" குறைத்து மதிப்பீடு செய்வதாய் இருந்தது. இப்படியாக முதலாம் மற்றும் இரண்டாம் யோவனின் நிருபங்கள் நமதாண்டவரின் அடையாளத்தை பாதுகாப்பதற்கு வலியுடன் கூடிய முயற்சிகளை எடுத்தது. இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை எடுக்காதவரை யோவான் எழுதிய 3-ஆம் நிருபமானது விமர்சிக்கக் கூடியதாயிருந்தது.

இந்த நிருபம் எழுதப்படுவதற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பெண் மிகவும் யூகத்திற்குரிய நபராய் இருக்கிறாள். இந்த "பெண்" யாரென்று நமக்குத் தெரிய வேண்டியதில்லை. "எனது அன்பான சபைக்கு" என்று குறிப்பிடப்பட்ட செய்தியானது அவளை மற்றிலும் புறக்கணிக்கவே

சூறவதாய் இருக்கிறது. யோவான் அவளை "தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவள்" என்று அழைத்த காரியம் மட்டுமே நமக்கு பயன் அளிப்பதாய் இருக்கிறது. அப். யோவானுடைய சுவிசேஷம் எப்போது அணவரையும் ஒன்றிணைப்பதாயிருக்கிறது.

நம்மை ஒரு பகுதியின் அங்கமாக மாற்றுவதற்கான ஏந்த ஒரு வாய்ப்பையும் அவர் ஒரு போதும் தவறவிடுவதில்லை. "தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட" என்ற வார்த்தை அதை செய்கிறது. அவர் நம்மை வழி நடத்தும் விதமானது, அவரை நாம் நேசிக்கும் சீலனாக நினைக்க வைக்கிறது.

அவளை தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட பெண் என்று அழைத்தபின்பு, யோவான் அவனுடைய குழந்தைகளையும் சேர்க்கிறார். அந்த குழந்தைகள் அவளது சொந்த வாரிசுகளா அல்லது ஆவிக்குரிய வாரிசுகளா அல்லது இவ்விரு காரியங்களுக்கும் உரிய வாரிசுகளா என்பது முக்கியமல்ல. யோவான் ஒரு "குடும்ப சிந்தனை கொண்டவர்" என்பது மட்டுமே மெப்பானதாயிருக்கிறது.

நாமும் இவரைப்போன்றே இருக்கவேண்டும். பரிசுத்தவான்களின் "குடும்பம்" என்பது மட்டுமே, ஒட்டுமொத்த யுகத்தின் பாதுகாப்புகளில் ஒன்றாக இருக்கிறது. பரிசுத்தவான்களின் நேர்மையான சகோதரத்துவத்தை இழிக்கக்கூடியக்காரியம் நம்மை ஆவிக்குரிய அழிவில் முடிவுடையும்படி நடத்தும். "தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அம்மானும் அவளது பிள்ளைகளும்" என்ற வார்த்தையானது ஒவ்வொரு திருச்சபைக்கும் யோவான் வைத்த அன்பான பெயராக இருக்கலாம் என்று 13-ஆம் வசனம் பரிந்துரை செய்கிறது. ஒரு தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சகோதரி மற்றும் அவளது பிள்ளைகளிடமிருந்து மற்றொரு தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட சகோதரி மற்றும் அவளது பிள்ளைகளுக்கு அனுப்பப்படும் வாழ்த்துக்கள் மூலம் இது உண்மையாக இருக்கக்கூடும் என்றுநாம் சந்தேகிக்கத் தொடங்குகிறோம்.

யோவானின் சிந்தனைகள் முதலாம் வசனத்தை கடந்து செல்வதாயிருப்பதால், முதல் இரு வசனங்களை ஒன்றாக சேர்த்து கவனிப்பது மிக முக்கியமானதாயிருக்கிறது. பல மொழி பெயர்ப்புகள் யோவானின் வாக்கியத்தின் பகுதிகளை சரியாக இணைப்பதாக தெரியவில்லை. இந்த வார்த்தைகள் மற்றும் நிறுத்தற்குறிகளை நாங்கள் பரிந்துரைக்கிறோம்.

"சத்தியத்தின் நிமித்தம் யாரை நேசிக்கிறேனோ, நான் மட்டும் உங்களை நேசிக்கவில்லை, சத்தியத்தின் நிமித்தம் சத்தியத்தை அறிந்துள்ள அனைவரும் உங்களை நேசிக்கிறார்கள். அந்த சத்தியம் நம்முள் நிலைத்திருக்கிறது. அது நம்மோடு யுகாயுகங்களாக தொடரக்கூடியதாயும் இருக்கிறது."

யோவானின் வார்த்தைகளின் உட்குறிப்புகள் அநேகமாயிருக்கின்றன. அவர் சத்தியத்தின் நிமித்தம் அவர்களை நேசிக்கிறார் என்று சொல்லும்போது, "நான் உங்களை உண்மையாக நேசிக்கிறேன்" என்று அந்தப்படிகிறார் என்பதை நம்மால் யூகிக்க முடிகிறது. அவர் நம்மை பொய்யாக நேசிக்கிறார் என்றோ அவர் நேசிப்பதாக சொல்லப்பட்ட விதம் சிறப்பானதாக தெரியவில்லை என்றோ ஒருபோதும் நினைக்கமுடியாது. அவர் தொடர்ந்து பேசும்போதும், சத்தியமானது அவரது மனதில் கணமாக இருந்ததாகத் தெரிகிறது. எனவே வசனத்தில் சொல்லப்பட்ட சத்தியத்தின் முதல் பயன்பாடு புனித அறிவின் ஒரு அங்கமாக கருதப்படவேண்டும். யோவானும் சத்தியம் என்ற வார்த்தையை பயன்படுத்தாமல் "உங்களை உண்மையாய் நேசிக்கிறேன்" என்று மட்டும் சொல்லியிருந்தால் மிகவும் அது உதவியாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அவ்வாறு கூறவில்லை. சத்தியம் என்ற வார்த்தையின் அடுத்த இரண்டு பயன்பாடுகளில் அவர் அதை பயன்படுத்துகிறார். இக்காரியம் அவர் இந்த 3 பயன்பாடுகளிலும் அவர் சத்தியத்தை ஒரு புனிதத்தின் அங்கமாக கருதுகிறார் என்பதை நமக்குத் தெரிவிக்கிறது.

இங்கே நாம் யோவானை நாம் ஒரு தர்க்கவியலாராகப் பார்க்கவில்லை. மாறாக ஒரு தத்துவவாதியாகப் பார்க்கிறோம். மற்ற அப்போஸ்தலர்கள் சத்தியத்தின் வரையறையை ஒருவேளை நமக்காக தெரிவிக்கலாம். ஆனால் யோவான் முதல் 4 வசனங்களில் 5 முறை (சத்தியம் என்ற வார்த்தையை) பயன்படுத்துகிறார். உண்மையில், அவர் என்ன சொல்ல வருகிறார் என்பதும் நமக்கு தெரியும். யோவான் கூறுவதை நாம் அனுமானத்தின் மூலம் உணர்ந்து கொள்கிறோம்.

நமக்கு கற்பிக்கப்பட்டு வருகிற அனைத்தையும் நாம் அன்பு கூறுகிறோம். அது நம்மில் ஒரு பகுதியாகவும் இருக்கிறது.

சத்தியத்தின் பலனை நாம் உணர்வதால் நாம் ஒருவரையொருவர் அன்பு கூறுகிறோம். சத்தியம் என்று நாம் அழைக்கும், இந்த மறைபொருளும், வரையறுக்க முடியாத, ஒருங்கிணைக்கும் ஆவியில் நிலைத்து நிற்கும்படிக்கு உங்களை ஊக்குவிக்க நான் உங்களுக்கு எழுதுகிறேன். ஏனெனில் அது உங்களுக்கு சவாலாக இருப்பதை நீங்கள் கண்டதைவீர்கள்.

எனவே, "சத்தியத்தின் நிமித்தம் யாரை நான் நேசிக்கிறேன்" என்ற வார்த்தை மிகவும் சிக்கலான வார்த்தையாக இருக்கிறது. இதன் பொருள் என்னவெனில்: "நான் உன்னை நேசிக்கிறேன்". ஏனெனில், நீங்களும், நானும் "சத்தியம்" என்ற வார்த்தையின் மூலம் மறைமுகமாக குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை தவிர, வரையறுக்க கடினமாக குறிப்பிடப் பட்டிருப்பதைத் தவிர, வரையறுக்க கடினமாக இருக்கும் கோட்பாடு மற்றும் குணாதிசிய பண்புகளின் மிகப்பெரிய ஒருங்கிணைந்த கலவையின் பிரிக்க முடியாத பாகங்களாய் இருக்கிறோம். நான் சொல்வது உங்களுக்கு தெரிந்த விஷயமே.

பின்னர், அதே காரணத்திற்காக, இந்த சபையானது ஒரே சிந்தை மற்றும் ஆவியை உடைய அனைவராலும் நேசிக்கப்படுகிறது என்று அவர் கூறுகிறார். "சத்தியத்தின் நிமித்தம் சத்தியத்தை அறிந்திருப்பவர்களாய்" என்ற வார்த்தையானது தெசலோனிக்கேயர்களிடம் பவல் கடிந்து கொள்ளுதலோடு சொன்ன வார்த்தைகளை நமக்கு வலுவாக நினைவுட்டுகிறது.

"சத்தியத்தின் மேலுள்ள அன்பை அவர்கள் அங்கீரியாமல் போன படியால்.....அவர்கள் பொய்யை விசவாசிக்கத்தக்கதாகக் கொடிய வஞ்சகத்தை தேவன் அவர்களுக்கு அனுப்புவார்" என்று 2 தெச. 2:10-12இல் வாசிக்கிறோம். இந்த யோவானின் கருத்தே அவருடைய இந்த நிருபத்தில் தொடரக் கூடியதாயிருக்கும்.

நமக்குள் நிலைத்திருக்கும் சத்தியம் (நம் சிந்தையின் ஒரு பகுதியாக அல்லாமல் நம் குணங்களின் ஒரு பகுதியாக) யுகம் முடியும் வரை தொடரும் என்ற உத்திரவாதத்துடன் முடிக்கிறார். இங்கு யோவான் நம்முடைய நம்பிக்கைக்குரிய மற்றும் நம்பிக்கையுட்டும் ஆவிக்குரிய தாத்தாவாக இருக்கிறவர். அவர் சென்ற பின்பு, நாம்,

"தொடர்ந்து செயல்படுவோம்" என்ற நம்பிக்கை மற்றும் விசுவாசத்தைக் காட்டுபவராய் இருக்கிறார்.

முதல் இரு வசனங்களை இணைக்கும் திக்களின் நல்ல மொழிபெயர்ப்பாகத் தோன்றுவதை இப்போது மீண்டும் கூறுவது உதவியாக இருக்கும்.

"சத்தியத்தின் நிமித்தம் யாரை நான் நேசிக்கிறேனோ நான் மட்டும் உங்களை நேசிக்கவில்லை. சத்தியத்தின் நிமித்தம் சத்தியத்தை அறிந்த யாவரும் உங்களை நேசிக்கிறார்கள். அந்த சத்தியம் நம்முள் நிலைத்திருக்கிறது. அது நம்முடன் யுகாயுகங்களாக தொடர்க்கூடியதாயிருக்கிறது."

வசனம் : 3

"ப்ராவாக்ய தேவனாலும், ப்ராவின் குமாரனாக்ய கீயேக் கிர்ஸ்துவினாலும் கிருபையும், கிரக்கமும், சமாகானமும், சக்தியக்தோரும், அன்போருக்கூட உங்களோடிருப்பதாக!"

இந்த வசனம் மற்ற பவுலின் நிருபங்களில் எழுதப்பட்டதற்கு இசைவாக இருப்பதைப் போல தெரிகிறது. ஆகிலும், மிகவும் கவனமான பார்வையுடன் பார்க்கும்போது ஒரு பெரிய வித்தியாசத்தை நம்மால் உணர முடியும். "கிருபையும் இரக்கமும் மற்றும் சமாதானமும் உங்களோடிருப்பதாக" என்று அப்.பவுல் நம்பிக்கையின் ஜெபத்தை ஏற்றுக்கிறார். யோவான் ஒரு நம்பிக்கையின் அறிக்கையை தருகிறார். நமது தாத்தாவாகிய யோவான் மீண்டும் பேசுகிறார். சபையானது உறுதியுடன் கீழ்ப்படியும், வெற்றியடையும், அப்போஸ்தலர்களிடமிருந்து பெற்ற ஆணைகளைத் தொடர்ந்து செய்வார்கள் என்பது யோவானுக்குத் தெரியும். (ஆனால் பவுல் அவ்வாறு கூறவில்லை). பவுலின் வார்த்தையாகிய "உங்களுடன்" என்பதற்கு மாறாக யோவான் 'எங்களுடன்' என்று கூறுவதன் மூலம் யோவான் தனக்குள் ஏற்கனவே துவங்கி, சபையில் புகுத்தப்படும் ஒரு விஷயத்தின் தொடர்ச்சியை நமக்குத் தருகிறார். இக்காரியம் மிகவும் நுட்பமான அர்த்தமுடைய காரியத்தில் சிறிதளவாயிருந்தாலும், இது வசீகரமானதும், மற்றும் இதயத்தை உற்சாகத்துடன் வைத்திருப்பதாய் இருக்கிறது. இப்படியாக

யோவான் மற்ற அப்போஸ்தலர்களிடமிருந்து, உற்சாகம் மற்றும் அன்பான வழியில் வித்தியாசபடக்கூடியவராய் இருக்கிறார்.

கிருபை, இரக்கம் மற்றும் சமாதானம் ஆகியவற்றின் ஆரம்பம் மற்றும் அது கடந்து வரும் வழியைப்பற்றி கூறிய காரியங்களில், யோவான் மற்ற அப்போஸ்தலர்களிடமிருந்து வேறுபடவில்லை. இது பிதாவாகிய தேவனிடமிருந்தும், மற்றும் இயேசு கிறிஸ்துவிடமிருந்தும் வருகிறது. அப்.பவுல் பிலேமோனுக்கு வாழ்த்து தெரிவிக்கும்போது, அவர் தம்மை "தந்தை" என்று கூறிய வார்த்தை மிகவும் பிரியமான வார்த்தையாய் இருக்கிறது. இது நமது ஆவிக்குரிய குடும்பத்திற்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து அழுத்திச் சொல்வதாயிருக்கிறது. நமதாண்டவர் இயேசுவாக மட்டும் அல்லாமல், அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட இயேசுவாக இருக்கிறார். இவரையே தேவன் நமது ஆல்பா மற்றும் ஒரேகாவாக வைத்திருக்கிறார். அதாவது தேவன் எல்லா விஷயங்களிலும் "இயேசுவை" ஆதி மற்றும் அந்தமான வார்த்தையாக வைத்திருக்கிறார். இங்கே ஒற்றுமையைக் குறித்து சொல்லப்பட்டவை (தந்தை-மகன்) அனைத்தும் நிறைவு பெறுகிறது. நமதாண்டவரின் "அடையாளம்" குறித்த "நாஸ்டிக்" தவறுகளைக் குறித்த அப்.யோவானின் ஈடுபாடு, இயேசுவின் அடையாளத்தை அதாவது "தேவனின் குமாரன்" என்ற அடையாளத்தை வலியுறுத்த அவரைத் தூண்டியதால், அந்த அடையாளம் நிறைவு பெறுகிறது. நமதாண்டவராகிய இயேசுவின் அடையாளத்தைப் பற்றிய கோட்பாடானது ஒரு போதும் சமரசம் செய்யப்படாது என்பதில் யோவான் உறுதியாக இருக்க விரும்புகிறார்.

"கிருபை," "இரக்கம்" மற்றும் "சமாதானம்" ஆகியவை நம்முடன் சத்தியத்தினாலும், தேவனிடமிருந்து கிடைக்கும் அன்பிலும் நம்முடன் இருப்பதாக என்று இந்த வசனம், ஆங்கில வேதாகமத்தில் மறுசீரமைக்கப்பட்டு வாசிக்கப்படவேண்டும்.

இந்த கிருபை, இரக்கம் மற்றும் சமாதானம் ஆகியவை நாம் சத்திய சரீரத்தின் அங்கமாக இருக்கிறபடியால், நமக்குக் கிடைப்பதாயிருக்கிறது என்பதையும், சத்தியத்தின் மூலம் கிடைக்கும் இந்த பரிசுகள் (இரக்கம்,கிருபை, சமாதானம்) அன்பின் உண்மையான வெளிப்பாடுகள் என்பதையும் நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று

யோவான் விரும்புகிறார். எனவே யோவானிடமிருந்து (முதலாம் வசனத்திலிருந்து) "சத்தியத்தின் அன்பை" நாம் பெறுகிறோம். நமது பிதாவாகிய தேவனிடமிருந்தும், இயேசுவிடமிருந்தும் (3ஆம் வசனம்) "அன்பின் சத்தியத்தை" நாம் பெறுகிறோம்.

சத்தியமானது யோவானுக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமாயிருக்கிறது. அன்பும் அப்படியே முக்கியமானதாயிருக்கிறது. இவையிரண்டையும் (சத்தியம், அன்பு) குறித்து அவர் (யோவான்) தொடர்ந்து பேசக்கூடியவராய் இருக்கிறார். ஆனால் நமது சிந்தை மற்றும் இதயங்களுக்கு முன்பாக வைக்கும் அளவிற்கு (சத்தியம் மற்றும் அன்பு) வரையறுக்கப்படவில்லை.

வசனம் : 4

"புகால்னால் நாம் பெற்ற கற்பனையின்படியே உம்முடைய பள்ளைகளில் சிலர் சக்தியத்திலே நடக்கிறதை நான் கண்டு மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன்."

யோவான் தமது வாழ்க்கை முதல் மூன்று வசனங்களில் முடித்தார். 4 முதல் 11 வசனங்கள் அவரது கடிதத்தின் உடலாக (Body of the Letter) அமைகின்றன. யோவான் இந்த சபையைப் பார்த்தார் என்றும், அவர்களில் சிலர் மாத்திரமே சத்தியத்தில் நடப்பதை கண்டறிந்தபடியால், அவர்களில் சிலரை அவர் நிராகரித்தார் என்ற கருத்தை சில மொழிபெயர்ப்புகள் தருவதாய் இருக்கின்றன. பிரச்சனை கிரேக்க மொழியில் இல்லை, மொழிபெயர்ப்பிலும் இல்லை. இது வலியுறுத்தி சொல்லப்படுவதில் மட்டுமே உள்ளது. இதைக் குறித்த ஒரு பொழிப்புரை அல்லது கருத்தின் சுருக்கம் உதவியாக இருக்கலாம்.

பிதாவினால் நாம் பெற்ற கற்பனையின் எதிர்பார்ப்பின்படியே உம்முடைய பிள்ளைகளில் சிலர் சத்தியத்திலே நடக்கிறதை நான் கண்டு (கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதையும், தாண்டி முன்னேறுகின்றனர்.) மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

மேலே பார்த்தப்படி, யோவானின் நோக்கம் சபையை பிரிப்பது பற்றியல்ல. ஆனால் சிலவற்றிலுள்ள குறிப்பிட்ட முன்னேற்றங்களை அங்கீகரிப்பதாகும். அவர் வளர்ச்சியைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

அவர்களை பாராட்டுவதன் மூலம் மற்றவர்களையும் ஊக்குவிக்க விரும்பினாரேயல்லாமல் மற்றவர்களிடம் நம்பிக்கையின்மையை ஏற்படுத்த விரும்பவில்லை என்பதையும் அறிந்து கொள்கிறோம்.

வசனம் : 5 மற்றும் 6

“கிப்போதும் அம்மாளை, நாம் ஒருவரிலாருவர் அன்பு கூட வேண்டுமென்று உமக்குப் புதிய கர்ப்பனையாக எழுதாமல், ஆக்முதல் ஏழக்கு உண்டாயருக்கிண கர்ப்பனையாக எழுதி, உம்மை வேண்டுகிளாள்கிறேன். நாம் அவருடைய கர்ப்பனைகளின்படி நடப்பதே அன்பு; நீங்கள் ஆகி முதல் கேட்டிருக்கின்படி நடந்து கொள்ளவேண்டிய கர்ப்பனை கிடுவே.”

முதலாம், இரண்டாம் வசனங்களைப் போலவே 5ம் மற்றும் 6ஆம் வசனங்கள் ஒரே மாதிரியாக கருதுவது அவசியமாயிருக்கிறது. 4ஆம் வசனம் முதல் 6ஆம் வசனம் வரை உள்ள பகுதிகளில், யோவான் “கட்டளை” என்ற வார்த்தையை தொடர்ச்சியாக பயன்படுத்துவதை நாம் கவனிக்காமல் இருக்க முடியாது. அடிப்படையில் அவர் கட்டளையை அன்பின் வளர்ச்சியென்றும், குணத்தின் வளர்ச்சியென்றும் வரையறுக்கிறார்.

முன்னேற்றம் (சத்தியத்தில் நடப்பது) என்பது ஒரு கட்டளையாக இருந்ததென்று யோவான் 4ஆம் வசனத்தில் கூறுகிறார். 5ஆம் வசனத்தில் அந்த கருத்தை அன்போடு இணைக்கிறார். சாராம்சமாக, தேவன் மீதும், ஒருவருக்கொருவர் மீதும் அன்பு காட்டுவது வளர்ச்சியின் மூலம் காட்டப்பட வேண்டியதாக யோவான் குறியிடுகிறார்.

இந்த வளர்ச்சியே “அன்பு” என்று போதிக்கும் 6-ஆம் வசனத்தில் அவர் இந்த கருத்தைத் தெளிவுப்படுத்துகிறார். இதுவே அன்பு மற்றும் தேடல், வளர்ச்சி, முன்னேற்றம் அல்லது கட்டளையின்படி நடப்பதாயிருக்கிறது என்றும் தெளிவுப்படுத்துகிறார்.

4 முதல் 6-ம் வசனங்கள் வரை விசவாசத்தை பற்றிய ஒரு சிறிய விரிவரையாக அமைக்கின்றன. ஏனெனில் விசவாசத்தின் இந்த வளர்ச்சி புறக்கணிக்கப்படுமேயானால், ஏமாற்றமானது வாசலில் படுத்திருக்கும் என்பதை 7ஆம் வசனம் கூறுகிறது.

ஜந்தாம் வசனத்தை நன்றாக புரிந்து கொள்வதற்கு அதை எனிமைப் படுத்துவது அவசியமாய் இருக்கிறது. முதலாவதாக, இது ஒரு அழுத்தமான மற்றும் முக்கியமான விஷயத்தில் கவனம் செலுத்துவதற்கான ஒரு உருக்கமான வேண்டுகோளாய் இருக்கிறது.

"நான் உம்மை மன்றாடுகிறேன், சகோதரியே" (KJV) "இப்போது நான் உங்களிடம் கேட்கிறேன் சகோதரியே" (NAB).

"நான் இப்போது உங்களிடம் மன்றாடுகிறேன், சகோதரியே" (Marshall)

இந்த மன்றாட்டின் ஒட்டு மொத்தமும், திருச்சபையானது சிலவற்றை நினைவில் கொள்ள வேண்டும் என்பதை பற்றியதாயிருக்கிறது. எனவே தான் "நான் எதையும் புதியதாக எழுதவில்லை. உங்கள் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை பயணத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்தே உங்களுக்கு தெரிந்த ஒன்றையே எழுதுவதாக" யோவான் கூறுகிறார். அந்த "எதோ ஒன்றே" நமது பரஸ்பர அன்பாக இருக்கிறது.

5ம் மற்றும் மீ வசனங்களின் சுருக்கம் :

"ஒருவரில் ஒருவர் அன்பு செலுத்த வேண்டும் என்பது ஆரம்பத்திலிருந்தே நமக்குக் கட்டளையிடப்பட்ட ஒன்றாயிருக்கிறது".

அந்த அன்பின் வெளிப்பாடே 4ஆம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய கட்டளைகளின்படி நடப்பதே சத்தியத்தின் வளர்ச்சியாய் இருக்கிறது.

மேற்கூறிய அனைத்தும் யோவானின் ஆரம்ப வாழ்த்துடன் தொடர்புடையதாயிருக்கிறது. சத்தியத்தைக் குறித்த அவரது முன்னுரையின் ஒரு பகுதியானது வசனம் 4-6க்கான சுருக்கெழுத்தாய் இருக்கிறது. அன்பின் வெளிப்பாடாய் இருக்கும் "வளர்ச்சியானது" வரையறுப்பதற்கு மிகவும் "சத்தியத்தை" உள்ளடக்கியதாக்கி இருக்கிறது. இந்த சத்தியமே முழுச்சபையும் இணைக்கக் கூடிய பிரதிநிதியாய் இருக்கிறது. விகவாசம், ஏமாற்றத்திற்கு எதிரான அவரது கவசம் அவர் "தேவப்பிள்ளைகளிடம்" வைத்திருக்கும் ஆவல் ஆகிய அனைத்திற்கும் குணநலன்களின் வளர்ச்சியே அவசியம் என்பது

யோவானின் பதிலாக இருக்கிறது என்பதை நம்மால் காண முடிகிறது. நாம் சத்தியத்தை "கோட்பாடு" என்று கருதினாலும் "கோட்பாடு" எனது ஒரு முடிவெல்ல. அது ஒரு வழிமுறையாக மட்டுமே இருக்கிறது. நல்ல கோட்பாடு நல்ல குணங்கள்தை வளர்க்கும்.

வசனம் : 7

"மாம்சக்தில் வர்க கியேசு கிரிஸ்துவை அரிக்கை பண்ணாக அஞ்ச வர்சகர் உலகக்தில் கோன்றியிருக்கிறார்கள். கிப்படிப்படவளேன வர்சகனும், அஞ்சிக் கிரிஸ்துவமாயிருக்கிறான்."

பரிசுத்தவான்களை பாதுகாப்பது எது என்பதை 4-6 வசனங்களில் விளக்கிய யோவான், ஏமாற்றுகாரர்களைக் குறித்த ஒரு விழிப்புணர்வுடைய பாதுகாப்பானது சபையாருக்குத் தேவை என்பதை இப்போது விளக்குகிறார். நாஸ்டிசம் (**Gnosticism**) என்ற கொள்கையானது அக்காலத்தில் பரவலாக இருந்தது. அப்போது வலம் வந்த இந்த குறிப்பிட்ட மோசடியில் (நாஸ்டிசம்) யோவான் தன் முழு கவனத்தையும் செலுத்தினார். அது அக்காலத்தில் இருந்த நடப்பு பிரச்சனையாக இருந்தபோதிலும், இந்த நாஸ்டிசம் தவிர அப்போது இருந்த மற்ற பிரச்சனைகள் குறித்துப் யோவான் அக்கறை உடையவராக இருந்தார் என்பதை வரலாற்றிலிருந்து நாம் இப்போது அறிந்து கொள்கிறோம்.

"அவர்கள், இயேசு கிறிஸ்து மாம்சத்தில் வரவில்லையென்று அறிக்கையிடுகிறார்கள்." (KJV—"எர்கோ மெய்" என்பதற்கு "வந்திருக்கிறார்" என்பது ஒரு சரியான மொழிபெயர்ப்பாயிருக்கிறது). ஏற்கனவே நடந்த ஒன்றைக்குறித்ததாயும் இருக்கிறது.

யோவான் உதவியாயிருக்கிற மற்றும் உலகளாவிய தரத்தை நமக்கு தருபவராய் இருக்கிறார். இந்த ஏமாற்று வேலை அந்திக்கிறிஸ்துவுக்கும் பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்று நமக்கு அறிவிக்கிறார். இது ஒரு குறிப்பிட்ட அந்திக்கிறிஸ்துவா அல்லது பொதுவான அந்திக்கிறிஸ்துவா என்பது முக்கியமல்ல. முதல் வருகையில் இயேசு மனிதனாக வந்தார் என்பதற்கு எதிரான எந்த ஒரு போதனையும் மற்றும் இயேசு கிறிஸ்து இப்படிப்பட்ட போதனையை

(மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டார்) விரும்பமாட்டார். அந்திக்கிறிஸ்துவே இப்படிப்பட்ட போதனையை விரும்புவார் என்று சொல்வதும் ஒரு மோசமான, கடுமையான தீவிரமான பிழையாய் இருக்கிறது. மீட்கும் பொருளைக் குறித்த கோட்பாடு சமநிலையில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

வசனம் : 8

"உங்கள் செய்கைகளின் பலனை கிழர்த்துபோகாமல், பூரண பலனைப் பெறும்படிக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள்."

இதைக்குறித்து நாம் நிதானமாக இருக்க வேண்டுமென யோவான் விரும்புகிறார். இந்த குறிப்பிட்ட வஞ்சகத்தின் தவறை உள்வாங்கிக் கொள்வது நமக்கு இழப்பை ஏற்படுத்தும் என்று யோவான் உணர்த்துகிறார். என்ன நஷ்டம்? யோவானின் வார்த்தைகளை தவறாக புரிந்து கொள்ள வாய்ப்பில்லை. முழுமையான நம்பிக்கை வைத்திருப்பது நமக்கு முழு பலனைக் கொடுக்கும். பிதாவுக்கும் குமாரனுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டை கவனிக்காமல் தவறுவதும், நமதாண்டவர் இயேசு மனிதனாக (மாம்ச சரீரத்தில்) வந்தார் என்ற உண்மையை அறியாமல் இருப்பதும், "முழுபலனை" அடைய முடியாமல் இருக்கும் நிலையே ஏற்படும் என்பதை ஒட்டுமொத்த பகுதியும் நமக்கு தெளிவாக கற்பிக்கிறது. "திரள் கூட்டம்" (வெளி. 7ஆம் அதிகாரம்) என்ற கோட்பாட்டை நன்கு புரிந்து கொள்பவர்கள் மட்டுமே, இந்த அச்சறுத்தலை புரிந்துகொள்ளமுடியும். மேலும் இவர்கள் ஆவிக்குரிய உயிர்த்தெழுதலை இழக்கவில்லையென்றாலும், கிறிஸ்து சரீரமாக (1,44,000) மாறுவதிலிருந்து விலக்கப்படுவார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது.

எனவே யோவான் இந்த வசனத்தை ஆரம்பிக்கும்போது, "எச்சரிக்கையாயிருங்கள்" (உங்களை நோக்கி பாருங்கள்—KJV) என்று கூறுவதைப் பார்க்கிறோம். இந்த அறிவுரை மிக முக்கியமானதாய் இருக்கிறது. விழித்திருப்பது நமக்கு உதவும். "விழித்திருந்து ஜெபம் செய்யுங்கள்" என்று இயேசு கூறினார். யோவான் நம்மை நேசிக்கும் அளவிற்கு நாம் சாதாரண கிறிஸ்தவர்களாக இருக்க வேண்டாமென அவர் நம்மை கேட்டுக் கொள்வதில் மிக அழுத்தமாக இருக்க

வேண்டும். ஏனெனில் நாம் எல்லாவற்றையும் மிகவும் சுலபமாக எடுத்துக் கொண்டு, நன்றாக இருப்பதால் இந்த அழுத்தம் அவசியமாகிறது. யோவான் நமக்கு உணர்ச்சி பூர்வமாக வேண்டுகோள் விடுத்தாலும் சத்திய கோட்பாட்டின் முக்கியவத்தை ஒரு போதும் குறைத்து மதிப்பிடுவதில்லையென பார்க்கிறோம்.

வசனம் : 9

"கிர்ஸ்துவன் உபதேசக்திலே நிலைக்கிராமல் ஃர்ஜடக்கீரை எவனும் கேவனை உடையவனால்ல; கிர்ஸ்துவன் உபதேசக்தில் நிலைக்கிருக்கிறவனோ பகாவையும் குமாரனையும் உடையவன்."

இந்த வசனத்தில், யாருடைய புரிதல் சற்று தடம் மாறுகிறதோ அவர்களுடைய பிரச்சனையை கூட்டிக்காட்ட யோவான் முயற்சிக்கிறார். "உபதேசத்தில் நிலைத்திராமல் யாரெல்லாம் வெகுதூரம் செல்பவர்களா-யிருக்கிறார்களோ" என்று NAS வேதாகமம் (New American standard) தெரிவிப்பதோடு, பின்குறிப்பில் (Margin) "தொடர்ந்து செல்லக்கூடியவர்கள்" என்றும் தெரிவிக்கிறது. "ஒவ்வொருவரும் முன்னோக்கி செல்பவர்களாயிருந்தாலும், உபதேசத்தில் நிலைத்திராமல் இருப்பவர்கள்" என்று மார்ஷல் வேதாகமம் தெரிவிக்கிறது. யார் தங்கள் சிந்தனையில் முற்போக்கானவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் உபதேசத்தில் நிலைத்திருப்பதில்லை என்று வித்தியாசமான முறையில் செய்தியானது சொல்லப்படுகிறது. "முன்னோக்கிய சிந்தனை" அல்லது "சுதந்திர சிந்தனை" போன்றவற்றை யோவான் கண்டித்தாலும், ஒரு சிலர் அந்த செயல் முறையை நியாயப்படுத்தக் கூடியவர்களாய் இருக்கின்றனர். பவுல் இதைக் குறித்துக்கூறும்போது, "தலையைப் பற்றிக் கொள்ளாமல்" என்று எழுதுகிறார். (கொலேசியர் 2:18) இப்படிப்பட்ட வழி தவறி செல்லக்கூடியக் காரியங்களில் யோவான் சற்று கடுமையாக எச்சரிக்கிறார். ஆனால் வாக்கியத்தை முடிக்கும் போது, யோவான் எதை "வெகுதூரம் செல்வது" என்றழைக்கிறார் என்பதை நம்மால் உணர முடிகிறது. அவர்கள் கிறிஸ்துவின் போதனையில் நிலைநிற்கவில்லை. "ஏதோ வீட்டில் இருப்பதைப்போல உணர்கிறார்கள் என்று யோவான் கூறுகிறார். கிறிஸ்து போதித்த அனைத்தையும் யோவான் குறிப்பிடாமல், கிறிஸ்து யார்? மற்றும் யாராக இருந்தவர்" என்ற கிறிஸ்துவை பற்றிய போதனையை மட்டுமே யோவான்

குறிப்பிடுகிறார். அவர்கள் "தேவனை பெற்றிருக்கவில்லை" என்று யோவான் கூறுகிறார்.இந்த விஷயத்தில் (கிறிஸ்துவை பற்றி விஷயத்தில்) அவர்கள் பக்கம் தேவன் இல்லை என்பதை அவர் கூற முற்படலாம். அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியை இழக்கக்கூடிய அபாயத்தில் இருக்கக்கூடியதைக் கூட அவர் உணர்த்த முற்படலாம். (இருப்பினும், நாம் 8-ஆம் வசனத்தை கருத்தில் கொண்டால், இந்த அர்த்தத்தில் அவர் கூறவில்லை என்பதையும் அறியலாம்). தேவன் யார்? அவர் எப்படிப்பட்டவராக இருக்கிறார் என்ற தேவனைக் குறித்துக் காரியத்தில் தெளிவற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று கூட அவர் அர்த்தப்படுத்தலாம்.

இந்த வசனம், 7-ஆம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டவர்களைப் பற்றியது மற்றும் இயேசு ஒரு மனிதனாக வரவில்லை என்பதை பற்றியதாக இருந்த போதிலும், 9-ஆம் வசனத்தின் முதல் பாதியும் இதே போன்றே சொல்லப்பட்டதாய் இருக்கிறது.

"இயேசுவானவர் ஒரு மனிதன் என்று புரிந்து கொள்வதில் இருந்து விலகி நிற்பவர்கள் தேவனுடைய சத்தியங்களுடன் அவர் உண்மையில் யார் என்ற தொடர்பை இழந்து விட்டனர்."

இந்த வசனத்தின் இரண்டாம் பகுதி வஞ்சகர்கள் இழந்த உண்மையை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறது.

மீண்டும் சுருக்கமாக :

இயேசு நமக்குக் கற்பித்ததைக் கடைப்பிடித்தவர்கள் எப்போதும் பிதாவுக்கும், குமாரனுக்கும் இடையே ஒரு தெளிவான வேறுபாட்டைக் கொண்டிருப்பார்கள். (அவர்கள் திரித்துவவாதிகளாக இருக்கமாட்டார்கள்).

வசனம் : 10

"ஒருவன் உங்கள்டுத்தில் வர்த்து கிர்க் குபகேசக்கைக் கொண்டு வராமல்ருந்தால், அவனை உங்கள் வீட்டிலே ஏற்றுக்கொள்ளாமல்லும், அவனுக்கு வாழ்க்கூக்கூல் கொல்லாமல்லும் கிருங்கள்."

இந்த ஒரு தவற்றில் யோவான் மிகவும் கவனம் செலுத்துபவராகவே

இருக்கிறார். இதுவே, இந்த முழு நிருபத்தினுடைய கோட்பாட்டின் மையக் கருத்தாயிருக்கிறது."இந்த விஷயத்தில் நமக்கு தவறாக போதிக்க விரும்பும் ஒருவர் வருவாரேயானால், என்ன செய்வது?" என்ற தர்க்க ரத்தியான கேள்விக்கு யோவான் இப்போது பதில் அளிக்கிறார். அப்போஸ்தலர் வெளிப்படையாக தெரிவிப்பது என்னவெனில், இந்த தவறுகளுடன் வருபவர்களுக்கு வரவேற்பு இல்லை என்று கூறுங்கள். மேலும் கிறிஸ்துவுக்குள் அவருடன் சந்தோஷப்படுவதற்கான அறிகுறியைக் கூட அவருக்கு கொடுக்க வேண்டாம் என்று தெரிவிக்கிறார்.

மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இங்கு மொழிபெயர்ப்பதைவிட, இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட "உள்நோக்கத்தை" தெரிவிப்பதில் போராடுகின்றனர். "அவர்களுக்கு தெய்வீகத்தை கொடுக்க வேண்டாம்." என்று KJV தெரிவிக்கிறது.

மேலும் KJV பதிப்பின் தீர்வு என்னவெனில், அவர்களுடைய கிறிஸ்துவ நாட்டங்களில் தேவனுடைய பிரசன்னம் அவர்களோடு இருப்பதாக என்று நாம் வாழ்த்த முடியாது.

"சந்தோஷபடு" என்று அவரிடம் கூறவேண்டாம் என்பதே கிரேக்க மொழியின் விளக்கமாயிருக்கிறது. இதை வேறுவிதமாக விளக்குவது எளிதாயிருக்கிறது. "அவரிடம் சோகமாக இருக்கச் சொல்லுங்கள்." இதுவே யோவானின் உள்நோக்கமாயிருக்கிறது. "அவர் நிறைய இழந்துவிட்டார். மகிழ்ச்சியடைவதைவிட கவலைப் படுவதற்கு நிறைய இருப்பதாக அவரிடம் கூறுங்கள்."

இக்காலத்தில், பொதுவாகவே கிறிஸ்துவர்களிடம் இந்த தவறு காணப்படக்கூடியதாயிருந்தாலும், இந்த பிரச்சனையை தட்டிக்கழித்துவிடுவதே நம் வழக்கமாயிருக்கிறது. இப்படி புறக்கணிக்கப்பட்ட வழக்கத்தை தவறுகிறவர், தவற்றைக் கொண்டு வராவிட்டால், சரியென்று நிதானிக்கலாம். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை நாம் மிகவும் தீவிரமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றே யோவான் விரும்புவதாகக் கெரிகிறது.

வசனம் : 11

“அவனுக்கு வாழ்க்கூல் சொல்லுகினவன் அவனுடைய தூர்க்கியைகளுக்கும் பக்குள்ளவனாகிறான்.”

தவறுகிறவருக்கு அவருடைய கிறிஸ்தவத்தில் மகிழ்ச்சியடைய அவருக்கு ஏதாவது இருக்கிறது என்று தாம் பரிந்துரைத்தால், அத்தகைய விஷத்தைப் பாப்பும் தீமையில் நாமும் பங்கேற்பவர்களாக கருதப்படுவோம் என்று யோவான் கூறுகிறார். இது தீவிர சிந்தனைக்குரிய விஷயமாய் இருக்கிறது.

இதைக்குறித்து புதிய அமெரிக்க வேதாகமம் (NAS) சற்று கடுமையாக தெரிவிப்பதாக இருக்கிறது. இவ்வுலகில் இருக்கும் அனைத்து வகையான விசுவாச துரோகிகளையும் நாம் வாழ்த்துகிறோம். நாம் முரட்டுத்தனமாக நடந்து கொள்ளக்கூடாது. ஆனால் இப்படிப்பட்ட மாபெரும் விசுவாச துரோகத்தை எதிர்கொள்ளும் போது நாம் தீர்மானமாக இருக்க வேண்டியது அவசியமாய் இருக்கிறது.

வசனம் : 12

“உங்களுக்கு எழுத வேண்டிய காரியங்கள் அனேகமங்களுக்காக்கத்தனாலும், மையினாலும் அவைகளை எழுத எனக்கு மனத்தில்லை. உங்களுடைய சங்கொலம் ரிடைவாயிருக்கும்படிக்கு உங்கள்டத்தில் வர்த்து முகமுகமாய்ப் பேசலாமின்று ஏற்படிருக்கிறேன்.”

யோவான் தமது நிருபத்தை எழுதி முடித்திருக்கிறார். யோவான் 11ஆம் வசனத்தில் ஒரு கடுமையான முடிவுடன் இந்த நிருபத்தை முடித்திருக்கிறார்.

யோவான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறார் என்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். யோவான் ஏன் அதிகமாக எழுத விரும்பவில்லை? என்று நாம் அவரிடம் கேட்க வேண்டும். இது நமக்கு ஏற்பட்ட இழப்பாயிருக்கிறது. யோவான் வந்திருந்தபோதெல்லாம் நாங்கள் அங்கேயில்லை. இருப்பினும் இந்த வசனத்தில் யோவான் ஒரு நல்ல சிந்தனையை நமக்கு விட்டும் செல்கிறார். அதாவது “முகம் முகமான” சகோதர சிநேகமே, காகிதம் மற்றும் மையை விட மகிழ்ச்சி

நிறைந்ததாய் இருக்கிறது. சுவிசேஷயுகம் முழுவதிலும் நாம் அனைவரும் ஒன்றாக நேரத்தை செலவிட வேண்டும் என்று சொல்வதே இவ்வசனத்தின் நோக்கமாய் இருக்கலாம்.

வசனம் : 13

“**தூஞ்சு கொள்ளப்பட்ட உழுமுடைய சீகாதுரியின் பிள்ளைகள் உமக்கு வாழ்க்கூல் கொல்லுகிறார்கள்.**” ஆமென்

இவ்வசனத்திற்குரிய விளக்கத்திற்கு முதல் வசனத்தில் விளக்கத்தைப் பார்க்கவும்.

* * * * *

* * * * *

இரண்டாம் யோவான் நிருபத்திலிருந்து கிடைக்கப்பெறும் முக்கியமான பாடம்

இக்கடித்தில் இரண்டு விஷயங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. முதல் ஆறு வசனங்கள், தவறான சத்தியத்தை எதிர்ப்பதற்கான, முக்கியமான பாதுகாப்பின் வளர்ச்சியைக் (சத்தியத்தின் சாரம்சத்தை உள்வாங்குவது) குறித்து கற்பிக்கிறது.

இயேகவின் இயல்பு மற்றும் பிதாவுடனான அவரது உறவையும் தவறாக புரிந்து கொள்வதே அந்த காலத்தின் மிகப்பெரிய கோட்பாட்டுத் தவறாக இருந்தது என்பதை நிருபத்தின் எஞ்சிய பகுதி நமக்குத் தெரிவிக்கிறது.

* * * * *

- III யோவான் -

அறிமுகம்

இது யோவானுடைய பார்ம்பரிய மூன்று நிருபங்களில் கடைசியாக இருக்கின்றது. அவைகள் எதிலும் யோவான் தன்னை பெயரினால் ஒரு போதும் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் இந்த நிருபங்களின் நூலாசிரியர் குறித்து எவ்வித கேள்வியும் எழவில்லை. பார்ம்பரியமாக இந்த நிருபங்கள் யோவானுக்குரியதாக தீர்மானிக்கிறது. மற்றும் யோவானுடைய சுவிசேஷத்தின் எழுதும் நடையின் ஒற்றுமை அந்த நிருபங்களுடைய பூர்வீகத்தை உறுதி செய்கிறது.

இந்த நிருபத்தில் காணப்படுகிற மூன்று பெயர்கள் (காடு, தியோத்திரேப்பு மற்றும் தேமேத்திரிய) வேறு எங்கேயும் அடையாளம் காணப்படவில்லை மற்றும் அவர்களைக் குறித்து நமக்குத் தெரிவதில்லை.

3 யோவான் நிருபத்தின் ஒற்றுமைகள் 2 யோவான் நிருபத்தில் அநேகம் இருக்கின்றன. இருப்பினும் 2 யோவான் ஒரு குழுவினருக்கு எழுதப்பட்டது. ஒரு சபைக்கு அல்லது ஒரு வீட்டாருக்கு எழுத்தப்பட்டது. 3 யோவான் பிரத்யேகமாக ஒரு தனி நபருக்கு எழுதப்பட்டது. 2 யோவான் ஒரு முக்கிய கொள்கை ரீதியாக மாறுபாடான கோட்பாடாகிய விகவாச துரோகத்தைக் குறித்து ஆய்வு செய்கிறது. மூப்பாக இருந்து, ஒரு வேளை ஆவிக்குரிய ஜீவியங்களை அழிக்க முயற்சி செய்தவரும் மற்றும் ஒரு அப்போஸ்தலரிடம் முரண்பாடு கொள்ளும் துணிச்சல் கொண்டவராக இருந்திருக்கும் ஒரு தனி நபருக்கு எதிரான எச்சரிக்கையாக 3 யோவான் நிருபம் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

இவ்விதமாக ஏற்றுக் கொள்கைப்பட்ட கொள்கையிலிருந்து வழிவிலகி, வெகு தொலைவு செல்லும் ஏமாற்றுக்காரர்களை 2 யோவான் நிருபம் எச்சரிக்கின்றது. முக்கியமாக நடத்தை தொடர்பானவற்றில் – அதிகாரத்தை எதிர்த்து முரண்படுகிற ஒரு தனி நபர் குறித்து 3 யோவான் நிருபம் ஆய்வை மேற்கொள்கிறது.

வசனம் : 1

"மூப்பனாகிய இான் சத்தியத்தின்படி நேசிக்கிற பரியமான காயுவுக்கு எழுதுக்கொவது."

யோவான் "மூப்பன்" என்ற வார்த்தையுடன் மீண்டும் துவங்குகிறார். கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் "முத்தவராக" யோவான் தம்மைக் குறிப்பிடுகிறார் என்பதை அனுமானிக்க மிகவும் எளிதாய் இருக்கிறது. நிருபத்திற்கான முகவரையை கூறும்போது, இது "பொதுவான நிரூபம்" (1 யோவான்) என்று குறிப்பிடுவது மிகவும் கவாராஸ்யமானதொன்றாய் இருக்கிறது. மேலும் இந்த "1 யோவான்" நிருபத்தில் இயேசுவுடன் தன்னுடைய சொந்த மற்றும் ஆச்சரியமான அனுபவங்களைப் பற்றி, அவர் குறிப்பிடுவதாக இருந்தாலும், 1 யோவான் நிருபத்தின் துவக்க வசனமாவது, தனி நபருக்குரிய வசனமாய் கூறப்படவில்லை. ஆனால் இந்த கடைசி இரண்டு நிருபங்கள் சிறியதாகவும், மற்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களுக்கு மட்டுமே சொல்லப்பட்டதாயும் இருக்கிறது. ஒருவர் - மற்றொருவர் உடனான உறவை ஏற்படுத்தும் வகையின் (அதாவது மீண்டும் ஒரு "முத்தவர்" என்ற முறையில், ஒரு தாத்தாவின் சாயலில்") அவர் எழுத துவங்குகிறார்.

நாம் காயுவைப் பற்றி ஒன்றும் அறியவில்லை. புதிய ஏற்பாட்டில் இந்த பெயரில் மற்ற சிலர் இருக்கின்றனர், ஆனால் மற்றவர்கள் எவருடனும் இந்த காயுவை அடையாளம் காணுவதற்கு காரணம் ஏதும் இருக்கிறதில்லை. அவருடைய பெயருக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட விளக்கம் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

2 யோவான் நிருபத்தில் இருந்தை போலவே "நான் சத்தியத்தின்படி நேசிக்கிற" என்ற அவருடைய தனிப்பட்ட வாழ்த்துதல் இருக்கிறது. 2 யோவான் 1-ன் குறிப்புரையில் இந்த சொற்றொடருக்கான குறிப்புகளைப் பார்க்கவும். சுருக்கமாக யோவானுக்கும் கிறிஸ்தவ உறவுமுறைகள் எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையாக சத்தியம் இருக்கிறது. ஆம், நிச்சயமாக கோட்பாடுகள் இருக்கிறது, ஆனால் யோவானுக்கு இது சத்தியத்தின் பெரியதான அமைப்பாக இருக்கின்றது. இது சிக்கலானது. ஆனால் செய்தி அளித்தல் செயற்படுத்துதல் தோழுமை மற்றும் பரிசுத்தமாக்கப்படுதல்

ஆகியவற்றின் சேர்க்கையின் ஒருங்கிணைப்பாக இருக்கிறது. இந்த நிருபம் காயுவுக்காக இல்லை. இது "பிரியமான காயுவுக்காக" இருக்கிறது யோவானுடைய உணர்வின் கிளர்ச்சி எப்போதும் இருக்கிறது.

வசனம் : 2

"பிரியமானவனே, உன் ஆக்துமா வாழ்க்கை போல ரீ எல்லாவற்றிலும் வாழ்ந்து ஈகமாயிருக்கும்படி வென்றுகிறேன்."

யோவான் உடனடியாக "பிரியமானவனே" என்று திரும்ப அழைக்கிறார். காயு யோவானுக்கு பிரியமானவராக இருந்த காரணத்தினால் அவரது எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் அவரது நலன் ஆரோக்கியம் மற்றும் ஆவியில் அவருடைய நலனின் மேல் யோவான் அக்கறை கொள்கிறார். இந்த மூன்று விஷயங்கள் அனைத்திற்கும் தாம் ஜெபம் பண்ணுவதாக யோவான் கூறுகிறார்.

புதிய ஏற்பாடு முழுமையின் சாட்சியத்திலிருந்து தேவனுடைய சித்தப்படி நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற ஆசீர்வாதமேயன்றி, யோவான் உலகப்பிரகாரமான செல்வம் மற்றும் ஆரோக்கியதற்காக ஜெபம் பண்ணுவதில்லை என்பது நாம் அறிந்த ஒன்றாய் இருக்கிறது. ஆனால் இவைகள் நமது ஜெபங்களோடு சம்பந்தப்பட்டு இருப்பதால், நாமும் அநேக காரியங்களை இவைகளிலிருந்து பெறக்கூடியவர்களாய் இருக்கிறோம்.

மேற்கண்ட நிபந்தனையுடன், நம்முடைய சகோதரர்களின் சார்பில், எல்லா காரியங்களிலும், அவர்களுடைய சூழ்நிலைகள் வளம்பெற வேண்டுமென்று நாம் நம்முடைய பிதாவிடம் வேண்டிக் கொள்ள முடியும். உண்மையான வளர்ச்சி என்பது ஆவியில் வளம்பெறும் விதத்தில் சூழ்நிலைகளை அமைத்துத் தரும். காலத்தைப் பற்றிய காரியங்களை தேவன் அறிந்திருக்கிறார் என்பது தெளிவாய் இருக்கிறது. நாம் மிகவும் ஜாக்கிரதையாய் கவனிப்போமோயானால், யோவான் கூறுவதை நம்மால் உணர முடியும். காயுவின் ஆத்துமா வாழ்கிறது போல ஏற்ற சூழ்நிலை அமைவதற்கும் மற்றும் ஆரோக்கியம் வளம் அடையவும், தாம் வேண்டிக் கொள்வதாக யோவான்

குறிப்பிடுகிறார். காயு வளமான ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தில் இருக்கிறது போல, காயு சரீர் ரீதியான மற்றும் அனுபவ ரீதியான ஜீவயத்திலும் வளமாக இருக்க யோவான் விரும்புகிறார் என்ற நோக்கத்தில் இப்பகுதியை வாசிக்க வேண்டும். இது ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தை வலிமையுள்ளதாக வைத்திருந்தால், அதற்காக யோவான் மகிழ்ச்சியடைவார் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. யோவானுடைய நோக்கமும் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி இதைச் சார்ந்தே இருக்கிறது. சர்த்தின் (சபையின்) நலனுக்காக ஒரு சகோதரன் கார்த்தரால் திறம்பட பயன்படுத்தப்படுவதை நாம் பார்க்கும்போது, அந்த நன்மை வளம் பெறுவதையும் மற்றும் விரிவடைவதையும், நாம் காண விரும்புகிறோம். இதன் விளைவாக, "அனைத்துக் காரியங்களும்" ஓன்றாக செயல்பட்டு, மேலே சொன்ன ஊழியரானது தொடர்ந்து செயல்படவும், மற்றவர்களது ஜீவயத்தில் அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கவும் நாம் விரும்புகிறோம். இதை யோவான் "எல்லாவற்றிலும்" என்று குறிப்பிடுகிறார் என்பதையும் அறிந்துக் கொள்கிறோம்.

வசனம் : 3

"சுகோதரர் வர்து ரீ சக்தியக்கில் ஏட்டு கொள்ளுகிறாய் என்று உன்னுடைய உண்மையைக் குரித்துச் சாட்சி கொடுக்கபோது மிகவும் சுஞ்சோலூப்படிடேன்."

யோவான் இந்த வசனத்தில் "சந்தோஷப்படுகிறதாக" கூறும்போது, அவர் நமக்கு முந்தைய வசனத்தின் அர்த்தத்தை உறுதிப்படுத்துகிறார். அதன் ஒட்டு மொத்த அர்த்தமானது, கீழே கொடுக்கப்படுகிறது.

உனது வாழ்க்கையில் எல்லாக் காரியங்களும், நீ செய்து வருகிற ஆவிக்குரிய நலன்களுக்கு இசைவாக செயல்படவேண்டும். ஏனெனில் நீ ஒவ்வொருவருக்கும் எந்த அளவுக்கு உதவிபுரிகிறாய் என்பதை அவர்கள் என்னிடத்தில் சாட்சி கொடுக்கிறார்கள்.

சகோதரன் காயுவுக்கு இது எவ்வளவு ஆச்சரியமான சாட்சியமாக இருக்கிறது. சகோதரர்கள் காயுவின் சூழல்களை விட்டு பயணம் பண்ணி, அவர்கள் யோவானிடம் காயு சத்தியத்தில் எவ்வளவு

இருக்கிறார் என்று சொல்லாமல், காயுவினிடத்தில் சத்தியம் எவ்வளவு இருக்கின்றது என்று கூறினார்கள். யோவான் தான் அர்த்தங்கொள்வதை விவரிப்பதில் ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறார். அவர் கூறுகிறார், அவர்கள், "நீ சத்தியத்தில் நடந்து கொள்ளுகிறாய் என்று உன்னுடைய உண்மையைக் குறித்து சாட்சி கொடுத்தார்கள்". இது NAS மொழிபெயர்ப்பில் 'என்று' என குறிக்கப்படுகிறது. ஆனால் கிரேக்க மொழியில் "அந்த நோக்கத்தில்" என்று உள்ளது. இதே சொற்றொடரை யோவான், 2 யோவான் நிருபத்தில் உபயோகப்படுத்தினார். சத்தியத்தின்படி நடப்படே வளர்ச்சி என்பதைத் தான் யோவான் எதிர்பார்க்கிறார். இந்த செயல்படுத்தும் வளர்ச்சி நெருக்கமான வழியில் நம்முடைய ஜெயங்கொள்ளுதலின் இரகசியமாக இருக்கிறது.

வசனம் : 4

"என் பிள்ளைகள் சக்தியத்திலே ஏடுக்கிறார்கள் என்று நான் கேள்விப்பாக்கி சந்தோஷக்தியும் அதிகமான சந்தோஷம் எனக்கு கிடையும்."

இந்த கருத்தை கவனிக்க தவறிவிடுவோம் என்பதால், யோவான் திரும்பவும் கூறுகிறார். "என் பிள்ளைகள் சக்தியத்திலே நடக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுவது தான், என்னுடைய அதிகமான சந்தோஷமாக இருக்கிறது."

பவுல், விசுவாசத்திலுள்ள தம்முடைய பிள்ளைகளைப் பற்றிப் பேசும்போது பலவுடைய சொந்த சாட்சியின் முயற்சிகளின் வழியாக கர்த்தர் பெற்றிருக்கிறவர்கள் என்றுதான் அவர் எப்போதும் அவர்களை அர்த்தப்படுத்துகிறார். யோவான் மறுபறும், தம்முடைய முத்த தாத்தா சாயலைத் தொடர்ந்தவராய் இளம் சபை அனைத்தையும், தம்முடைய பிள்ளைகளாக அழைப்பதாகத் தோன்றுகிறது. இந்த கண்ணோட்டம் அதிக வித்தியாசமானதாக இருக்கிறது. ஆனால் யோவான் சகோதரர்களைத் தமக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்கிறார். முன்பு குறிக்கப்பட்டபடி, அவர் சகோதரத்துவத்தை விட, தம்மை தகப்பனாகவே கருதுகிறார். அதற்காக நாம் அவரை நேசிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

வசனம் : 5

"பிரியமானவனே, நீ சுகோதரருக்கும் அஞ்சியருக்கும் செய்கிற யாவற்றையும் உண்மையாய்ச் செய்கிறாய்."

இப்போது யோவான் காடுவின் வலிமைகளில் ஓன்றின் மேல் கவனம் செலுத்துகிறார். சிலர் இந்த வலிமையைக் குறித்து வெளிப்படையாக மறுத்துக் கூறினார்கள். காடுவுடைய உபசரிக்கும் ஜீவியத்தை வசனங்கள் 5-8 பாராட்டக் கூடியதாக இருக்கின்றன.

மூன்றாம் முறையாக யோவான் காடுவை "பிரியமானவனே" என்று அழைக்கிறார். காடு விமரிசிக்கப்படுகிறார் என்பதை யோவான் அறிவார். ஆகவே, முதலாவது அவர் செய்யும் காரியம், காடு "பிரியமானவன்" என்பதை அவனுக்கு நிச்சயப்படுத்துகிறார். அடுத்து, "காடு உண்மையாய்ச் செய்கிறான்" என்று யோவான் அவனுக்கு நிச்சயப்படுத்துகிறார்.

யோவானைப் போன்று, நமக்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கும்போது நாம் நம்முடைய விமரிசிக்கப்படும் சுகோதரர்களை நம்மால் கொடுக்க முடியும் அளவுக்கு அநேக உறுதியாக உத்திரவாதங்களினால் பெரிதாக வலிமைப்படுத்த முடியும். நம்மில் சிலர் நியாயமான விமர்சனங்களை கையாள முடியும். இது நாம் எல்லோரும் வளர்த்துக் கொள்ளத் தேவைப்படுகிற விசேஷமான குணமாக இருக்கிறது. ஆனால் நம்மில் வெகுசிலர் மட்டுமே அநியாயமான விமர்சனத்தின் அழுத்தங்களுக்கு நிமிர்ந்து நிற்க முடியும். இப்படிப்பட்ட விமர்சனங்களில் காடுவும் அனுபவமிக்கவராயிருந்தார். ஊக்கமிழப்பு மற்றும் வளர்ச்சிக்கு இடையே உள்ள வித்தியாசத்தை நம்பிக்கையின் ஆறுதல் மொழி சரிசெய்துவிட முடியும்.

யோவான் முதலில் பொதுவாகக் குறிப்பிடுகிறார். "நீ சுகோதரருக்குச் செய்கிற யாவற்றையும் உண்மையாய்ச் செய்கிறாய்" காடுவின் குறிப்பிட்ட சாதனைகளின் மேல் மையப்படுத்தாமல் காடுவும் மற்றும் நாமும் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று யோவான் விரும்புவது என்னவெனில், பரிசுத்தவான்களுக்காக நாம் எதைச் செய்தாலும் நாம் "உண்மையாய்ச் செய்கிறோம்" வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், நாம் மற்றவர்களுக்கு ஊழியஞ்செப்பயத் தேர்வு செய்வதற்கான காரணங்கள்

அல்லது முறைகளை எந்த மனுஷனுக்கும் நாம் விவரிக்க நாம் கடமைப்பட்டவர்கள் அல்ல.

பின்பு யோவான் உடனடியாக காயுவின் குறிப்பிட்ட ஊழியத்துக்கு கவனத்தைத் திருப்புகிறார். அந்நியருக்கு காயு அளித்ததைப் போன்று ஒரு வேளை நம்மில் அநேகர் விருந்தோம்பலின் அனுபவத்திற்குள் இருந்திருக்கலாம். நாம் அந்நிய பட்டணத்திற்குச் செல்லும்போது சகோதரர்களை சந்தித்திருக்கிறோம். மற்றும் அவர்கள் ஆடம்பரமான வரவேற்புடன் நமக்கு விருந்தோம்பல் செய்கிறார்கள். ஒரு பிரிஸ்பைடேரியன் வாஸ் ஏஞ்செலஸ் நகரத்திற்கு வந்திருந்து, மற்றொரு பிரிஸ்பைடேரியனை தொடர்பு கொண்டு "நான் நகரத்தில் இருக்கிறேன்" என்று சூறுவதாக நாம் வெறுமேனே கற்பனை செய்ய முடியும், இதன் விளைவு பெரும்பாலும் நிச்சயமாக இப்படித்தான் இருக்கும். "அதற்கு என்ன? நீங்கள் யார்? என்னை சிரமத்திற்குள்ளாக்காதீர்கள் நீங்கள் வழிபாட்டுக்கு வர விரும்பினால் எங்களுடைய சபை ஒக் மற்றும் 7ல் இருக்கிறது."

வசனம் : 6

"அவர்கள் உன்னுடைய அன்பைக்குரிக்குதுச் சபைக்குழன்பாகச் சாடச் சொன்னார்கள்; தேவனுக்கு முன்பாகப் பாத்ரமானபடி அவர்களை ரீவந்திடத்துப்பனால் ஏலமாயிருக்கும்."

ஆனால், காயு அறிந்திராத சகோதரர்கள் அவருடைய நகாத்தில் வந்திருந்தால், அவர் அவர்களை தேவனுக்கு தகுதியாக இருக்கும் விதத்தில் உபசரிப்பார். யோவான் எப்படி காயுவை "பிரியமானவராகவும்" மற்றும் "சத்தியத்தில் நடக்கிறவராகவும் கண்டார்" என்று நாம் பார்க்க முடியும்.

காயுவின் அன்பினால் நன்மை பெற்றிருக்கிறவர்கள் வெளிப்படையாக அவர்களின் அனுபவங்களை யோவானிடமும், சபையிடமும் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

வசனம் : 7

"ஏனெனில் அவர்கள் புறஜாதியார்த்த்தில் ஒன்றும் வாங்காமல் அவருடைய ஏராமத்தினிட்டதும் புறப்பட்டிப்பொனார்கள்."

காயுவின் முயற்சிகளின் பொருத்தத்தின் முன்மாதிரியை யோவான் காண்பிப்பதைத் தொடர்கிறார். காயு உபசரித்திருந்த அந்த அந்நியர்கள் நற்செய்திகளைப் பரப்பும் பணியில் இருந்தனர். இதை யோவான் "நாமம்" என்று இங்கே சுருக்கமாகக் கூறுகிறார். வெளிப்படையாக, அவிசவாசிகள் ("பறஜாதிகள்") இந்த யாத்ரீகர்களுக்கு ஆதாவு அளிக்கவில்லை. ஆனால் அதை காயு செய்தார்.

யோவான் சுவிசேஷத்தை "நாமம்" என்று தனித்துவமான மேற்கோளாக உபயோகப்படுத்துகிறார் என்று நாம் பயனுள்ள விதத்தில் ஆச்சரியப்படுகிறோம். யோவான் 15:21ன் இயேசுவின் வார்த்தைகளின் மேற்கோளின் மேல் அவர் கவனத்தை ஈர்க்கிறார். இதே மாதிரியான உட்கருத்துக்களை அப்.5:41 மற்றும் பிலி. 2:9ம் வசனங்கள் அளிக்கின்றன. ஆனால் நமக்குத் தெரிந்த வரையில் யோவானுடைய இந்த குறிப்பிட்ட உபயோகப்படுத்துதல் புதிய ஏற்பாட்டின் எல்லாவற்றிலும் தனித்துவமாக இருக்கிறது.

நாமம் என்பது, ஒரு வேளை, இதனுடைய முழுமையான அடையாளப் பார்வையில், சிந்தையின் முழுமையை அடையாளப் படுத்துகிறது. இப்படியாக கர்த்தருடைய நாமத்தை வீணாக எடுத்துக் கொள்வது தேவ நிந்தனையை வியப்பாக குறிப்பிடுகிறதில்லை. மாறாக, தேவ நிந்தனையென்பது, தேவன் மற்றும் அவருடைய குணவட்சணங்களுக்கு மாறாக நடப்பதையே குறிக்கிறது.

யோவான் நடத்தையில் மிகவும் ஆர்வமுள்ளவராக இருக்கிறார். நடத்தை என்பது நல்ல கொள்கையின் விரும்பத்தக்க விளைவாக இருக்கின்றது. யோவான் சட்ட ரீதியான, கொள்கை ரீதியான அல்லது தர்க்க ரீதியான மனுஷனை விட, பண்புள்ள மனுஷனாக இருக்கிறார். "அந்த நாமத்தை" நாம் சாட்சியமளிக்கும் செய்தியாக அடையாளப்படுத்தி, அவர் ஒருவேளை நடத்தையை வலியுறுத்தும் போக்கைத் துவங்குவதற்கு முயற்சித்திருக்கலாம். இந்த கருத்தின் மேல் எவரும் அவரை ஏற்றுக் கொண்டதாகக் கெளியவில்லை.

வசனம் : 8

"ஆகையால் ஏராம் சக்தியத்திற்கு உடன்வேலையாடகளாயிருக்கும்படி

**அப்படிப்படவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளக்
கடனாள்களாய்ருக்கிறார்."**

யோவான் காயுவின் நல்ல பணி குறித்த விஷயத்தில் மற்றுமொரு கருத்தை கூடுதலாகக் கூறுகிறார். அந்த கருத்து நன்னடத்தையைப் பாராட்டுகிறது. அவருடைய உட்கருத்து இதுவே. கர்த்தருடைய பணியைச் செய்கிறவர்களுக்கு நாம் ஆதரவு அளித்தால், நாம் அவர்களுடைய பணியை அவர்களுடன் செய்கிறதாகக் கருதப்படுவோம். மறுபடியும் யோவான் இந்த கிரியைகள் எல்லாவற்றிலும் சத்தியத்தின் பண்புகளை நாம் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். "சத்தியம்" என்ற பத்தை நம்முடைய அன்றாட பயன்பாட்டில் நம்மில் அநேகர் புரிந்து செயற்படுத்துவதை விட, யோவானுக்கு இந்த வார்த்தை சரியானதாக இருக்கிறது. இது வெறும் போதனைகள் அல்ல, வெறும் நடத்தை அல்ல, அல்லது வெறுமேனே ஆதரவான முயற்சிகள் அல்ல. இது இவைகள் எல்லாம் கலந்ததாக இருக்கின்றது. யோவானுக்கு "சத்தியம்" என்பது தெய்வீகத் தன்மை பெருமளவில் நம்மில் கூடுமான வரையில் மூடப்படுவதாக இருக்கிறது.

இந்தக் கட்டத்தில், யோவான் காயுவுடைய மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க பலத்தைக் குறித்து பாராட்டியிருக்கிறார். அவர் இப்பொழுது இதன் விமர்சகராக மாறுகிறார்.

வசனம் : 9

**"ஏன் சபைக்கு எழுதினேன்; ஆனாலும் அவர்களில் முதன்மையாய்ருக்க
விரும்புகிற தியோக்கிரேப்பு என்களை ஏற்றுக்கொள்ளல்லை."**

9 மற்றும் 10ம் வசனங்கள் தியோத்திரேப்பு என்ற ஒருவரைக் குறிப்பிடும் நோக்கமாக (மற்றும் இதை நாங்கள் தள்ளிவிடும் பார்வையில்) உள்ளது. அவருடைய பெயர் சொற்பிறப்பியலில் நமக்கு உதவ முடியாவிட்டாலும், இந்த பெயர் நமக்கு வியப்பை உண்டாக்குகிறது. இது "யோவே - ஊட்டமளிக்கப்பட்ட" என்று அர்த்தப்படுகிறது. யோவே நிச்சயமாக கட்டுக்கதையில் முதன்மையான கடவுளாக இருந்தான். இது தியோத்திரேப்புவின் தலைக்குள் புகுந்திருக்கும் இவரைப் பற்றி நல்லவிதமாகச் சொல்வதற்கு யோவானுக்கு ஒன்றும் இல்லை.

அப்போஸ்தலர்கள் மற்றவர்களின் பாவங்களைக் குறித்து வெளிப்படையாகக் குற்றம் சாட்டுவதற்கு உரிமை உடையவர்களாக இருந்தனர் என்பதை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். நாம் இதைச் செய்ய முடியாது. தவறு செய்கிறவர்களின் கவனத்திற்கு நாம் விஷயங்களை ஈர்க்க முடியும். ஆனால் யோவான் செய்கிறது போல மற்றும் பவுல் வேறிடத்தில் செய்கிறது போன்று நாம் ஒரு தனிநபரை வெளிப்படையாக கண்டனம் செய்ய முடியாது.

தியோத்திரேப்பு ஒரு மூப்பாக இருந்தார் என்று சாட்சியமளிக்கப்படுகிறது இந்த குற்றச்சாட்டு மிகவும் கடுமையானதாக இருக்கிறது.

(1) யோவான் சபைக்கு எழுதியிருந்த ஒரு நிருபத்தை தியோத்திரேப்பு தடைபண்ணியிருக்கலாம். அல்லது முரண்பட்டிருக்கலாம். (இதை நாம் பெறாமல் இருப்பதற்கு இது காரணமாயிருக்கலாம்)

(2) தியோத்திரேப்புவுக்கு பொறுப்பான ஸ்தானத்தில் இருப்பதற்கான ஆசை கொண்டிருக்கலாம் – முதன்மையானவராக, அல்லது தலையாக அல்லது சுர்வாதிகாரியாக இருப்பதற்கு

(3) ஒரு அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளை தவறு என அழைக்கும் தாழ்வு மனப்பான்மையுடைவராக தியோத்திரேப்பு இருந்தார்.

வகனம் : 10

“ஆனபடியால், டான் வஞ்சால், அவன் எங்களுக்கு விரோதமாய்ப் பொல்லாத வார்த்தைகளை அலப்பி, செய்துவருகிற கிரியைகளை குனைத்துக்கிளாள்வேன். அவன் கீப்படிச் செய்துவருவதும் போதாமல், கான் கோகரரை ஏற்றுக்கிளாளாமல்ருக்கிறதுமன்றி, ஏற்றுக்கிளாளா மனதாய்ருக்கிறவர்களையும் கடைசியெலும், சபைக்குப் புறங்கீ கள்ளுக்கிறான்.”

யோவான் மிரட்டுகிறார். நிஜமாகவே அவர் கூறுகிறார், “இது ஏற்றுக்கிளாளதக்கதல்ல சற்று கவனமுள்ளவராய் இருங்கள்.” பின்பு

யோவான் குற்றங்களின் பட்டியலைத் தொடர்கிறார்.

4) என்னுடைய பண்பைக் குறித்து தீமையாக தியோத்திரேப்பு அநியாயமாக பேசுகிறான் மற்றும் அதிலும் முக்கியமாக கொடிய வார்த்தைகளுடன் அவ்வாறு செய்கிறான்.

5) அது மிகவும் மோசமானதாக இருந்தது. ஆனால் பின்பு தியோத்திரேப்பு தன்னுடைய பாவங்களை கூடுதலாக்குகிறான். அவன் சகோதரர்களை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறான்.

6) சகோதரர்களை ஏற்றுக் கொள்கிறவர்களை தியோத்திரேப்பு கண்டனம் செய்கிறான்.

7) மேலும், இறுதியான கொடுரம் மிகுந்த செயலாக, அவனுடைய வழியில் காரியங்களைச் செய்வதற்கு மறுக்கிறவர்களை சபையைவிட்டு வெளியே தள்ளிவிடுகிறான்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு மூப்பார் அல்லது சகோதரரை கூட நாம் பார்த்திருக்க நமக்கு வாய்ப்பில்லை என்ற நம்பிக்கை உள்ளது. தெளிவாக அவன் சபையில் எவ்விதமான அதிகாரத்தையும் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கக்கூடாது. இருப்பினும், தியோத்திரேப்புவுக்கு எதிராக யோவானுடைய குற்றச்சாட்டுகள் ஓவ்வொன்றையும் எண்ணிப்பார்த்து, நாம் நம்மிடத்தில் இந்த விஷயங்களின் எந்த அறிகுறியையும், வேரோடு பிடிக்கிப் போடுவதற்கும், மற்றும் நம்முடைய சகோதரர்கள் மத்தியில் இவ்விதமான காரியங்களின் எந்த அறிகுறியையும் தடுப்பவர்களாகவும் இருக்க நாம் ஆயுதம் தாங்கியுள்ளவர்களாக இருக்க முடியும். "அக்கிரமத்தின் இரகசியம் இப்பொழுதே கிரியை செய்கிறது" (2தெச. 2:7) என்று பவுல் எழுத முடிந்ததில் ஆச்சரியம் எதுவும் இல்லை மற்றும் "இப்பொழுதும் அநேக அந்திக்கிறிஸ்துகள் இருக்கிறார்கள்", என்று யோவான் தம்முடைய முதல் நிருபத்தில் எழுத முடிந்தது. (1 யோவான் 2:18).

இந்த வசனங்கள் இங்கே ஏன் இருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. காய் சகோதரர்களை, அந்நியர்களைகூட ஏற்றுக்கொண்டார். இது தியோத்திரேப்புவின் கோபத்தை வெளியே கொண்டு வந்தது. கடுங் கோபத்தைக் கொண்டு வந்தது. காய்

சரியானவன் மற்றும் தியோத்திரேப்பு கேடு விளைவிக்கிறவன் என்பதை சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் காடு தெளிவாக அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று யோவான் விரும்புகிறார்.

வசனம் : 11

“பரியமானவனே, நீ தீமையானகைப் பீனப்பற்றாமல், ஏன்மையானகைப் பீனப்பற்று, ஏன்மைசெப்பக்ஞவன் தேவனால் உண்டாயிருக்கிறான்; தீமைசெய்கிறவன் தேவனைக் காணல்லை.”

காடு இன்னும் ஒரு முறை அன்பான பாராட்டைப் பெறுகிறார். யோவான் மறுபடியும் அவரை பிரியமானவன் என்றழைக்கிறார். தாய்மொழியின் வழக்குச் சொல்லின்படி தியோத்திரேப்புவின் கருத்துக்களை உனக்குள் தினிப்பதற்கு இடங்கொடாதே என்று யோவான் கூறுகிறார். அவர் தவறானவராக இருக்கிறார். அவனுடைய கிரியைகள் தீமையாக இருக்கின்றன. நீ நற்கிரியையைச் செய்து வருகிறாய். இதைக் கடைப்பிடித்துக் கொள். உன்னுடைய நன்மை தேவனிடமிருந்து வருகிறது. மறுபறும் தேவன் யார் என்பதை ஒரு போதும் அவன் கண்டுபிடிக்கக் கூடாத அளவிற்கு, தியோத்திரேப்பு தன்னுடைய தீமையை எடுத்துக் காட்டுகிறான். இவ்விதமாக காடுவின் சபையில் முழு நிலைமையை மதிப்பீடு செய்து சுருக்கமாக கூறியிருக்கிறார். இதற்கு மேல் என்ன சொல்ல முடியும்?

வசனம் : 12

“கேமேக்கீரிய எஸ்லாராவும் ஏற்காட்சிப்பற்றுமல்லாமல், சக்தியக்காவும் ஏற்காட்சிப்பற்றவன்; ஏரங்களும் காட்சிகொடுக்கிறாம், எங்கள் காட்சி மெய்தியன்று அரிவீர்கள்.”

மறுபடியும் நாம் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். அவர் பாராட்டப்படுவதற்கு தகுதியானவர் என்பதைத் தவிர நாம் ஒன்றும் அறிகிறதில்லை. இது கிட்டத்தட்ட யோவான் காடுவுடன் சொல்வதைப் போன்று உள்ளது. உன்னுடையதைப் போல நடத்தைகளைக் கொண்டிருப்பவர்களுடன் நீ ஜக்கியம் கொள்கிறாய். அவர்களைப் பற்றிக்கொள்ள ஒருவருக்கொருவர் ஆதரவாயிருங்கள்.

தேமேத்திரியு என்ற பெயர், சைபல் என்ற புராண தேவதையின் பெயரின் ஆண் வடிவமாக இருக்கிறது. அவள் எல்லா தேவதைகளுக்கும் தாயாக இருந்தாள். தாய்மை, வளர்ப்பு, ஆதரவளிப்பதை வலியறுத்துகிறது. அவள் இயற்கையின் தெய்வமாக இருந்தாள். மற்றும் அவள் ஜனங்களின் பொதுவான நலனுக்குரிய ஸ்தானத்தின் வைக்கப்பட்டிருந்தாகக் காணப்பட்டாள். இவ்விதமாக தன்னுடைய பெயரில் இருப்பதைப் போலவே, தேமேத்திரிய அரவணைப்பு மற்றும் மென்மை உடைய சகோதரனாக, காயுவை அன்புடனும் ஆறுதலுடனும் மற்றும் ஆதரவளிக்கவும் அரவணைப்புடன் பற்றிக் கொண்டிருக்க முடியும். இந்த பெயர்களின் சொற்பிறப்பியல்களில் எந்த அளவு தற்செயலாக நிகழ்வு பொருத்தங்கள் உள்ளன என்பதை சொல்வதற்கு வழி ஏதேனும் இல்லை. ஆனால், அவைகள் முற்றிலும் தற்செயலாக இருந்தாலும் கூட இந்த தற்செயல் நிகழ்வு பொருத்தங்களினால் செறிவுட்டப்படுவதற்கு கர்த்தர் நம்மை அனுமதித்திருக்கிறார். நம்முடைய அறிவுரை மற்றும் நன்மைக்காக, அவர் பயன்படுத்த முடியாத எதும் உள்ளதா?

காயுவைப் போன்றே, தேமேத்திரிவையும் அவனுடைய பண்புகளையும் குறித்து சாட்சியளிக்கும் சகோதரர்கள் இருந்தார்கள். அந்த வகையான பண்பை அடைவதற்கு நாம் எல்லோரும் விரும்பாமல் இருக்க முடியுமா? பின்பு யோவான் கூடுதலாக ஒரு தனித்துவமான அறிக்கையை சேர்க்கிறார். இந்த அறிக்கை அவருடைய இறுதி நிருபங்கள் இரண்டிலும் அவர் பயன்படுத்தும் "சத்தியத்திற்கு" அதிக இனக்கம் கொண்ட அறிக்கையாக உள்ளது. தேமேத்திரிய "சத்தியத்தாலும் நற்சாட்சி பெற்றிருக்கிறார்" என்று யோவான் கூறுகிறார்.

சத்தியம் என்பது ஒருவரைப் பற்றிய கருத்துக்களை கொண்டது அல்ல. அப்படியானால் யோவான் எதை அடையாளப்படுத்துகிறார்? அவர் வார்த்தையை முன்பு உபயோகப்படுத்தியப்பதைப் போலவே மீண்டும் அர்த்தப்படுத்துகிறார். அதாவது சத்தியத்தில் வளர்ச்சியடைதல், நெருக்கமான பாதையில் நடப்பதற்கான சாட்சியம் மற்றும் யோவான் தன்னுடைய பிள்ளைகள் அனைவர் இடத்திலும் எதிர்பார்க்கிற குணநலன்களின் வளர்ச்சி ஆகிய ஒட்டுமொத்த

காரியத்தையும் தேமெத்திருவினடத்தில் பார்ப்பதாகக் கூறுகிறார். அவர் மனுஷனாக இருந்தாலும் (அவருடைய பெயருக்கு ஏற்றவிதமாக) அவர் சபையின் மீது தாயாக இருக்கிறார் என்பது தெளிவாகிறது. சத்தியம் அவாது தகுதியையும் மற்றும் திறமைகளையும் சாட்சியமளிக்கிறது.

தேமேத்திரியுவைப் பற்றி யோவான் வெறுமனே "கேள்விப்பட்டவராக இருந்திருக்கவில்லை" வெளிப்படையாக அவர், அவர் அறிந்திருக்கிறபடியால், அவரால் இப்படி சொல்ல முடிகிறது. "நாங்களும் சாட்சி (அவரைப் பற்றி) கொடுக்கிறோம், எங்கள் சாட்சி மெய்யென்று அறிவீர்கள். காடு, நான் மிகைப்படுத்தி கூறவில்லை என்பதைநீ அறிவாய்."

இவ்விதமாக யோவான் காடுவுக்கு ஆதரவாக தன் நிருபத்தை நிறைவு செய்கிறார். அவர் காடுவினிடத்தில் தேமேத்திரிக்குரிய தமது ஆதரவைத் தெரிவிப்பதோடு காடுவும் சரியான போக்கைப் பின்பற்றுகிறார் என்றும், அவர் சரியான பாதையில் தொடர்ந்து ஓடுவதற்கும், அதில் வரும் பிரச்சனைகளைத் மேற்கொள்வதற்கும் தேவையான எல்லா உதவிகளையும் பெற்றிருப்பதாக யோவான் கூறகிறார்.

இப்படியாக இந்த நிருபம் ஏற்ககுறைய வெறும் குறிப்புரையாக இருக்கிறது. மற்றும் கூறுகிறது, "உன்னுடைய அனுபவங்களை நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன் மற்றும் ஒவ்வொன்றும் உமக்காகவே என்பதைநீ அறிய வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்."

நிருபம்-எழுதும் நோக்கத்திற்காகத் தேவைப்படும் காகிதத்திற்குப் பதிலாக ஒரு அழகான அட்டையில் எழுதப்பட்டிருந்தது போன்று இந்த நிருபம் ஏற்ககுறைய அவ்வாறு இருக்கிறது. நாழும் கூட, சுற்றி கவனிக்க முடியும் மற்றும் இப்படிப்பட்ட சீக்கிரமாக மற்றும் ஊக்கமளிக்கும் குறிப்பு அட்டைகளை நமது சகோதரர்களுக்கு அனுப்பலாம். இது மிக அர்த்தமுடையதாக இருக்கும். யோவானின் சிறிய குறிப்பு, இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்குப் பின்பு இன்னும் ஊக்கமளிப்பதாகவும் மற்றும் ஆறுதல் அளிப்பதாகவும் நமக்கு வந்திருக்கிறது.

வசனம் : 13 மற்றும் 14

“எழுதுவேண்டிய காரியங்கள் சீரூபமுண்டு; ஆனால் மையினாலும் கிணக்னாலும் எழுத எனக்கு மனத்தில்லை.”

“கீக்கிரமாய் உன்னைக் காணலாமின்று ஏற்பியிருக்கிறேன், அப்பிபாழுது முகமுகமாய் பேசுக்கிளாள்ஞாலுமோம். உனக்குச் சமாதானம் உண்டாவதாக. சிநேக்கர் உனக்கு வாழ்த்துதல் சொல்லுகிறார்கள். சிநேக்கரைப் பேர்பேராக வாழ்த்துவாயாக.”

2 யோவானில் இருப்பது போன்று, ஒரு கடிதம் எழுதுவதற்கு யோவான் விரும்பவில்லை என்று நாம் அறிகிறோம். ஒரு அழகான அட்டையில் வெறும் குறிப்பு மட்டுமே. அவர் ஒரு வேளை வருகை புரியலாம். இன்றைக்கு இது ஒரு சாடைக்குறிப்பாக நமக்கு உள்ளது.

பின்பு அவர் தம்முடைய ஆசீர்வாதத்தைக் கூறுகிறார். “உனக்கு சமாதானம் உண்டாவதாக” எவ்வளவு குறுகியதாக இருக்கிறது. ஆனால் எவ்வளவு முழுமையாக இருக்கிறது. குறிப்புரையின் காரணத்தை கருத்தில் கொள்ளும்போது, காயுவுக்கு தேவைப்பட்டது சமாதானமாக இருந்தது. இந்தக் குறிப்பை நாம் கருத்தில் கொள்ளும்போது நாம் சமாதானம் பெறுகிறோம். சந்தேகமில்லாமல், காயுவுக்கும் இப்படியே இருந்தது.

ஒருவர் புன்சிரிப்பு செய்யவேண்டும். அட்டையில் போதிய இடம் இல்லாமல் இருந்தால் ஒழிய, யோவான் தம்முடைய சொந்த அறிவுரையில் முரண்படுவதாகத் தோன்றுகிறது. அவர் கூறுகிறார், “சிநேகிதர் யாரையும் குறிப்பிடாமல் உனக்கு வாழ்த்துதல் சொல்லுகிறார்கள்.” பிறகு அவர் காயுவிடம் கூறுகிறார். “சிநேகிதரைப் பேர்பேராக வாழ்த்துவாயாக” யோவான் தம்முடைய வாழ்த்துதல்களை தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் அளிக்க விரும்பினார்.

ஆனால் ஒவ்வொரு சகோதரனின் பெயரைக் யோவான் குறிப்பிடவில்லை என்று பார்க்கிறோம். யோவான் அவர்களே உங்களை நாங்கள் நேசிக்கிறோம்.

* * * * *

* * * * *

முன்றாம் யோவான் நிருபத்திலிருந்து கிடைக்கப்பெறும் முக்கியமான பாடம்

சில சமயங்களில் யோசனைகளை/எண்ணங்களை வடிகட்டுவது கடினமாக இருக்கும். ஆனால், இந்த நிருபத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக திகழும் ஒரு கருத்து யாதெனில்:

**கொழிய எதிர்ப்புகள் இருந்தாலும்கூட,
உண்மையுள்ளவர்களாக முன்னோக்கி
நகர்ந்திடுங்கள்.**

* * * * *

- யூதா -

இநு நீண்ட முகவரை :

யூதா, ஆக்கியோன்

(குறிப்பு : இந்த முகவரையின் சிக்கல்களிலிருந்து தப்பிக்க விரும்புகிறவர்களுக்கு தயவு செய்து 85-ம் பக்கத்திற்கு முன்செல்லுங்கள் – “இந்த கடிதத்தின் நோக்கம்”)

யூதா யார்? அவர் 1-ம் வசனத்தில் தன்னை "யாக்கோபின் சகோதரன்" என்று அறிமுகப்படுத்திக் கொள்கிறார். ஆனால் அவருடைய அடையாளம் தொடர்பாக சிலர் கேள்விகள் உடையவர்களாக இருந்திருப்பதால், அவருடைய அப்போஸ்தலத்துவத்தை தொடக்கத்திலேயே உறுதிப்படுத்திக் கொள்வது கட்டாயமானதாகத் தோன்றுகிறது. இந்த யூதா தான் வேறிடத்தில் அப்போஸ்தலர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். அவர் நிருபம் எழுதிய அப்போஸ்தலர் யாக்கோபின் சகோதரன் ஆவார். இந்த யாக்கோபு கூட "அல்பேயுவின் குமாரன்" என்று அறியப்படுகிறார்.

அப்போஸ்தலர்கள் மட்டுமே கொள்கையை ஸ்தாபிக்கவும் மற்றும் உறுதிப்படுத்தவும் உரிமை உடையவர்களாக இருந்தனர். இயேசு மற்றும் அப்போஸ்தலர்களின் வார்த்தைகளை மாற்கு மற்றும் லூக்கா (அப்போஸ்தலர்கள் அல்ல) பதிவு செய்திருப்பது ஏற்றுக் கொள்ளும்படி உள்ளது. ஏனெனில் மாற்கு மற்றும் லூக்கா (வரலாற்று ஆசிரியர்கள்) போதிக்கக்கூடாது என்பதில் மிகவும் கவனத்துடன் இருந்து, போதிப்பதற்கு அதிகாரம் பெற்றவர்களின் வாக்கியங்களை மேற்கோள் காட்டினார்.

யூதாவின் அடையாளத்தை பரிசீலனை செய்வதில், யூதா மற்றும் யாக்கோபு தொடர்பான சான்றுகள் முற்றிலும் பின்னிப் பிணைந்திருப்பதால், நம்முடைய தேடல், தனித்தனியாக பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளாமல், மாறாக இருவரையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து பரிசீலிப்பது தேவைப்படுகிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம்.

சான்று

சுருக்கமான அறிக்கை

வசனங்களின் ஆதாரங்களைக் கவனிப்பதற்கு முன்பு, கண்டுபிடிப்புகளின் சுருக்கம் உதவியாக இருக்கும்.

யோசேப்பின் சகோதரர், அல்பேயு (அல்லது "கிலேயோப்பா" என்பது கிரேக்கத்தில் Ιησοῦς சம்மான பெயர்) வாரிச இல்லாமல் இறந்துவிட்டார். இரண்டு பேர்களும் மரியாள் என்ற பெயர் கொண்ட ஸ்தீரீகளை விவாகம் செய்தனர். யோசேப்பு (யூத விவாக சட்டத்தின்படி) தன் சகோதரனுடைய மனைவியின் மூலமாக பிறந்த பிள்ளைகளை வளர்த்தார். யாக்கோபு முதலாவது பிறந்தவராக இருந்தார். (கர்த்தருடைய சகோதரன் - கலா 1:19) யூத விவாக சட்டத்தின்படி, முதலாவது-பிறந்தவர் குடும்ப பெயராக, தன் இறந்த தகப்பனின் பெயரை வைத்துக் கொண்டார். இந்த யூத விவாக சட்டத்தின் மற்றும் ஒரே கூரையின் கீழ் இருந்த மற்ற பிள்ளைகள், தங்களின் உயிரியல் தந்தையின் குடும்ப பெயரை வைத்துக் கொண்டவர்களாக, யோசே மற்றும் சலோமே இருந்தனர். இவர்கள் எல்லோரும் கர்த்தருடைய உடன்பிறந்தவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். "அல்பேயுவின்" குமாரனாகிய யாக்கோபு அப்போஸ்தலராக இருந்தார். அப்படி யே, அவருடைய சகோதரன் யூதாஸ் (யூதா) இருந்தார். புதிய ஏற்பாட்டில் யாக்கோபு என்ற பெயரில் இரண்டு மனுஷர்கள் இருந்தனர். மற்றவர் யோவானுடைய சகோதரன், அப்போஸ்தலராகவும் இருந்தார்.

வேதாகம பரிசீலனைகள்

(உரைப்பகுதியின் மேற்கோள்கள் NAS மொழி பெயர்ப்புகுரியலை)

(1) அல்பேயுவின் ("குமாரன்") யாக்கோபு மற்றும் யூதா (ததேய) பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களில் இரண்டு பேர்களாக இருந்தனர். மத். 10:3; மற்றும் மாற்கு 3:18ம் வசனங்கள் யூதாவை "ததேய" என்று அழைக்கின்றன. லூக். 6:15,16 மற்றும் அப். 1:13ம் வசனங்கள் அவரை யூதா என்று அழைக்கின்றன. தூரதில்லவசமாக, இந்த கடைசி இரண்டு

மேற்கோள்களில் "குமாரன்" என்ற சொல், யாக்கோபு என்ற வார்த்தைக்கு கூடுதலாக சேர்க்கப்பட்டு, இவ்விதமாக, "யாக்கோபின் குமாரன்" என்று யூதாவை அழைக்கிறது. இந்த வார்த்தைகள் கூடுதலாக வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. சரியாக இருக்க வேண்டுமானால், இது யாக்கோபின் "சகோதரன்" என்று கூற வேண்டும். இந்த திருத்தத்தை யூதா தாமே அவருடைய நிருபத்தின் முதல் வசனத்தில் ஸ்திரப்படுத்தியிருக்கிறார். KJV மொழிபெயர்ப்பில் (மத். 10:3) ததேயு என்னும் "மறுநாமமுள்ள அல்பேயு" என்ற வார்த்தைகள் போலியானவையாக இருந்து, இவ்விதமாக குழப்பத்தை கூடுதலாக்கியுள்ளது.

மேற்கண்ட உரைப்பகுதிகள் (யூதா 1ம் வசனத்தை தவிர), யூதாவை யாக்கோபின் சகோதரனாக அதிகாரப்பூர்வமாக உறுதிப் படுத்தலில்லை, இருப்பினும் KJV மொழிபெயர்ப்பு லூக். 6:16 மற்றும் அப். 1:13 வசனங்களில் சரியான வார்த்தைகளை கூடுதலாகச் சேர்க்கிறது.

(2) இயேசுவின் சகோதரர்களாக யாக்கோபு, யோசே (யோசேப்பு), சீமோன், யூதாஸ் (யூதா) மற்றும் சகோதரிகள் பட்டியலிடப்படுகிறார்கள். (மத். 13:55,56; மாற்கு 6:3) அதாவது, இந்த யாக்கோபு "கர்த்தருடைய சகோதரனாக" இருக்கிறவர், இவர் அப்போஸ்தலர் யாக்கோபுவாக இருக்கிறார் (மற்றும் இப்படியாக, "அல்பேயுவின் குமாரனாகவும்" இருக்கிறார்) என்பது கலா.1:19ம் வசனத்தில் தெளிவாகிறது. அல்பேயுவின் யாக்கோபு கர்த்தருடைய சகோதரனாக இருந்தால், தெளிவாக யூதா கூட கர்த்தருடைய சகோதரனாக இருக்கிறார். ஆனால் "அல்பேயுவின் குமாரன்" என்று அவர் ஒரு போதும் அழைக்கப்படுவதில்லை. (அவருடைய தாயார் யாக்கோபின் தாயாராக இருப்பதாகக் காணப்பட்டாலும் கூட), ஏனெனில் யூத விவாக சட்டம் இப்படிப்பட்ட தலைப்பை இந்த ஏற்பாட்டின் முதலாவது – பிறந்தவருக்கு மட்டுமே வழங்கியது.

(3) யாக்கோபு வெளிப்படையாக எருசலேம் சபையின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிரதிநிதியாக இருந்தார் – முதலாவதாக ஆலோசனை வழங்குகிறவராகவும் மற்றும் தலைவராக செயல்படுகிறவராகவும் இருந்தார். (அப். 12:17, 15:13, 21:18; கலா. 1:18,19; 2:9,12) 1 கொரி. 15:7ம்

வசனத்தில், இது செபெதேயுவின் யாக்கோபாக இருப்பதற்கான சாத்தியம் இருந்தாலும், இது அதே யாக்கோபுவாக இருப்பதற்கு அதிக வாய்ப்பு உள்ளது.

(4) யாக்கோபின் தாயார், மரியாள் என்ற பெயரில் இருந்தார். இவர் மகதலேனா மரியானுடனும் மற்றும் இயேசுவின் தாயாகிய மரியானுடனும் சிலுவை மரணத்தின் போது இருந்தார். (மத். 27:56, மாற்கு 15:40, 16:1; லூக். 24:10ம் வசனங்களைப் பார்க்கவும்) யாக்கோபின் தாயாருக்கு மற்ற பிள்ளைகள் யோசே அல்லது யோசேப்பு (பொருத்தமாக) மற்றும் சலோமே என்ற பெயரில் இருந்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத்.13:55,56 மற்றும் மாற்கு 6:3ம் வசனங்கள் இதை பரிந்துரைத்தாலும், சுவராசியமாக, யூதா அவருடைய பிள்ளை என்று ஒரு போதும் குறிப்பிடப்படவில்லை. மேற்கண்ட பட்டியலில் (மாற்கு 15:40), யாக்கோப "சின்ன" (அல்லது "சிறிய") என்று அவருடைய புனைப்பெயரில் காண்பிக்கப்படுகிறார். இது ஒருவேளை அவருடைய உடல் உயர அளவு அல்லது செபெதேயுவின் குமாரனுடன் (இவருடைய தாயாரும் சிலுவை மரணத்தின் போது இருந்தார் – மத். 27:56) அவரது வயது ஒப்புமையின் காரணமாகவும் இருக்கலாம்.

மேற்கண்ட குறிப்புகள் யூதாவை, யாக்கோபின் தாயாகிய மரியாளின் குமாரனாகக் குறிப்பிடுகிறதில்லை. மத். 13:55ம் வசனம், இயேசுவின் உடன் பிறந்தவர்களாக யாக்கோப, யோசேப்பு (யோசே), சீமோனுடன் யூதாவை சேர்க்கிறது. யூதாவும் சிமியோனும் இயேசுவின் தாயாகிய மரியாளின் குமாரர்களாக இருந்தார்கள் என்பதற்கான தனித்துவமான வாய்ப்புக்கு வழி திறக்கிறது. இது மிகவும் சாத்தியமாயிருக்கும் முடிவாகத் தோன்றுகிறது.

(5) அப்படியானால், யாக்கோபின் தாயாகிய மரியாள் யார்? யோவான் 19:25ல் சிலுவையின் அருகில் மூன்று மரியாள்கள் இருந்ததாகக் குறிக்கப்படுகிறார்கள். இயேசுவின் தாயார், மகதலேனா மற்றும் கிலெயோப்பாவின் (மனைவி) மரியாள்; கிலெயோப்பா என்பவர் அல்பேயு ஆவார். (ஒரு பெயர் கிரேக்கத்தில் மற்ற பெயருக்கு சமமாக இருக்கிறது). இந்த மரியாள், இயேசுவின் தாயாராகிய மரியாளின் "சகோதரி" என்று சொல்லப்படுகிறது. இருப்பினும் அவர்கள்

சகோதரர்களை விவாகம் செய்திருந்த சகோதரிகளாக இருந்தார்கள் என்பதற்கான சாத்தியம் இருந்தாலும், இவள் கொழுந்தியாளாக இருப்பதற்கான வாய்ப்பு அதிகம் உள்ளது. இது எப்படியிருந்தாலும், சகோதரிகள் ஒரே பெயரை உடையவர்களாக இருக்கக்கூடும் என்பதற்கான வாய்ப்பு அதிகம் இல்லை. (இது முழுமையாக நடக்க இயலாது என்று இல்லாவிட்டாலும்).

(6) இந்த சூழல் யூத விவாக ஒழுங்குமுறை இருப்பதற்கான சான்று அனைத்தையும் கொண்டிருக்கிறது. (உபாகமம் 25:5ம் வசனத்தைப் பார்க்கவும்). இந்த ஏற்பாட்டின் முறைமையில் சகோதரர்கள் ஒன்றாகத் குடியிருந்தனர் என்பது ஒரு நிபந்தனையாக இருந்தது. யோசேப்பின் சகோதரன் அல்பேயு என்று தோன்றுகிறது. (அல்பேயு என்பதற்கு "பரிமாற்றம்" அல்லது "பதிலாக" என்று அந்தம் ஆகும் என்பது கூட வசதியாகத் தோன்றுகிறது. இது உண்மையில் யூத விவாகமுறை என்பதை சொற்களின் விளையாட்டினால் நாம் புரிந்து கொள்வதற்கு கர்த்தர் உதவுகிறார்). அல்பேயு வாரிசு இல்லாமல் இறந்தார் என்பது வெளிப்படையாகும். யோசேப்பு, பின்பு, கிலேயோப்பாவின் மனைவியினால் யாக்கோபுக்கு தந்தை ஆனார். யூத விவாக முறைமையின் கீழ், இப்படிப்பட்ட ஏற்பாட்டின் முதலாவது பிறந்தவர் (யாக்கோபு) மட்டுமே இறந்த சகோதரனின் பெயரை வைத்துக் கொள்ள முடியும். ஆகவே யாக்கோபு அல்பேயுவின் குமாரனாக அறியப்படுகிறார். ஆனால் மற்ற அனைவரும், யாக்கோபுவின் சகோதரன் அல்லது சகோதரியாக இருந்தாலும், அவர்கள் அல்பேயுவின் பிள்ளைகளாக அறியப்படமாட்டார்கள். இவ்வாறு யோவானும் யாக்கோபும் செபெதேயுவின் குமாரர்களாக அழைக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் யாக்கோபும் யோசேபும் (அவர்கள் ஒரே தாப் மற்றும் தந்தையை உடையவர்களாக இருந்தாலும்) அவர்கள் அல்பேயுவின் குமாரர்களாக அழைக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனால் யூதாவும் யாக்கோபும் ஒரே தாயை உடையவர்களாக இருந்தாலும் அல்லது இல்லையென்றாலும், யூதா யாக்கோபுவின் சகோதரனாக இருக்கிறார். இப்படியாக யோசேப்பு இரண்டு மரியாள்கள் (அடிக்கடி ஒன்றாக குறிப்பிடப்பட்டனர் மற்றும் காணப்பட்டனர்) மற்றும் சகோதரர்கள் மற்றும் சகோதரிகள் அடங்கிய ஒரு குடும்பமாக இயேசுவைத் தவிர, எல்லோரும் யோசேப்பின் உயிரியல் பிள்ளைகளாக ஒரே வீட்டில் வாழ்ந்தனர். இப்படியாக கூட, எல்லோரும்

இயேசுவின் சோதரர்கள் மற்றும் சோதரிகளாக இருந்தனர். (நிச்சயமாக, தேவன் இயேசுவுக்கு உண்மையான தந்தையாக இருந்தார் என்பதை தவிர்த்து.)

சிக்கல்களாகத் தோன்றுகிறவை:

1) அவருடைய சோதரா் அவரை விகவாசியாதபடியால், யோவான் 7:3,5,10 இந்த அறிக்கை எல்லோரையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்க முடியாது என்பது கலா. 1:19ம் வசனத்தில் மிகவும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. யாக்கோபு கர்த்தருடைய சோதரனாகவும் மற்றும் அப்போஸ்தலராகவும் இருந்தார். கர்த்தரிடத்தில் விகவாசம் கொண்டிருந்த சோதரர்களில் ஒருவராக யாக்கோபு வெளிப்படையாக இருந்தார். அப்படியே யூதாவும் இருக்கிறார் என்பது தெளிவாக உள்ளது. சீமோன் மற்றும் யோசே சந்தேகம் கொண்டவர்களாக இருந்தனர் மற்றும் இவர்கள் தான் யோவான் 7-ம் அதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்படுவார்களாக இருக்கலாம். யோவான் 7:5இல் சொல்லப்பட்ட காரியம் பெந்தெகாஸ்தே சமயத்தில் மாறியிருந்தது என்று அப். 1:14ம் வசனம் நமக்கு நிறுபிக்கின்றது. இயேசுவின் சோதரர்கள் அவருடைய பணியின் துவக்க காலத்தில் அவரிடத்தில் விகவாசம் வைக்கவில்லை என்பது தான் யோவான் 7-ம் அதிகாரத்திற்கான சிறந்த நீர்வாக இருக்கிறது.

யோவான் 7:5ம் வசனம் எல்லோரையும் உள்ளடக்கியதாக இருந்தால்,

(a) என், பின்பு, மத். 28:10 மற்றும் யோவான் 20:17ல் "என்னுடைய சோதரர்களிடம் சொல்லுங்கள்" என்று இயேசு முதலாவது கூறுகிறார்? இந்த செய்தி அவிகவாசிகளுக்கு போயிருக்கவில்லை. "என் தாயார் யார்? என் சோதரர் யார்? இதோ என் தாயும், என் சோதரரும் இவர்களே" என்று மாற்கு 3:33ம் வசனத்தின் பாடத்தைத் தவிர, இந்த நேரம் வரைக்கும் இயேசு தம்முடைய சீஷர்களை தம் சோதரர்கள் என்று அழைத்தாக பதிவு எதுவும் இருக்கவில்லை. இந்த பாடத்தின் அர்த்தம் நிச்சயமானதாக இருக்கின்றது. அவர் ஒவ்வொருவரையும் தம் தாயாராக

அழைத்ததை விட, பூமிக்குரிய குடும்பமாக இனி இல்லாமல் இருக்கும் எவரையும் அவருடைய சகோதரர்கள் என்று வழக்கமாக அவர் அழைக்கும் பாங்கினை இது இன்னும் பெறவில்லை. பெந்தெகாஸ்தே வரைக்கும் சீஷர்கள் அதிகாரப் பூர்வமாக சகோதரர்களாக இருந்ததில்லை. ஏனெனில் ஆவிக்குரிய ஜெநிப்பிக்கப்படுதல் இன்னும் இருந்திருக்கவில்லை. மத். 28:10ல் "யாக்கோபிடமும், யூதாவிடமும் சொல்லுங்கள்" என்று இயேசு அர்த்தப்படுத்தியிருக்கலாம்.

(b) பின்பு ஏன், மாற்கு 3:33ல் அவருடைய சகோரர்கள் "அவரைத் தேடினார்கள்"? அவரும் (அவர்களும்) வளர்ந்த மனுஷர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் அவரை போஜனம் சாப்பிடும்படி வீட்டிற்கு அழைக்கவில்லை. அநேகமாக அவர்கள் நிச்சயம் அவரிடம் கற்றுக்கொள்வதற்கு விரும்பினார்கள். அவரிடத்தில் விகவாசம் கொள்ளாத சகோதரர்களின் நிலைமையில் அல்ல. ஆனால் மறுபடியும், வசனம் யாக்கோபையும், யூதாவையும் குறிப்பிடுகிறதாக இருக்கலாம்.

2) பெந்தெகாஸ்தேயில் அப்போஸ்தலர்களும், அவருடைய சகோதரர்களும் இருந்ததாக அப். 1:14ம் வசனம் பட்டியலிடுகிறது. இது பிரச்சனை இல்லாததாகத் தோன்றுகிறது. அவருடைய சகோதரர்கள் எல்லோரும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லது உறவினர்களாக இருக்கலாம். அப்போஸ்தலர்களாக இருக்கவில்லை. இருவர் மட்டும் இருந்தனர் : யாக்கோபு மற்றும் யூதா. இந்த உரைப்பகுதி இந்த வாதத்தை எப்படி இருந்தாலும் வலுவாக்குகிறது. அதாவது அவருடைய சகோதரர்களில் சிலர், அப்போஸ்தலர்களாக இருந்தவர்கள் தவிர, மற்றவர்கள் கூட பெந்தெகாஸ்தேயின் போது அவரிடத்தில் விகவாசம் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் முன்பு, அவர்கள் அவரை விகவாசித்திருக்க மாட்டார்கள்; இப்படியாக இது யோவான் 7வது அதிகாரத்தை நிறைவேறுதலாக்குகிறது. இங்கே கிட்டத்தட்ட நிச்சயமாக அவருடைய சகோதரர்கள் சீமோன் மற்றும் யோசே இருக்கிறார்கள்.

3) யாக்கோபு அல்லது யூதா எவருமே தங்களுடைய

அப்போஸ்தலத்துவத்தை அவர்களுடைய நிறுபங்களில் குறிப்பிடுகிறதில்லை என்று சிலர் கோருகின்றனர். இது உண்மையாக இருக்கிறது. இதற்கு மாறாக, பேசுருவும், பவுலும் தங்களுடையதை வழக்கமாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள். (ஆனாலும் பவுல் எபிரேயர் நிறுபத்தில் அவ்வாறு செய்கிறதில்லை.) ஆனால் யோவான் செய்கிறதில்லை. ஆகவே, யோவான் அப்போஸ்தலராக இல்லை என்று நாம் அனுமானிக்கலாமா?

இந்த வரிசையில், வலுவான (ஆனால் சரியில்லாத) வாதம் யூதா 17 மற்றும் 18ம் வசனங்களில் இருக்கிறது. இவைகளின் வாக்கிய அமைப்பு யூதாவை அப்போஸ்தலர்களின் எண்ணிக்கைக்கு வெளியே வைக்கிறதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் யூதாவின் கருத்து, நாம் அப்போஸ்தலத்துவ எழுத்துக்கள் அனைத்திற்கும் செவிகொடுக்க வேண்டும் என்று வெறுமனே தோன்றுகிறது. எல்லா சான்றுகளின் வெளிச்சத்தில், யூதா 17 மற்றும் 18ன் வலிமை, யூதாவை அப்போஸ்தலத்துவத்திலிருந்து விலக்குவதற்கு போதுமானதாக இருக்கவில்லை.

4) யாக்கோபு "கர்த்தருடைய சகோதரன்" என்று அழைக்கப்படும் போது, யூதா தம்மை கர்த்தருடைய சகோதரன் என்று கூறாமல், யாக்கோபின் சகோதரன் என்று ஏன் அழைக்கிறார்?

இந்த கேள்விக்கான பதில், முழுவதும் மேற்கோள் மற்றும் நேரம் பற்றிய விஷயமாக இருக்கின்றது. கலா. 1:19ல் பவுல் தான் யாக்கோபை "கர்த்தருடைய சகோதரன்" என்று குறிப்பிடுகிறார். வேதாகமத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரே குறிப்பை, பவுல் தான் அர்த்தப்படுத்தினார். எந்த யாக்கோபு என்பதை வேறுபடுத்துவதற்கு அவர் வெறுமனே விரும்பினார் என்பதை இந்த சூழல் காண்பிக்கிறதாக இருக்கிறது. அவரை "கர்த்தருடைய சகோதரன்" என்று அழைத்தது, அவருடைய கருத்தை உறுதியாக்கியது, எனினும், யூதா இயேசுவினுடைய மற்றும் முத்த யாக்கோபினுடைய மரணங்களுக்குப் பின்னர் அவருடைய கடிதத்தை எழுதினார். இப்படியாக, அவர் தம்மை, ஏருசலேம் சபையில் முக்கியமான அப்போஸ்தலரான ஒரே யாக்கோபின் சகோதரனாக அடையாளப்படுத்திக் கொள்கிறார். கர்த்தருடைய சகோதரன் என்று யூதா தம்மை அழைத்துக்கொண்டிருப்பாரானால், "எனக்கு தொடர்புகள்

"உள்ளன" என்ற வகையிலான தற்பெருமை பேசும் அறிக்கையாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டிருக்கும் (யாக்கோபு சூட தம்மைப் பற்றி இந்த அடையாளத்தை தனிப்பட்ட முறையில் உபயோகப்படுத்தவில்லை,) யாக்கோபின் சகோதரன் என்று தம்மை அழைப்பது, அருகாமையில் இருந்த மற்ற அநேக யூதாசுக்களிலிருந்து தன்னை வெறுமனே அடையாளப்படுத்திக்கொள்வதாக இருந்தது மற்றும் இது அப்போஸ்தலரான, அல்பேயுவின் யாக்கோபுடைய சகோதரராக, அப்போஸ்தலரான யூதாவைக் குறிக்கும் மேற்கொள்களுடன் தொடர்பு படுத்துகின்றது. இயேசு யோசேப்பின் குமாரனாக இருந்ததில்லை. ஆனால் தேவனுடைய குமாரனாக இருந்தார் என்பதை அப்போஸ்தலர்கள் அறிந்திருந்தனர் என்பதையும் கவனிப்பது தகுதியானதாக இருக்கிறது. யூதா தம்மை யாக்கோபின் சகோதரனாக அடையாளப்படுத்துவது, அவர்கள் ஒரே தகப்பணை உடையவர்களாக இருந்தனர் என்பதை சுட்டிக்காட்டுதலாகவும் இருக்கலாம். அதாவது, தேவன் இயேசுவுக்கு தந்தையாக இருந்தார் என்ற விஷயத்தை அப்போஸ்தலர்கள் வலியுறுத்த விரும்பினார். இயேசுவை தங்கள் சகோதரராக அழைப்பது, இந்த உண்மையை தெளிவுற்றதாக்கிவிடும்.

5) குழப்பங்களிலிருந்து ஒழுங்குமுறைக்கு கொண்டு வருதல்: மேலே குறிப்பிட்ட சான்றுகளைப் பின்பற்றி, கீழ்கண்ட முடிவுகளை விரும்பத்தக்க விதத்தில் பாதுகாப்பாக அடையப்பெறுவதாகத் தோன்றுகிறது. அல்பேயுவின் மனைவியாகிய மரியாளின் பிள்ளைகளை கருத்தில் கொள்ளும்போது, யாக்கோபு, யோசே மற்றும் சலோமே அவளுடைய பிள்ளைகளாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பாதுகாப்பாக நம்ப முடியும். மத். 27:56; மாற்கு 15:40; 16:1 மற்றும் லாக். 24:10ம் வசனங்களை வாசிக்கும் போது, யூதாவின் பெயர் ஒரு போதும் இருக்கவில்லை என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அவரும் இயேசுவும் ஒரே தாயாரை உடையவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதற்கு அநேகமாக, வலுவான, போதிய ஆதாரமாக உள்ளது. இருப்பினும் மாற்கு, உரைப்பகுதிகள் இரண்டையும் ஒப்பிடும்போது, பெயர்கள் தவிர்க்கப்படுதல் அசாதாரணமானது இல்லை என்பதை இது தெளிவாக்குகிறது.

இயேசுவின் குடும்பம் அவருடைய "தகப்பன்" யோசேப்பு

அவருடைய தாயார் மரியாள், அவருடைய சித்தி மரியாள் அவருடைய சித்தியின் பிள்ளைகள் யாக்கோபு, யோசே மற்றும் சலோமே மற்றும் மற்ற இரண்டு சகோரார்கள் யூதா மற்றும் சீமோன்; இருவரும் அநேகமாக அவருடைய தாயாகிய மரியாளின் பிள்ளைகள், மற்ற "சகோதரிகள்" இருந்தனர் (மத். 13:58 மாற்கு 6:3) என்பது தெளிவாக இருக்கிறது. மற்ற சகோதரர்கள் எவரும் குறிக்கப்படவில்லை. மற்ற சகோதரிகள் குறிக்கப்படுகிறதால், மற்ற சகோதரர்கள் இருக்கவில்லை என்ற முடிவுக்கு வருவது அநேகமாக பாதுகாப்பானதாக இருக்கிறது. இது வலுவாக பரிந்துரைப்பது என்னவெனில், இயேசுவின் ஊழியத்தின் துவக்க காலத்தில் (யோவான் 7) அவரை விசுவாசிக்காத இரண்டு சகோதரர்களாக யோசேயும், சீமோனும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இறுதியில் இவரை விசுவாசித்தார்கள். (அப்.1:14)

இந்த கேள்வி இருக்கிறது, பெயரிடப்பட்ட உடன்-பிறந்த ஒரே பெண்ணாக சலோமே ஏன் இருக்கிறாள்? அவள் தன்னை வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறவளாக இருந்திருக்கலாம் மற்றும் அதனால் சில அங்கீகாரம் உடையவளாக இருக்கலாம். அல்லது மற்ற சகோதரிகள் பெயர் பட்டியலிடாத விதத்திலும் மிகவும் இளையவர்களாக இருந்த போது, சலோமே, "வயது" உடையவளாக இருந்திருக்கலாம். யோசேப்பு அல்பேயுவின் மனைவியினால் குறைந்த பட்சம் மூன்று பிள்ளைகளை உடையவராக இருந்தார் என்ற ஒரு விஷயம் நிச்சயமானதாக இருக்கிறது.

சபைக்கு குறிப்பிடத்தக்க விதமாக வந்திருக்கிறவர்களில், இந்த குடும்பத்திலிருந்த ஆவியில் எவப்பட்ட மூன்று போதகர்களாக இயேசு, யாக்கோபு மற்றும் யூதா இருந்தனர். இந்த ஒரு குடும்பத்திலிருந்து எத்தகைய பாரம்பரியம்.

6) ஒரு கூடுதல் குறிப்பு

அப். 12:2ல் செபெதேயுவின் குமாரன் யாக்கோபு இருக்கிறார். அவர் ஒரு போதும் நிருபம் எழுதுகிறதில்லை. இதற்குப் பிறகு, யாக்கோபுக்குரிய எல்லா குறிப்புகளும் "சின்ன" யாக்கோபுக்குரியதாக இருக்கின்றன.

அப்.12:16,17 மற்றும் 15:13,14 மற்றும் கலா. 2:9, 2:11, 12-ம்

வசனங்கள், பேதுரு மற்றும் சின்ன யாக்கோபு ஒருவருக்கொருவர் நெருக்கமானவர்களாக இருந்தனர் என்று உணர்த்துவதாகத் தோன்றுகிறது. ஒரு வேளை யாக்கோபு முக்கியமானவராக இருந்த காரணத்தினால், (பாரம்பரிய மரபின்படி) யாக்கோபு தோற்றத்தில் அதிகமாக இயேசுவைப் போல இருந்ததால் பேதுரு அவரிடம் அதிகமாக ஈர்க்கப்பட்டு இருக்கலாம். (நிச்சயமாக எந்த ஓற்றுமைக்கும் உயிரியல் காரணம் எதுவும் இருக்கவில்லை). எந்த நிகழ்விலும், யூதா தம்முடைய முதலாம் வசனத்தில் கூட, யாக்கோபை தொடர்புபடுத்திக் கொள்கிறார். ஆகவே, ஒரு வேளை, யூதா பேதுருவுடன் அதிகம் தொடர்பு மற்றும் மரியாதை கொண்டவராகவும் இருந்திருப்பார். இதன் காரணமாகவே, யூதாவின் நிருபத்தில் பேதுருவின் இரண்டாம் நிருபத்தின் தாக்கம் பெரிதும் உள்ளது என்பதற்கான வாய்ப்பு இல்லாமல் இல்லை. அவர்கள் இருவரும் சபையின் பிரச்சனைகளை பெருமளவிற்கு நல்ல முறையில் விவாதித்திருக்கலாம் மற்றும் சகோதரர்களை எச்சரிப்பதில் கூட்டு முயற்சியாக முடிவெடுத்திருக்கலாம்.

* * * * *

இந்த கழகத்தின் நோக்கம்

யூதாவின் இந்த நிருபம் "இரண்டாம் மரணம் கடிதம்" என்று எளிதாகவும் மற்றும் நன்றாகவும் அழைக்கப்படலாம். இது மன உளைச்சலை வெளிப்படுத்திய நிலையில் யூதாவும், பேதுருவும் (2 பேதுரு 2) சபையில் மரணம் அச்சுறுத்தவின் மனக்போக்குகளை உடைய சகோதரர்களைப் பார்த்து, அவர்களை எச்சரிப்பதில் ஒன்று சேர்ந்து அக்கறை கொண்டிருந்தனர். யூதா எழுதுவதற்கு உட்கார்ந்த போது, அவர் தம்முடைய மனதை மாற்றிக் கொண்டார் என்று 3ம் வசனத்தில் நம்மிடம் கூறுகிறார். இந்த நிருபத்தின் விஷயங்கள், எச்சரிப்பதற்கு யூதாவை கட்டாயப்படுத்தியவைகளாக இருக்கின்றன. இது நிதானமான எண்ணமாகவும் மற்றும் பிரிவினையில்லாத கவனம், தியானம், ஜெபம் மற்றும் கிரகிப்புக்கு நன்கு தகுதி உடையதாக இருக்கிறது.

* * * * *

- யூதா -

(உரைப்பகுதி மேற்கோள்கள் NAS மொழியெய்யுக்குரியவை)

வசனம் : 1

“கியேசுக்ரிஸ்துவினுடைய ஊழியக்காரனும், யாக்கோப்பினுடைய சகோதரனுமாயிருக்கிற யூதா, பிதாவாகிய கேவனாலே பரிசுத்தமாக்கப்படவர்களும், கியேசுக்ரிஸ்துவினாலே காக்கப்படவர்களுமாகிய அழுக்கப்படவர்களுக்கு எழுதுகிறாவது.”

“இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய ஊழியக்காரன்” என்று யூதா தம்மைக் குறிப்பிடுகிறதினால், நாம் உடனடியாகக் கற்பிக்கப்படுகிறோம் மற்றும் திருப்தியடைகிறோம். மாம்சத்தில், ஒரே தாயாரின் மகன்களில், இயேசுவின் சகோதரனாக யூதா இருந்தார். ஆனால் மாம்ச உறவுமுறைகள் இயேசுவிடம் நம்முடைய உறவுமுறைக்கு அடிப்படையாக இருக்கவில்லை. யூதா தன்னுடைய சகோதரரை தன் கார்த்தராக இப்பொழுது அறிந்திருந்தார் மற்றும் ஒரு பிரிக்க முடியாத, மற்றும் நித்தியமான ஊழியக்காரனாக அவரிடத்தில் பிணைக்கப் பட்டிருப்பதைத் தவிர வேறு எந்த நிலைமையையும் கிரக்கிறவராக இருக்கவில்லை. இது நமக்கு திரளான விஷயங்களைப் பேசுகிறது. யூதா பரிசுத்த ஆவியினால் ஏவப்பட்டு, அவர் இயேசுவை புது சிருஷ்டியாக தெளிவாக அறிகிறார் மற்றும் நமக்குத் தெரிவிக்கிறார். ஆனால் யூதா இயேசுவை ஒரு மனுஷனாகவும், ஒரே சூரையின் கீழ் வாழ்ந்தவராகவும் இதற்கு முன்பாக அறிந்திருந்தார். இருப்பினும், பூமிக்குரிய சகோதரனாக அநேக வருஷங்கள் அவரிடம் தான் இருந்த உறவுமுறை, இயேசுவிடத்தில் அவர் கொண்டிருந்த வரம்பில்லாத பக்தி ஈடுபாட்டை எவ்விதத்திலும் நிறுத்திவிடவில்லை. பரிசுத்த ஆவி இல்லாமலும் சூடு, இயேசுவின் தன்மைக்கு இது ஒரு வலுவான சாட்சியத்தை உள்ளடக்குவதாக இருக்கின்றது.

பின்பு யூதா தன் சகோதரனாகிய அப்போஸ்தலர் யாக்கோபின் குடும்ப உறவைக் குறிக்கிறார். இப்படிச் செய்வதற்கான அவருடைய நோக்கம் தெளிவற்றாதக இருக்கிறது. மத்தேயு, மாற்கு மற்றும் லாக்கா சுவிசேஷங்களில் உள்ள வரிசையை மேற்கோள் காட்டி,

அப்போஸ்தலத்துவத்தின் உரிமை கோரும் அவருடைய வெறும் வழிமுறையாக ஒரு வேளை இது இருக்கலாம். யோவானும் யாக்கோபும் அப்போஸ்தலர்களாக இருந்தாலும், தங்களைச் சுற்றி பதவி பட்டங்களை வைத்துக் கொண்டவர்களாகத் தோன்றவில்லை, இல்லையெனில் அவர்களுடைய செயல் தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கக்கூடியும். அவர்களைப் போன்றே யூதா மிகவும் தாழ்மையானவராக நிச்சயம் இருந்திருக்கலாம். மேலும், முன்பு குறிப்பிட்டபடி, இயேசுவின் வம்சாவழியிலிருந்து, அவர்கள் தங்களுடைய சொந்தத்தைத் தெளிவாகவும் மற்றும் பிரித்தும், வைத்தது மிகவும் முக்கியத்துவமானதாக இருக்கிறது. அவர்கள் தங்களை இயேசுவின் சகோதரர்களாக அழைக்கவில்லை.

அப்போஸ்தலர்களில் ஒரு பாதி பேர்கள் முழுமையாக, அப்போஸ்தலர்களாக இரண்டு குமாரர்களை அளித்த குடும்பங்களிலிருந்து வந்தவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதைக் கவனிப்பது சுவராசியமானதாக இருக்கின்றது. பேதுருவும் அந்திரேயாவும் யோனாவின் குமாரர்களாக இருந்தனர். யாக்கோபு (மூத்தவர்) மற்றும் யோவான் செபெதேயுவின் குமாரர்களாக இருந்தனர் மற்றும் யாக்கோபு (சின்ன) மற்றும் யூதா யோசோப்பின் உயிரியல் குமாரர்களாக இருந்தனர். யோசேப்பின் குடும்பம், நிச்சயமாக, "நாம் அறிக்கைபண்ணுகிற அப்போஸ்தலரும் பிரதான ஆசாரியருமாயிருக்கிற" இயேசுவையும் அளித்தது.

யூதா தன்னுடைய நிருபத்தை "அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கு" எழுதுகிறார். இது இவ்விதம் குறிப்பாக பரிசுத்தவான்கள் எல்லோருக்கும் உரியதாக இருக்கிறது மற்றும் இது "பொதுவான நிருபம்" என்று இந்த கடிதம் KJV மொழிப்பெயர்ப்பில் தலைப்பிடுவது சிறப்பாக, சரியானதாக இருக்கின்றது. இவ்விதமாக, இது யூதாவின் நாட்களின் நிகழ்வுகளைத் தாண்டி, குறிப்பிட்ட பிரிவினருக்கு வலியுறுத்துவதைத் தாண்டி, ("சிதறியிருக்கிற பன்னிரண்டு கோத்திரங்களுக்கு" என்று யாக்கோபு நிருபத்தில் இருப்பது போன்று இல்லாமல்) இது உடனடியாக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. மற்றும் இது மாறாக, சுவிசேஷ யுகம் முழுமையிலும் இருக்கிற நம்மெல்லாரையும் நோக்கிப் பேசுவதாக இருக்கின்றது. "குறிப்பிட்ட நோக்கம்" அதிகம் உடைய நிருபங்கள் (யாக்கோபு, பிலேமோன் நிருபங்கள்

போன்றவை) நமக்கு அல்ல என்று அர்த்தம் கொள்ளக்கூடாது. இதற்கு நேர் மாறாக, சபையின் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்குரிய செய்தி, உண்மையில் நம்மெல்லாருக்கும் உரிய செய்தியாக இருக்கின்றது என்று இயேசு நமக்கு அறிவெறுத்துகிறார். இவ்விதமாக, வெளிப்படுத்துதல் காலப்பகுதி ஒவ்வொன்றுக்கும் உரிய செய்திகள் எல்லாவற்றிலும், "ஆவியானவர் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதை" (பன்மையில்) நாம் கேட்க வேண்டும் என்ற அவசியமான அறிக்கை பின்தொடருகின்றது.

யூதாவின் முதலாம் வசனத்தில் கூடுதலான வார்த்தைகள் தியான த்தைதயும், அதனால் உண்டாகும் நன்மைகளையும் தூண்டுகின்றன. "அழைக்கப்பட்டவர்கள்" என்று யூதா பயன்படுத்தும் போது, அழைக்கப்படுதலின் நோக்கத்தை சிந்திப்பதற்கு அவர் நம்மை வரவேற்கிறார். உயர்வானதும், மற்றும் மிகவும் பிரமிப்பூட்டக்கூடிய நோக்கமாகவும் இருப்பது என்னவெனில், தேவன் முன்குறிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து தம்முடைய சுபாவத்தின் சொந்த தளத்தில் நம்மை சொந்த குடும்பமாக்கும் நோக்கம் உடையவராக இருந்தார். அதற்காகவே நாம் அழைக்கப்படுகிறோம். அவர், மனுக்குலத்தாருடன் ஒரு நித்திய உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்துவதற்கும், மற்றும் அந்த உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் வருவதற்குத் தேவைப்படுகின்ற பூரணத்துவத்திற்கு மனுக்குலத்தை முன் நிலைக்குத் திரும்பக் கொண்டுவருவதற்கும் அழைக்கப்பட்ட வகுப்பாரை அவர் நிச்சயமாக பயன்படுத்துவார். தேவனுடைய சொந்த குடும்பத்தில் இருப்பதற்கு "அழைக்கப்பட்டவர்களாக" இருப்பது முதன்மையாகவும் மிக முக்கியமான காரியமாகவும் இருக்கின்றது. ஆகவே பிதாவாகிய தேவனிடத்தில் "பிரியமானவர்கள்" என்பது அடுத்த வார்த்தையாக இருக்கிறது. அவருடைய தெய்வீக சந்ததியாகப் போகிற அவர்களைக் காட்டிலும் வேறு யாரை அவர் அன்புசூர முடியும்? நம்முடைய நிலைமையை நாம் மறந்துவிட யூதா விரும்புகிறார் என்பதற்கு வழி ஏதும் இருக்கவில்லை. தந்தையாக, தேவனால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட புது சிருஷ்டியாக, அந்த குமாரத்துவத்தை நாம் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கும், மற்றும் நம்மை "பிரியமானவர்களாக" வைத்துக் கொள்வதற்குமான அவருடைய முயற்சியாக, அவர் இதை எழுத முற்படுகிறார். இந்த முதல் வசனத்தின் உட்குறிப்பின் தாக்கங்களுடன், யூதா சொல்ல முற்படுகிற ஒவ்வொரு பரிசுத்தமான விஷயங்களைக்

கற்றுக் கொள்ளவும், மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தவும் யார் விரும்பாமல் இருப்பார்கள்? மற்றும் இறுதியாக, "இயேசு கிறிஸ்துவினாலே காக்கப்பட்டவர்கள்" என்று கூறி முதலாம் வசனத்தை நிறைவு செய்கிறார். தேவனுடைய பிரியமான குமாரனின் மணவாட்டி அங்கமாவதற்காக, நாம் எல்லாரும் "அழைக்கப்படுகிறோம்" அந்த கனத்தை பாதுகாப்பான முறையில் நாம் "காத்துக்கொள்வதற்கு" யுதா இப்போது விரும்புகிறார். இது தான் அவருடைய கடிதத்தின் நோக்கமாக இருக்கிறது.

வசனம் : 2

"உங்களுக்கு கிரக்கமும் சமாதானமும் அன்பும் பெருகக்கடவுது."

"பெருகக்கடவுது" என்பது இந்த வசனத்தின் வினைச்சொல்லாக இருக்கின்றது. எவர் ஒருவருக்கும் "இரக்கம், சமாதானம் மற்றும் அன்பு (அகாபே)" ஆகியவற்றை வெறுமனே உடையவராக இருப்பது போதுமானதாக வெளித்தோற்றுத்தில் காணப்படும், ஆனால் அப்படி அல்ல! அவைகள் பெருக வேண்டும் என்று யுதா விரும்புகிறார். அதிகரிக்க வேண்டும் மற்றும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இது வெறும் தற்செயலான அல்லது இனிமையான துவக்க சொற்றொடராக இருக்கிறதில்லை! இந்த கிருபைகள் நம்மிடம் சீக்கிரம் வருகின்றன என்பதை, அவர்களுடைய இரட்சகருடன் சிறிது காலம் நடக்கும் சிலாக்கியம் பெறுகிறவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். ஆனால், நாம் புது சிருஷ்டிகளாக வளர்ந்தால், நம்முடைய பரிசுத்தமாக்கப்படுதல் அதிகரிக்கப்படும்பொழுது, நாம் அனுபவிக்கின்ற பிதாவின் முடிவில்லா நன்மைகளின் விருத்தியை நாம் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. இது தான் யுதாவின் ஜெபமாக நமக்கு இருக்கின்றது. இவ்விதமாக, தேவன் நோக்கங்கொண்டிருக்கிறபடி, இது உங்களுக்கு "நடக்கக்கடவுது" என்று யுதா கூறுகிறார். நம்முடைய கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தில் இந்த பெருக்கம் வெற்றி அடைவதற்கு கட்டாயமானதாக இருக்கின்றது. இது கனி கொடுப்பதற்கான அளவாக இருக்கிறது. அவர் வெளிப்படுத்த முற்படுகிற ஆபத்துக்களுக்கு நாம் உள்ளாகும் விதத்தில் நம் பெருகுவதில் எந்த குறைவையும் அவர் விரும்பவில்லை.

வசனம் : 3

“பிரியமானவர்களே, பொதுவான கிரடசிப்பைக்குரிக்கு உங்களுக்கு எழுதும்படி நான் மிகவும் கருத்துள்ளவனாயிருக்கையீல், பரசுக்கவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புக்கொடுக்கப்பட விசுவாசத்திற்காக நீங்கள் தொய்மாய்ப் போராடவேண்டுமென்று உங்களுக்கு எழுதி உணர்க்குவது எனக்கு அவசியமாய்க் கண்டது.”

நாம் இப்போது இந்த குறுகிய, ஆனால் முக்கியமான கடித்ததிற்கு யூதாவின் ஆய்வறிக்கையை உடையவர்களாக இருக்கிறோம்.

இந்த வசனத்தின் விளக்கவரை வேறுபடுகிறது. இதன்படி கிரேக்க மூல பிரதி சரியானதாக இருக்கின்றது. வாடிகன் மூல பிரதி மற்றும் நெஸ்லே பிரதி (Nestle-கிரேக்க பிரதி) ஆகியவற்றின் ஆய்ந்த மூல ஆய்வுதிருத்தமைவுகள் (Recension) "நம்முடைய பொதுவான இரட்சிப்பு" என்று முடிவெடுத்திருக்கின்றன. மற்ற பிரதிகளின் சாட்சியம் "அந்த பொதுவான இரட்சிப்பு" என்று அனுமானிக்கின்றன. NAS (New American Standard) மொழிபெயர்ப்பு (சரியாக) முன்பு கூறிய மூல ஆய்வுத்திருத்தமைவைப் பயன்படுத்துகிறது.

அந்த "பொதுவான இரட்சிப்பு" சரியானதாக இருந்திருந்தால், யூதா ஒரு வேளை ஆயிர வருஷ சீரமைப்பை அர்த்தப்படுத்தியிருக்கலாம். எல்லா மனுஷருக்கும் பொதுவாக இருக்கப்போகிற இரட்சிப்பு, இவ்விதமாக யூதா சொல்வதின் பொழிப்புரை கீழ்க்கண்டவாறு இருக்கும்.

இராஜ்யத்தைப் பற்றி நான் உங்களுக்கு எழுத வேண்டுமென்றிருந்தேன். ஆனால் சூழ்நிலைகளினால் ஒரு மாற்றத்திற்கான அவசியம் ஏற்பட்டது. விசுவாசத்திற்கான சர்ச்சையைக் குறித்து நான் உங்களுக்கு எழுதுகிறேன்.

ஆனால் சிறந்த கிரேக்க பிரதிகளில், "நம்முடைய-இரட்சிப்பு" (நம்முடைய மேலான அழைப்பு-தீத்து 1:4ம் வசனத்தைப் போன்று) என்று இருப்பதினால் இந்த வசனத்தின் பொழிப்புரை பின்வருமாறு இருக்கும்.

நாம் பங்குபெறுகிற இரட்சிப்பைக் குறித்து தீவிரமான

ஊக்கத்துடன் உங்களுக்கு எழுத உட்கார்ந்த போது, இதில் ஒரு பகுதியைப் பற்றி உங்களுக்கு பிரத்யேகமாக எழுத வேண்டிய அவசியத்தை நான் உணர்ந்தேன். நமக்கு ஒரு விசை ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்ட விசுவாசத்திற்காக தீவிரமான போராட்டம். (இது பவுலின் 1கொரி. 9:24, 27வசனங்களைப் போன்று சிறிது ஒலிக்கிறது).

"தீவிரமாய்ப் போராடவேண்டும்." (தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் "தெரியமாய்ப் போராட வேண்டும்" என்று உள்ளது) என்பதற்கு கிரேக்க மொழியில் ஒரு வார்த்தை உள்ளது. இது "எபி" + "அகன்" (epi+agon) என்ற வார்த்தையாக உள்ளது. "எபி" என்பது தீவிரம் என்பதின் முன்னிடைச் சொல் ஆகும். ஆகவே ஆங்கிலத்தில் "தீவிரமாக" (தெரியமாக) என்று மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது. "அகன்" என்பது அடிப்படையில் போட்டியை அர்த்தப்படுகிறது. ஆனால் உள்ளார்ந்த போட்டியாக உள்ளது. புத்திசாலித்தனமான, வேடுக்கையான போட்டி அல்ல, இந்த கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து AGONIZE (வேதனைப்படுதல்) என்ற நமது ஆங்கில வார்த்தையைப் பெறுகிறோம். வேதனை என்பது உள்ளார்ந்த ஒன்று என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். இது இரண்டு தரப்பினருக்கு இடையே இருக்கிறதில்லை. இது முக்கியமானதாக உள்ளது. ஒருவர் மற்றவருடன் போராட வேண்டும் என்று யுதா நமக்கு அறிவுறுத்தவில்லை. நாம் உள்ளாக-நமக்குள்ளாக உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்பதற்கான-வெற்றிகரமான போரை கண்டிப்பாக நடத்திட வேண்டும் என்று அவர் நமக்கு போதிக்கிறார். "உங்களுடைய உண்மைத்தன்மையை ஆழ்ந்து, உங்களுக்குள்ளாகத் தொடர்ந்து தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கு தீவிரமாக வேதனைப்பட (AGONIZE) வேண்டும்" என்று அவர் கூறுகிறார். மற்றவர்களுடன் போராடும் ஆவி குறித்து முற்றிலும் அறிவுறுத்தப்படவில்லை மற்றும் உணர்ப்படவுமில்லை.

பந்தயத்தில் ஜெயங்கொள்வதற்கு, பெரிதான சுய-ஒழுங்கை கண்டிப்பாக செயற்படுத்தவேண்டும். இது அடுத்த வசனத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள "கமாவிகாரத்துக்கேதுவான்" (சுய கட்டுப்பாடு குறைவு) குற்றத்திற்கு எதிர் மறையாக உள்ளது. இந்த வசனத்தில் "தீவிரமாய்ப் போராடுகள்" என்பது 21ம் வசனத்தில் "உங்களைக் காத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று உள்ளது. மற்றும் இடைப்பட்ட வசனங்கள் அனைத்தும் அடைப்புக்குள்ளான விளக்கமாக,

"தங்களைக் காத்துக் கொள்ளாமல்", மற்றவர்கள் பந்தயத்தை எப்படி இழுந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காண்பிக்கின்றன.

இது, உண்மையில், யுதாவின் நோக்கமாயிருந்தால், அப்போது "பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட விசுவாசம்" கொள்கையின் பட்டியலாக இருக்கவில்லை. ஆனால் மாறாக "பொதுவான விசுவாசம்" மற்றும் கிறிஸ்துவின் சர்வ ஐக்கியம் மற்றும் இதன் இரட்சிப்பின் புரிந்துணரலைக் குறிக்கிறதாக இருக்கிறது. (எபே.4:5,13) இது பின்வரும் வசனங்களுக்கு அடிப்படை சூழலை அமைக்கும் காரியமாக உள்ளது. இது நிச்சயமாக, கொள்கையை விலக்குகிறதில்லை. ஆனால் இது கொள்கையை முடிவாக, அல்லது இலக்காகக் செய்கிறதில்லை. இது கிறிஸ்துவைப் போன்ற குணவட்சணத்தை ஒருங்கிணைப்பதை குறிக்கோளாக மாற்றுகின்றது. கிறிஸ்துவின் பண்பிலிருந்து இந்த விவகுதலைக் குறித்து தான், இந்த நிருபத்தில் யூதா கடுமையாகக் கண்டிக்கிறார். இப்படியாக, சாராம்சத்தில், "பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒரு விசை ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட விசுவாசம்" என்பது பரிசுத்தமாக்கப்படுதலின் விசுவாசமாக இருக்கிறது. அதாவது, சர்வத்தின் அர்ப்பணிப்பின் உறுதிமொழிகளை ஒரு சர்வமாக ஒழுக்கத்தில் மேம்படச் செய்கிறது.

"பொதுவான" என்ற வார்த்தை, ஒருவிசை ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட விசுவாசத்தின் சாராம்சமாக, சர்வத்தின் இந்த ஐக்கியத்தை அனுமானிக்கிறது. "பொதுவான" என்ற வார்த்தை "சாதாரணம்" என்று நிச்சயமாக அர்த்தப்படுத்துகிறதில்லை. இது அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட, ஒருங்கிணைக்கும் காரியமாக நிலைநிறுத்தப்பட்டது என அர்த்தப்படுகின்றது. யூதா, கொள்கையைப் பற்றி பேசுகிறவராயிருந்தால், நம்முடைய கொள்கையைப் பற்றி எழுதிக் கொண்டிருப்பதாக அவர் நன்றாக சொல்லி, இது நம்மை ஒருங்கிணைக்கிறது என்று அவர் தெளிவாக அர்த்தப்படுத்துகிறார். யூதா பயன்படுத்துகின்ற முன்மாதிரிகள் அனைத்தும் தவறான பண்பின் முன்மாதிரிகளாக இருக்கின்றன. கெட்ட கொள்கைகளைப் பற்றியதாக இல்லை. நாம் எல்லா சர்வத்தையுடன் நம்முடைய இருதயங்களைக் காத்துகொள்வதற்கு கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது மிகவும் அவசியமானதாக இருக்கிறது. ஒரு சில எளிய உண்மைகளைக் கொண்டு, கோணவான

தலையையே (இது நேர்மையாக இருந்தால்) தேவன் நேராக்க முடியும். நேர்மையற்ற இருதயத்தை அவரால் சரிசெய்ய முடியாது. மற்றும் சரிசெய்யவும் மாட்டார். நாம் நேர்மையுள்ளவர்களாயிருந்தால், நம்முடைய சொந்த இருதயங்களை சரிபண்ணுவதற்கு அவர் உதவிபுரிவார். ஆனால் நம்முடைய சுயாதீன் தார்மீக செயலாண்மையில் குறுக்கிடுவதற்கு அவர் மறுத்துவிடுகிறார்.

"விசுவாசத்தை தற்காத்துக்கொள்ளுங்கள்" என்று அவர் சொல்லவில்லை என்பதைக் கவனியுங்கள். அவர் கூறுகிறார், இதற்காக தீவிரமாக வேதனைப்படுங்கள். நாம் "காக்கப்பட்டவர்களாக" (1ம் வசனம்) இருக்கும் பொருட்டு, இதைச் செய்வதற்கு நம்மிடம் வேண்டிக் கொண்டு அவர் இதைக் கூறுகிறார்.

வசனம் : 4

"ஏனெனில் முது கேவனுடைய க்ருபபயைக் காமல்காரக்துக்கேதுவாகப் புரட்சி, ஒன்றான ஆண்டவராகிய கேவனையும், நம்முடைய கர்க்கராகிய கீயேக்கிள்ஸ்துவையும் மறுகல்க்கி பக்தியார்வர்களாகிய கிலர் பக்கவழியாய் நூழூர்த்திருக்கிறார்கள்; அவர்கள் கிர்த ஆக்கினக்குள்ளாவார்களென்று பூர்வக்கிலே எழுகியருக்கிறது."

ஆகவே, நமக்குள் இந்த போட்டி எதுவாக இருக்கிறது? நம்மை வேதனைப்படுத்தும்படிச் செய்யும் போராட்டங்கள் எவைகளாக இருக்கின்றன? இந்த கேள்விகளுக்கு சிறந்த விவரமான பதில், ரோமார் 7:14-25ல் பவுலின் வார்த்தைகளைக் காட்டிலும் வேறு எதுவும் நிச்சயமாக இருக்கிறதில்லை. மாம்சீக ரீதியான நியாயப்படுத்துதலுக்கும் புது சிந்தையின் கட்டுப்பாட்டிற்கும் இடையேநடக்கும் போராட்டம்.

4-ம் வசனத்தின் துவக்கத்தில், யூதா ஒரு விசேஷித்த கண்ணோட்டத்தில் இந்த போராட்டத்தை நமக்குக் காண்பிக்கிறார். தங்களுடைய மனுஷீக யோசனையின் ஆளுகைக்கு இடமளித்திருக்கிற சகோதரர்கள், புதுசிருஷ்டிகளாக தங்களின் உயர்வுநிலையைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள முயற்சிக்கிறவர்களுக்கு ஒரு முக்கியமான அச்சுறுத்தலாக எப்படி இருப்பார்கள் என்பதை, உதாரணத்திற்கு மேல் உதாரணமாக நமக்கு அவர் காண்பிக்கிறார். "இயேசு கிறிஸ்துவின் ஊழியக்காரர்களாக" இருக்க விரும்புகிறவர்களுக்கு இந்த

அச்சுறுத்தலினால் வேதனைப்படும் விதத்தில் கஷ்டமான அனுபவங்கள் எவ்வளவு தேவைப்படுகின்றன என்பதை யூதா காண்பிக்கிறார். இதற்கு இடங்கொடுப்பது, இரண்டாம் மரணத்துக்கு சாத்தியமான பாதையாக நமக்கு இருப்பதை அவர் நேர்மையாக கணிக்கிறார்.

இந்த வசனம் "ஏ னெனில்" என்று துவங்குகிறது. இது இணைக்கும் வார்த்தையாக இருக்கிறது. யூதாவின் அர்த்தத்தைப் பெறுவதற்கு, இந்த வார்த்தை எதை இணைக்கின்றது என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த இணைப்பு தெளிவாகத் தோன்றுகிறது. வேதனைப்படுத்தும் பாடத்தைச் சொல்வதற்கு அதை அவர் அவசரமாக "உணர்த்துவது அவசியமாக" இருந்தது என்று 3-ம் வசனத்தில் சொல்லியிருந்தார். ஆகவே இந்த சொற்றொடர் தான் இதை இணைக்கின்றது.

நான் எழுதுவதற்கான அவசியத்தை உணர்ந்தேன் - ஏனென்றால் சில நபர்கள் உங்கள் நல்ல ஜீவியத்திற்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கின்றனர். ஒரு கடிதத்திற்கு எத்தனை கய நிதானமும் அதிர்ச்சியுமான துவக்கம் இருந்தது! யூதாவின் பேனாவில் எப்படிப்பட்ட அவசரம் இருந்தது.

"பக்கவழியாய்" அல்லது "கவனிக்கப்படாமல்" என்ற வார்த்தை மூல பிரதியில் இல்லை. இருப்பினும், இது "நுழைத்திருக்கிறார்கள்" என்பதில் நிச்சயமாக உணர்ப்படுகிறது - இந்த சொற்றொடர் திருட்டுத்தனத்தை உணர்த்துகிறது. அவர் கவனித்திருக்கிற காரணத்தினால் தாம் எழுதுவதாக யூதா நமக்கு தெரிவிக்கிறார். ஆனால், சபையில் தீய சக்திகள் இருப்பதைக் கவனிக்காமல், மிகவும் அப்பாவியாக நாம் இருக்கக்கூடும். நாம் மிகவும் கவலையுள்ளவர்களாக இருக்க விரும்பாமல், பொய்யான குற்றச்சாட்டுகளுக்கு வாய்ப்புள்ளவராக இருக்க விரும்பாமல், அல்லது நம்முடைய அப்பாவித்தனத்தை இழக்க விரும்பாமல் இருக்கும் நிலையில், இப்படிப்பட்ட திருட்டுத்தனமான உட்புகுதல் ஒரு வேளை நமது மத்தியில் நடக்கும் பட்சத்தில், யூதாவின் வார்த்தைகளை நம்முடைய உள்ளணர்வுகளின் பின்பற்றித்தில் நாம் கண்டிப்பாக வைத்திருக்க வேண்டும். மறைமுகமாக நுழைக்கிறவர்களின் முடிவு பல்வேறு விதங்களில் இருக்கும். சிலர் திரும்பி வரக்கூடாத மரணத்துக்கு

சபிக்கப்படுவார்கள் என்பதை யூதாவின் குறிப்புரைகளின் சூழல் தெளிவாகக் காண்பிக்கிறது. ஆனால் மற்ற வழிமுறைகளும் இருக்கின்றன என்பதை 22 மற்றும் 23-ம் வசனங்கள் நமக்குக் காண்பிக்கின்றன. இந்த விஷயங்களின் தீர்ப்பு கார்த்தருடையதாக இருக்கிறது, நம்முடையது அல்ல. நமக்குள்ளே "வேதனையை" ஏற்படுத்துவது போன்ற காரியங்களைக் கையாளுவது காவல் காரர்களைப் போன்று நமது கடமை, நமது பொறுப்பு, நமது தேவை மற்றும் நமக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட பணியாக இருக்கின்றது. இந்த அச்சுறுத்தலான் நபர்கள் "பூர்வத்திலே குறிக்கப்பட்டவர்களாக" இருந்தனர் என்று யூதா கூறுகிறார். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், அவர்கள் சுவிசேஷ யுக வரலாற்றின் ஒரு முக்கியமான பங்காக வகிக்கின்றார்கள் என்று தீர்க்கத்தரிசனம் அவர்களைக் குறித்து கூறியுள்ளது. அவர்கள் "எழுதப்பட்டிருக்கிறார்கள்" என்று ஓரக்குறிப்பு கூறுகிறது. கிரேக்க மொழியில் "முன்-எழுதப்பட்டிருக்கிறார்கள்" என்று இருக்கிறது. நாதாப் மற்றும் அபியு (எண்ணா. 3:4) ஒரு குறிப்பிடத்தக்க உதாரணமாக இருக்கிறார்கள்.

"இந்த ஆக்கினைத்தீர்ப்புக்கு" முன்குறிக்கப்பட்டவர்களாக அவர்கள் இருந்தனர் என்று யூதா கூடுதலாகச் சொல்கிறார். "இந்த ஆக்கினை" என்னவாக இருக்கும் என்பதை அறிய நாம் எதிர்பார்த்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதைப் போல, நாம் எதிர்பாராதவிதமாய் இந்த வாக்கியத்தை யூதா நமக்கு கொடுக்கிறார். கிரேக்க மொழியில் "கிரிமா" (Krima) என்று உள்ளது-தீர்ப்பு. "இந்த ஆக்கினைத்தீர்ப்பு" எதை உள்ளடக்குகிறது என்பதை மீதமுள்ள வசனப்பகுதி விவரிக்கின்றது. இவ்விதமாக யூதா கீழ்க்கண்டவாறு பொழிப்புரையாக சொல்வது போலத் தோன்றுகிறது.

இந்த நபர்கள் தீர்க்கதறிசனத்தில் இந்த ஆக்கினைத்தீர்ப்புக்காகச் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பக்தியில்லாமை, சுய-கட்டுப்பாட்டில் குறைவு மற்றும் இயேசுவின் தலைமையை மறுதலித்தல் ஆகிய குற்றங்களை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இந்த மூன்று குற்றங்கள், உண்மையில், இந்த நபர்களை, அவர்கள் கலந்துகொள்ளும் சபை பிரிவுகளின் ஆவிக்குரிய நலனுக்கு பயங்கர அச்சுறுத்தலை உண்டாக்குகிறவர்களாக உருவாக்குகிறது.

1) பக்தியில்லாமை என்ற வார்த்தை திரளான அர்த்தங்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. கிரேக்க மொழியில் "சமயத்தில் ஈடுபாடு இல்லாத" (impious) என்று உள்ளது. மரியாதை கொடுக்க வேண்டிய இடத்தில் மரியாதை குறைவாக இருப்பதை இது உணர்த்துகிறது. இந்த குறைப்பாட்டின் துவக்கங்கள், வெறுமனே, தேவனிடம் லேசாக செயல்தொடர்பு கொள்ளும் மனப்பாங்காக இருக்கும். பரிசுத்தமானவைகளுடன் அசுத்தமானதைக் கலந்து விடுவது மற்றும் பொருத்தமான விதத்தில் அவருடைய மாட்சிமைக்குப் பயப்படுவதில் தவறிவிடுதல்.

2) மேற்கண்ட பக்தியில்லாமையின் வரையறை விளக்கத்திற்கு இணக்கமாக, இவர்கள் "தேவனுடைய கிருபையக் காமவிகாரத்துக்கேதுவாகப் புரட்டுகிறார்கள்" காம விகாரம் என்பது சுய-கட்டுப்பாட்டில் குறைவுபடுவதாக உள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், நம்முடைய மனங்களில் கிருபையின் நோக்கத்தை சிதைத்து விடுவதற்கு சாத்தியம் உள்ளது. ரோமர் 6:1ல் பவுல் கூறுவது போல, "கிருபைப் பெருகும்படிக்குப் பாவத்திலே நிலைநிற்கலாம் என்று சொல்லுவோமோ? கூடாதே!" யூதா கூறுகிறார். இது ஒருபோதும் கூடாத நிலையில், அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. நமக்கு "விசேஷித்த யுகத்தை" கிருபையினால் கொடுப்பதற்காக தேவன் இருக்கின்றார் என்று எண்ணி இந்த நபர்கள் தேவனுடைய கிருபையுடன் சேர்த்து, அவர்கள் எவ்விதமான சுயகட்டுப்பாட்டையும் செயற்படுத்தவேண்டாம் என நம்புகிறார்கள். இது வருத்தமான, ஆனால், அரிதில்லாத வஞ்சனையல்ல.

3) இவர்கள் "ஒன்றான ஆண்டவரும், நம்முடைய கர்த்தருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை மறுதலிக்கிறவர்கள்" என்பது யூதாவின் மூன்றாவது குற்றச்சாட்டு ஆகும். அநேகமாய் "ஒன்றான" வார்த்தை யூதாவின் உட்கருத்தை மிகவும் தெளிவுள்ளதாக்குகிறது. இயேசு கூறியபடி, நாம் இரண்டு எஜமானர்களை உடையவர்களாக இருக்க முடியாது. இவ்விதமாக, இந்த விசுவாச துரோகிகள் இரண்டு எஜமானர்களை உடையவர்களாக இருக்க முயற்சி செய்கிறவர்களாக இருந்து, இதைத் தொடர்ந்து உண்மையான மற்றும் ஒன்றான ஆண்டவரும் கர்த்தருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை மறுதலிக்கிறார்கள் என்பது யூதாவின் உட்கருத்தாக இருக்கிறது. இயேசு அவர்களுடைய

தலையாக இனி இருக்கிறதில்லை. அவர்கள் தங்கள் பழைய சிருஷ்டியின் சிந்தைகள் அவற்றின் யோசனையின் பங்கைச் செய்வதற்கும் கூட அனுமதிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குள் இரண்டு எஜ்மானர்கள் இருக்கின்றனர் அல்லது யாக்கோபு கூறும் விதமாக, அவர்கள் "இருமனமுளவர்கள்" (யாக். 1:8)

இந்த ஒரு ஆக்கினைத்தீர்ப்பின் இந்த மூன்று பகுதிகளின் கலவை, நாம் நமக்குள்ளாகக் கண்டிப்பாக செய்ய வேண்டிய வேதனைப்படுதலை வலிமையாக நமக்கு தெரிய வைக்கிறது. இல்லையெனில் கெடுதி விளைவிக்கும் இந்த மனப்போக்குகளில் எதுவும் நம்மை படுகுழியை நோக்கி வழிநடத்திவிடும். இந்த நபர்கள் நுழைந்துவிடுகிறார்கள் என்று யூதா சொல்லும்போது, அவர்கள் எப்படி நுழைக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறவில்லை. இவர்கள் நம் மத்தியில் திடீரன்று தோன்றும் வழிப்போக்கர்களான அந்தியர்கள் என்று நாம் எண்ணுவது அறிவிற்கு ஏற்படுத்தைல்ல. நாம் வேதனைப்பட வேண்டும் என்று யூதா விரும்புகிறதால், நாம் வேதனைப்படாவிட்டால், நாம் ஆபத்து விளைவிக்கும் சகோதரர்களாகி விடுவோம் என்ற புரிந்துணருதல் வலிமையுள்ளதாக இருக்கிறது. இந்த தூண்டுதல் நம்மில் "நுழைந்து விடுகிறது" எனெனில் இது "நமக்குள்ளே" வளருகிறது. ஆகவே தான் யூதா 2ம் வசனத்தின் முன்னெச்சரிக்கையுள்ள ஆசீர்வாதத்தை அளிக்கிறார்.

வசனம் : 5

"நீங்கள் முன்னமே அரிந்திருஞ்காலும், நான் உங்களுக்கு ரினைப்பூட்ட வரும்புகினிகள்னிலவனில், கர்க்கர் கமது ஜனக்கை எக்பதுகோசக்கல்ருஞ்து வரப்பன்னை கிரடக்கது, பின்பு வகுவாசியாகவர்களை அடுக்கார்."

5-7ம் வசனங்களின் காரணத்தை நாம் கிரகித்துணர்வது மிக முக்கியமானதாக இருக்கின்றது. யூதா ஆக்கினைத்தீர்ப்புக்குரிய மூன்று வகுப்பினரை தனிமைப்படுத்திக் குறிக்கவில்லை. அவர் மூன்று பிரிவினர்களைத் தேர்வு செய்கிறார். ஏனெனில் அவர் 4ம் வசனத்தில் சற்று முன்பு குறித்திருந்த உட்கருத்தை அந்த பிரிவினர்கள் நிருபிக்கின்றனர். அந்த உட்கருத்து யோசனையின் இரு வகைகளின்

கலவையாக இருக்கிறது. சபையைப் பொருத்தவரையில் (இது அவருடைய அக்கறையும் கவனிப்புமாக இருக்கிறது) ஆவிக்குரிய யோசனையுடன் மாம்சீக யோசனையைக் கலப்பதை ஒரு போதும் கருத்தில் கொள்ளக்கூடாது என்று யுதா நம்மிடம் விரும்புகிறார். மாம்சீக எண்ணம் "நுழைவதை" கூட அவர் விரும்புகிறதில்லை.

5-7ம் வசனங்களில் உள்ள மூன்று உதாரணங்கள் அனைத்தும் தவறான சமரசத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அந்த பிரிவுகள் பரவலாக வேறுபடுகின்றன.

1) இஸ்ரயேலுடன் மிகவும் பிரத்யேகமான அடிப்படையில் தேவன் செயல்தொடர்பு கொண்டிருந்தார்.

2) விழுந்து போன தூதர்கள் இருந்தனர் -தேவனுடைய சொந்த ஆட்சி எல்லையின் சிருஷ்டிகள்

3) மற்றும் சோதோமும், கொமராவும் இருந்தன -இந்த புறஜாதி பட்டணங்களுடன் தேவன் செயல்தொடர்புவைத்திருக்கவில்லை.

ஆனால் இது அவைகளின் ஒரே மாதிரிகளாக இருந்து, யுதாவின் உட்கருத்துக்கு இசைவாக இருக்கின்றன.

5ம் வசனத்தின் துவக்கம், சிறந்த நிலையில் தடுமாற்றம் கொண்டதாகக் கோன்றுகிறது. மோசமான நிலையில் இது அறிவுக்கூர்மையற்றதாகத் தோன்றுகிறது.

"நீங்கள் முன்னமே அறிந்திருந்தாலும், நான் உங்களுக்கு நினைப்பூட்ட விரும்புகிற தென்னவெனில்,"

இது எதை அர்த்தப்படுகிறது? அவர் "நினைப்பூட்டுவது" என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தும்போது. அவர் சொல்லுகிறது. பொழிப்புரையாக பின்வருமாறு இருக்கலாம்.

உங்களுக்கு மிகவும் பரிச்சயமான மூன்று உதாரணங்களை நான் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்போகிறேன். ஆனால் அவைகளிலிருந்து பாடங்களை உங்கள் மனங்களுக்கு முன்பாக, போதுமான அளவுக்கு நீங்கள் காத்துக் கொண்டிருக்காமல் இருக்கலாம்.

நீங்கள் அறிந்திருக்கிறதை, நீங்கள் ஜாக்கிரதையுடன் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்கிறதில்லை என்பதை நான் வலியுறுத்த வேண்டியிருக்கிறது மற்றும் இதைக் குறித்து உங்களுக்கு நினைப்பூட்ட வேண்டிய தேவை இருக்கிறது. இவ்விதவாக இந்த வசனத்தின் துவக்கத்தின் தடுமாற்றம் மறைந்து போகிறது.

உதாரணம் 1

யோசனையின் இரண்டு வகைகளின் கலவை பற்றி அல்லது சமரசம் பற்றிய யுதாவின் உட்கருத்தைப் புரிந்து கொள்வதில், மற்ற இரண்டு உதாரணங்களைக் காட்டிலும் இஸ்ரயேலின் உதாரணம் சிறிது அதிகம் கடினமாக இருக்கின்றது.

தேவன் அவர்களைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு இருந்தார் மற்றும் மோசே தேவனுடைய விடுதலைபண்ணும் முகவராக இருந்தார் என்றும் இஸ்ரயேலர், எகிப்பைதவிட்டு வெளியேறும் போது உண்மையாக நம்பினார்கள். ஆனால் அதைத் தொடர்ந்த அலைந்து திரிதலின்போது, மற்றும் அவர்களின் விடுதலைக்குப் பின்பு கொஞ்ச காலத்தின் துவக்கத்தில் அவர்கள் நம்பிக்கையை இழந்தனர். அவர்கள் முறுமுறுத்தனர் மற்றும் குற்றஞ்சாட்டினர். அவர்கள் உண்மையில் திரும்பிப் போக விரும்பினர். இது யுதாவின் வாதமாக இருந்தது. நம்முடைய ஆரம்ப கால நீதிமானாக்கப்படும் விசவாசத்தின் இழப்பு மற்றும் மாம்சீக எண்ணத்திற்கு திரும்புதல் பேரழிவாக இருக்கும். ஒரு சிலரைத் தவிர எகிப்பை விட்டு வெளியேறிய எல்லோரும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தை ஒரு போதும் அடையவில்லை. ஏன்? ஏனெனில் நம்பிக்கையைத் தொடருவதில் அவர்கள் தவறி விட்டனர். சபையில் இந்த வகையான எண்ணம் தோன்றவும் மற்றும் வளரவும் கூடும். (ருமைந்த விடும் மற்றும் பெருகும்)

4ம் வசனத்தின் "குறிப்பிட்ட நபர்களுக்கான" செய்தி இதுவே. நீங்கள் தேவனால் காப்பாற்றப்பட்டு இருக்கிறீர்கள் என்ற காரணத்தை முன்னிட்டு, நீங்கள் பாதுகாப்பாக இருக்கிறீர்கள் என்று கருதிக்கொள்ளவேண்டாம், தளர்ச்சி என்பது உங்கள் ஜீவன் தொடர்புள்ளதாக இல்லாவிட்டாலும், உங்கள் எதிர்பார்ப்பின் அழிவை அர்த்தப்படுகிறது.

வசனம் : 6

“கங்களுடைய ஆக்டிமேன்மையைக் காக்துகிகாள்ளாயல், கங்களுக்குரிய வாசஸ்தலத்தை விட்டுவிட தூதர்களையும், மகாநாளன் நியாயத்தீர்ப்புகிகள்று சிக்திய சங்கிலிகளைப்பாடு கூடி, அஞ்சகாரக்கல் அடைக்து வைக்கிருக்கிறார்.”

உதாரணம் 2

இங்கே யோசனையின் செயல்முறையில் மற்றுமொரு சமரசம் இருக்கின்றது. தூதர்கள் துவக்க காலத்தில் தேவனுடன் இனக்கமாகவும் மற்றும் கீழ்ப்படிதலுடனும் இருந்தனர். இந்த தனிப்பட்ட யோசனை, தெய்வீக அனுமதிக்கு அப்பாற்பட்டதும் மற்றும் முரண்பாடு கொண்ட தர்க்க அறிவு, அவர்களின் ஒப்படைக்கப்பட்ட பணிகள் மற்றும் வாசஸ்தல கோளங்களையும் கைவிட்டு விடுவதற்கு அவர்களை வழிநடத்தின. அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த திட்டத்தை வகுத்தனர். இது சுய கண்டிப்பு மற்றும் சுய-கட்டுப்பாட்டில் குறைவுபட்டு, காமவெறியாக இருந்தது.

அவர்களுடைய தண்டனை இருங்குள்ளாக சபிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. காமவிகார எண்ணம் ஓளி அல்லது சுதந்திரத்திற்கு வழிநடத்துவதில்லை. ஆனால் புரிந்துணருதலில் குறைப்பாட்டிற்கும் மற்றும் நம்முடைய விழுந்து போன சுபாவங்களுக்கு (இருள்) கட்டுப்படுவதற்கு வழிநடத்தும் என்பது பரிசுத்தவான்களுக்குரிய பாடமாக இருக்கிறது.

வெளிப்படையாக, இந்த வசனம், வேதவாக்கியங்களின் நம்முடைய புரிந்துகொள்ளுதலில் நமக்கு கூடுதலாக இரண்டாம் நிலையான செய்தியை அளிக்கிறது. இந்த உதவிகரமான உண்மைகள் இந்த முன்னுதாரணத்தை மேற்கோள் காட்டுவதற்கான யூதாவின் காரணத்தை தெளிவற்றதாக்கிவிடக் கூடாது. பக்தியில்லாமை, கட்டுப்பாடற்ற சிந்தனை மற்றும் இயேசுவின் தலைமையை மறுதுவித்தல் என்பவை நம் இலக்கு அல்ல என்ற நிலையில், நாம் கண்டிப்பாக வேதனைப்பட வேண்டும் என்பது யூதாவின் ஓரே உட்கருத்தாக இருக்கின்றது.

இந்த வசனத்தின் இரண்டாம் நிலை உண்மைகள் இவைகளோ:

- விழுந்து போன தூதர்கள் தங்கள் பதவியை கைவிடுவதற்கான குற்றமுடையவர்களாக இருந்தனர்.
- அவர்கள் தெரிந்து கொண்ட வளிமண்டலத்தில் சிறையில் அடைக்கப்பட்ட நிலையில் தள்ளப்படுவது அவர்களின் தண்டனையாக இருக்க வேண்டியிருந்தது.
- அவர்கள் ஒளியில் செயல்படவும் அனுமதிக்கப்படவில்லை, ஆனால் இரகசியத்தின் தெளிவற்ற நிலையிலும் மற்றும் ஆளுருவ மாற்றம் இல்லாத நிலையிலும் இருக்க வேண்டியிருந்தது. (ஏனெனில் ஆளுருவ மாற்றம் அவர்களின் குற்றத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது).
- அவர்களுடைய தண்டனை தற்காலிகமானது. இது எல்லாம் இரண்டாம் பிரசன்னத்தில் ஒரு தீர்வுக்கு வரும். (2 பேது 2:4; ஆதி. 6ஐ பார்க்கவும்)

வசனம் : 7

“அப்படிய சோதோம் கொமோரா பட்டணத்தார்களும், அவைகளைச் சூழ்ந்த பட்டணத்தார்களும், அவர்களைப்போல் விபாரம்பண்ணி, அஞ்சிய மாம்சக்கைக் கிடாடர்ந்து, ஈக்கிய அக்கிளியின் ஆக்கிளையை அடைந்து, திருஷ்டார்க்கமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.”

உதாரணம் 3

துவக்க வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள், “அப்படியே” – அவருடைய கருத்தை நாம் இழந்து விடுவதற்கு யுதா விரும்பவில்லை. சோதோம் மற்றும் கொமோராவின் கதையில் ஏதோ ஒன்று “அப்படியே” (அதைப் போன்றே), விழுந்து போன தூதர்களின் கதையிலும் இருக்கின்றது.

ஓழுக்கக்கேடு அல்லது கீழ்ப்படியாமைகளான நடைமுறைகளின் வெறும் முன்னுதாரணம் என்ற விதத்தில், இந்த வசனத்தைக் கடந்த போவதற்கு, இது முழுவதும் அதிக எளிதானதாக இருக்கின்றது. அது

యుతావిన్ కగుత్తాక ఇరుక్కవిల్లాల. యుతావిన్ కగుత్తానతు, విమ్ముంతుపోన తేవతూతర్కసీ చిరుష్టిప్పిన్ పాణిలెలయిల్, తామ్ముంత నిలెలయిల్ ఉస్సా మనితర్కస్క్రూటన్ కూడినతు పోల, సోతోమ్ కొమోరోవుమ్ మనితర్కసీ మిరుకంకస్క్రూటన్ కూటక్కూడియ చెయలెస్చెయ్తనార్.

(ఇతు ఒరు పక్కమ్ ఉస్సా విషయమ్, ఔరిణస్చోర్క్కెకయిన్ కారణాత్తనినాల్ సోతోమిన్ పావత్తిసీ శాంర్హాక ఇంత వచనాత్తతై ఎవ్వబావుచ్కోతర్కసీ మేర్కోసీ కాట్కుకిర్హార్కసీ ఎంపతై తెరింతు కొస్క్రూమ్ ఆర్వమ్ ఉస్సాతు. మర్రుమ్ సోతోమిన్ పావమ్, తేవణ్ తామే తెసివాకత్ తెరివిత్తిరుక్కిరుపాట్, అంత పావత్తతై ఒరుపోతుమ్ కురిప్పిక్కిరుత్తిల్లాల, ఎసే. 16:49మ్ వచనాత్తతైప్ పార్కకవుమ్.(16:50మ్ వచనామ్ ఔరిణస్చోర్క్కెకయియక్ కురిక్కిరుతు ఎంర్ఱు వాతీలామ్, ఆనాల్ నిర్మాపిక్క ముఢయాతు.)

ఆనాల్, యుతావిన్ నోక్కత్తిర్కుత్ తీరుమ్ప వగ్గువోమ్. తూర్థిష్ట వచమాక, **NAS** మొమ్మిపెయాప్పు 7మ్ వచనాత్తిల్ కూర్చుక్కిరుతు. ఇంత వచనామ్ పర్ఱి ఇంపితమ్ కురిక్కప్పుక్కిరుతు, సోతోమ్ (మర్రవార్కస్క్రూమ్) వేణుమెన్రు చెయ్త ఒమ్మకంకోట్టిల్ ఎట్టుపట్టార్కసీ. అంత ఉరప్పకుతీ **NAS** మొమ్మిపెయాప్పిల్ చిత్తాక్కప పట్టిరుక్కిరుతు. **KJV** మర్రుమ్ కిరోక్క పిరతి చరియాక ఉస్సాన.

"విపచ్చారమ్ పణ్ణని, అంధ్రియ మామచత్తతైత్ తెఠాటార్ంతు" సోతోమిన్ పావంకసిల్ ఇంత ఇరణ్ణటై యుతా ఎవ్వబార్లు తేర్ంచెత్తుతూతార్ ఎంపతు కువరాచియమాక ఇరుక్కిరుతు. ఇవై ఇరణుచుమ్ అవగ్రటయ కగుత్తతై నిర్మాపిక్కిన్ర కారణాత్తాల్, అవార్ అప్పాట్ చెయ్కిర్హార్.

తీర్మకతురిచనాత్తిల్ విపచ్చారమ్ ఎంపతు, ఆవిక్కురియ పణ్ణియిల్ మామచీక చెయలెలత్ కలప్పతు ఉలకసావియ అట్టయాసమాక ఇరుక్కిరుతు. 4మ్ వచనాత్తిలిరుంతు, ఇతు యుతావిన్ ఎచ్చాప్పిన్ చెయ్తియాక ఇరుంతు వగ్గుక్కిరుతు ఎంపతు మికవుమ్ తెసివాక ఇరుక్కిరుతు.

అంధ్రియ (విత్తియాచమాన్) మామచమ్ ఎంపతు యుతావిన్ కగుత్తతై వలియ్యుత్తుక్కిరుతు. నమ్మటయ మామచీక కుపావంకసీ చిరుష్టిప్పిన్ పాణిలెలయిల్ నుమతు ఆవిక్కురియ కుపావంకస్క్రూక్కుక్ కేమ్పే ఉస్సాన.

நம்முடைய பதுசிருஷ்டியின் சிந்தைகளைத் தூண்டுவதற்கு நம்முடைய மாம்சீக எண்ணங்களை அனுமதிப்பது, அந்நிய மாம்சத்தைத் தொடர்ந்து செல்லும் சோதோமின் பாவத்தைப் போன்று உள்ளது. இவைகள் கண்டிப்பாகக் கலக்கக்கூடாது.

இந்த வசனத்தை யூதா முடிக்கும்போது, சோதோம் நமக்கு ஒரு முன்னுதாரணமாக இருக்கிறது என்று அவர் விளக்குகிறார். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், இந்த வசனம் சோதோமைக் கண்டனம் பண்ணுகிறதில்லை. மாறாக இது நமக்கு கட்டளையாக இருக்கிறது. அப்படி யே அவர்களுடைய தண்டனையும் இருக்கிறது. "நித்திய அக்கினி" (யுகம், முழுமைக்கான அழிவு) நாம், கிறிஸ்துவின் சர்ர அங்கங்களாக, நம்முடைய மாம்சீக எண்ணத்தை ஆவிக்குரிய அழைப்புடன் கலந்தால் அல்லது சமரசம் செய்தால், நம்முடைய விசுவாசம் எரிந்து போகும் - யூதா இரண்டாம் மரணத்தை அனுமானிக்கிறார். "அக்கினிக் கடல்" - ஆனால் ஒரு வேளை, நம்முடைய ஜீவன் காப்பாற்றப்பட்டாலும், (1கொரி:5.5) நம்முடைய அபிஷேகம் பண்ணப்படுதலின் இழப்பாக மட்டும் இருக்கிறது. 5-7ம் வசனங்களின் இந்த மூன்று உதாரணங்களும் அங்கே நமக்காக இருக்கின்றன என்பது தவிர்க்க முடியாதவை என்பதை இந்த கட்டத்தில் கவனிக்கவேண்டும். இஸ்ரயேலர்கள் அழிக்கப்பட்டிருக்கிறதாக சொல்லப்படுகிற நிலையில் விழுந்து போன தூதர்கள் நித்திய கட்டுக்குள் இருக்கிற நிலையில், மற்றும் சோதோம் "நித்திய அக்கினியை" அனுப்பவிக்கிற நிலையில், எல்லோரும் தற்காலிகமாகவே அனுபவித்திருக்கிறார்கள். இஸ்ரயேலர் இரட்சிக்கப்படுவார்கள். (ரோமர் 11) தூதர்கள் நியாயத்தீர்ப்பின் நாள் வரைக்கும் கட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். (யூதா 6), மற்றும் யூதா பட்டணமாகிய கப்பர்ந்துமைக் காட்டிலும், சோதோம் தனக்கு நேரிடுவது இலகுவாயிருப்பதைக் காண்பதற்குத் திரும்பும், (மத்.10:15) ஆனால் யூதாவின் உதாரணங்கள் நம்முடைய ஆவிக்குரிய சுபாவத்தின் கருவை அழித்தால் இரண்டாம் மரணத்திற்கு வழிவகுக்கும் என்ற அடிப்படையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

வசனம் : 8

"அப்படிப்போலவே, சொப்பனக்காரராக்ய கிவர்களும் மாம்சத்தை

அக்கிப்பூத்திக்கிளாண்டு, கர்க்கத்துவக்கை அசட்டைப்னன்னி, மக்கத்துவங்களைக் தூஷிக்காரர்கள்.

"அப்படிப் போலவே", இந்த வசனத்தின் துவக்க சொற்றொடர் இரண்டு விஷயங்களைச் சொல்கின்றன. "அப்படி" என்ற வார்த்தை, "அந்த மனுஷர்கள்" (4ம் வசனத்தில் குறிக்கப்படுவார்கள்) அந்த அதே வேதவாக்கியங்களை அறிகிறார்கள். ஆனால் அவைகளில் கவனக்குறைவாக இருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்த்துகிறது. இந்த உரைப்பகுதிகளை அவர்கள் அறிந்தாலும்கூட, அவர்கள் இன்னும் இஸ்ரயேலர்கள், தூதர்கள் மற்றும் சோதோமியர்களைப் போன்ற, அவர்களுடைய தவறானப் போக்குகளை பின்தொடருகிறார்கள். வெளிப்படையாக, வேத வாக்கியங்களை அறிவதும் மற்றும் அதன் தொடர்பாக எப்படி இருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் அறிகிறதும்கூட, புதுசிருஷ்டயின் பாதுகாப்புக்கு போதுமானதாக இருப்பதில்லை என்று யூதா நமக்கு கூறுகிறார். சொப்பனம் காண்கிறதினால் இந்த சொற்றொடருக்கான தன்னுடைய நோக்கத்தை யூதா விளக்கமாகத் கூறவில்லை. பின்தொடர்களின்ற இந்த விபரீதமான போக்குகள் மூன்றும் "சொப்பனம் காண்பதினால்" நிகழ்கின்றன என்று இந்த வாக்கிய அமைப்பு தோன்றுகிறதால், இது முக்கியமானதாக இருக்கிறது.

யூதாவின் சொல்லியலில் ஒரு விஷயம் நிச்சயமாகத் தோன்றுகிறது. இந்த மனுஷர்கள் உண்மை நிலையுடன் செயல்தொடர்பு கொள்ளுகிறதில்லை. அவர்களுடைய மாம்சீக எண்ணம் நெருக்கமான பாதையிலிருந்து அவர்களைத் துண்டித்திருக்கிறது. மற்றும் அவர்களின் செயலின் போக்குகளுக்கு புதிதான காரணங்களைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள் அல்லது நியாயப்படுத்துகிறார்கள். நாம் எல்லோரும் சொப்பனங்களை உடையவர்களாக இருக்க முடியும் ஆனால், அவைகளை மதிப்புள்ளவைகளாக எண்ணினால், நமக்கு இருக்கம் உண்டாக்கட்டும்.

யூதாவின் எண்ணத்திற்கான ஒரு நியாயமான வடிவமைப்பு இங்கே இது போன்று இருக்கக்கூடும்.

இந்த மனுஷர்கள் வேதாகமப் பாடங்களைப் படிப்பதற்கு, கிரகிப்பதற்கு மற்றும் கவனிப்பதற்குப் பதிலாக, தங்களுடைய

புலனுணர்வுக்கு ஆட்பட்ட தன்மைகளுக்காக, தங்களுடைய "சுதந்திரத்திற்காக" மற்றும் தங்களுடைய பக்தியில்லாமைக்காக, தங்களின் சொந்த அறிவார்ந்த விளக்கங்களை (சொப்பனாரணங்களை) கற்பனையாகத் திட்டமிடுகிறார்கள்.

அவர்கள் சொப்பனம் காண்பதற்குத் தேவைப்படுகின்ற இந்த மூன்று விஷயங்களின் ஜாக்கிரதையான ஆய்வு 4-ம் வசனத்தின் மூன்று விஷயங்களாக அவைகள் இருப்பதைக் காண்பிக்கின்றது. இங்கு மட்டும் அவைகள் வித்தியாசமான வார்த்தைகளில், வித்தியாசமான வரிசையில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

1. அவர்கள் மாம்சத்தை அச்சிப்படுத்துகின்றனர்.
2. அவர்கள் அதிகாரத்தை மறுக்கிறார்கள் ("கார்த்தத்துவத்தை இகழ்கிறார்கள்"-மார்ஷல்)
3. அவர்கள் மகத்துவங்களை நிந்திக்கிறார்கள். ("அவர்கள் மகிமைகளைக் கோபமாக விமரிசிக்கிறார்கள்-மார்ஷல்)

4ம் வசனத்தில், மேற்குறிப்பிட்ட (1)வது, சுயக்கட்டுப்பாட்டின் குறைவுக்கு சமமாக உள்ளது. மேற்குறிப்பிட்ட (2) வது, இயேசுவின் தலைமையை மறுதலிப்பாக இருக்கிறது. மேற்கண்ட (3)வது பக்தியில்லாமையாக இருக்கிறது. அதாவது அவர்கள் சமய எடுபாடற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். மரியாதை அளிக்க வேண்டிய இடத்தில் மரியாதை குறைவுபடுதல். இவ்வாறு யூதா மூன்று காரியங்களையும் ஒரு முழு தொகுப்பாகக் கொடுத்துள்ளார். அவர் 4ம் வசனத்தில் மூன்று ஆக்கினைத் தீர்ப்புகளைத் தெரிவித்தார். அவர் பிரச்சனையை 5-7ம் வசனங்களில் உதாரணங்களுடன் எடுத்துக்காட்டினார். அவர் 8ம் வசனத்தில் பண்பின் பலவீனங்களை சுருக்கமாக திரும்பவும் கூறினார்.

8ம் வசனத்துடன் 2பேதுரூ 2:10ம் வசனத்துடன் ஓப்பிடுவது உதவியாக இருக்கும். இந்த புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களுடன் அதே மூன்று பிரச்சனைகளை பேதுரூ பட்டியலிடுகிறார். ஆனால் கொஞ்சம் வித்தியாசமான சொல்லியலைப் பயன்படுத்துகிறார். அவர் (1)வது கருத்தை, "அசுத்த இச்சையோடே மாம்சத்திற் கேற்றபடி" நடக்கிறதை வெளிப்படுத்துகிறார். இது வெளியரங்கமான ஒழுக்கக்கேடு என்று

இதற்கு விளக்கம் கொடுப்பதற்கான குறிப்பிட்ட தேவை இருக்கவில்லை. மாறாக, இது மிக அதிக - அனுபவிப்பு மற்றும் போசை - கண்களின் இச்சை மற்றும் மாம்சீக பரிமாற்றத்தின் அசுத்தமுள்ள ஜீவியத்தின் போக்கை பெரும்பாலும் குறிக்கிறது. நம்மில் சுத்திகரிக்கப்பட்டுள்ளதாக இருப்பது நம்முடைய எண்ணங்கள் மற்றும் நோக்கங்கள் ஆகும். மாம்சீக எண்ணம் அசுத்தமுள்ளதாக இருக்கின்றது. ஏனெனில் இது அவை இரண்டு விஷயங்களையும் அகசிப்படுத்துகின்றது. நாம் உண்மையில் நம்முடைய சொந்த தர்க்க அறிவுகளைத் தொடர்ந்து இச்சையிடம் வர முடியும்.

பேதுரு (2) வது கருத்தை, (கிரேக்க மொழியில்) "கர்த்தத்துவத்தை வெறுக்கிறவர்கள்" என்று வெளிப்படுத்துகிறார். இது நம் எல்லோருக்கும் முக்கியமானதாக இருக்கிறது. சபையின் ஒழுங்குமுறைக்கு உற்சாகமாக, மறுப்பில்லாமல் ஓப்புதல் அளிப்பதில் குறைவு - நம்முடைய தலையானவரான இயேகவின் சிந்தையிலிருந்து ஆணையிடப்பட்ட ஒழுங்குமுறைக்கு சபையின் இறுதி காலங்களில் எப்போதும் - வளரும் அறிகுறியாக இருக்கின்றது. முறையான கர்த்தத்துவம் இருக்கின்றது. ஆனால் நிக்கொலாய் மதஸ்தருடைய போதகமும் இருக்கின்றது. (வெளி 2: 6,15) முறையான கிறிஸ்தவ சுதந்திரத்தை தடைபண்ணுகிற கர்த்தத்துவம், இந்த கெடுதி இழைப்பவர்கள் வழிநடத்துவதற்கு அல்லது கட்டுப்படுத்துவதற்கு இயலாதவர்கள், ஆனால் அவர்கள் கட்டளையிடுவதை பெரும்பாலும் கொடுக்க முடிகிறவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதுதான் அநேகமாக யுதா மற்றும் பேதுருவின் எண்ணமாக இருக்கும்.

அவர்கள் "துணிகர்க்காரர், அகங்காரிகள், மகத்துவங்களைத் தூணிக்க அஞ்சாதவர்கள்" என்பது (கிரேக்க மொழியில்) பேதுருவின் (3) வது கருத்தாக இருக்கிறது. பெரும்பாலான ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள் "தீமையைப் பேசுகிறவர்கள்" என்று சொல்கின்றன. இது நிச்சயமாக, பயங்கரமான பாவமாக இருக்கிறது. ஆனால் கிரேக்க மொழியில் "தூஷணம்" என்று இருக்கின்றது. நமக்கு மேல் இருக்கிறவர்களுக்கு எதிராக பழி வாங்குற மற்றும் ஆழந்து குற்றஞ்சாட்டும் நிந்தனைச் சொல்லாக இது இருக்கிறது. பேதுரு "துணிகர்க்காரர்" என்று வார்த்தையைப் பயன்படுத்தும் போது, அவர் அந்த கருத்தையே வலியுறுத்துகிறார். அவர்களுடைய சுயவிருப்பம்

அல்லது சுயதிருப்தி அவர்களுக்கு மேலே எவர் ஒருவரும் இருக்க வேண்டிய தேவை கிட்டத்தட்ட இல்லை என்பதை பேதுரு சுட்டுக்காட்டுகிறார். அவர்கள் நடைமுறை ரீதியாக இயேசுவிடம் இப்படிச் சொல்ல முடியும், "இதைக் குறித்து எதையேனும் செய்ய வேண்டும் என்று உங்களிடம் துணிவாகச் சொல்கிறேன்". அது தான் யுதாவை அவருடைய அடுத்து கருத்துக்கு கொண்டு செல்கிறது.

வசனம் : 9

"பிரதான தூதனாகிய மிகாவேல் மோசேயினுடைய கர்ரக்கைக்குரித்துப் ரொக்டனே கர்க்கக்குரித்துப் பேசுவோது, அவனைக் தூஷணமாய்க் குற்றப்படிக்குக் துணியாமல்: கர்த்தகர் உன்னைக் கடிஞ்துகொள்வாராக என்று சொன்னான்."

இந்த வசனம் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் "ஆனால்" என்று துவங்குகிறது. ஏனெனில் யுதா அதிர்ச்சி தரும் மாறுபாட்டை கவனத்தில் ஈர்க்கிறார். 8ம் வசனத்தில் "இந்த மனுஷர்கள் - மகிமைகளின் மீது நிந்திக்கிறார்கள்." (மார்ஷல்)- அவர்களுக்கு மேலான சிருஷ்டிகள் - என்று யுதா கூறுகிறார். யுதா இப்போது கூறுகிறார், "பிரதான தூதனாகிய மிகாவேல் கூட (இயேசு, தாமே) தம்மைக் காட்டிலும் கீழான எவர் ஒருவரையும் (பிசாசை) கோபமாகத் திட்டும் தீர்ப்பை வீச மாட்டார்." இந்த ஒப்புமை கொடுக்கினால் கொட்டுவதாக இருக்கிறது. (2 பேதுரு 2:11ம் வசனத்தை ஒப்பிடவும்) யுதா வெளிப்படையாக சகரியா 3:2ம் வசனத்திலிருந்து மேற்கோள் காட்டுகிறார். (சகரியாவில் ரோதர் ஹாம் மொழிபெயர்ப்பின் அடிக்குறிப்பைபார்க்கவும்)

சிலர் கேட்கின்றனர். "கோபமாகத் திட்டிக் குற்றஞ்சாட்டுவதற்கும், 'கர்த்தர் உன்னைக் கடிஞ்து கொள்வாராக' என்று சொல்வதற்கும் இடையே என்ன வேறுபாடு உள்ளது?" - இதற்குள்ளாகவே, போதுமான அளவு திடமான குற்றஞ்சாட்டுதல் உள்ளதாகத் தோன்றுகிறது. இந்த இரண்டிற்கும் இடையில் மனப்பாங்கில் பெரும் இடைவெளியில் வித்தியாசம் உள்ளது. ஒன்று, தீர்ப்பின் பழி வாங்கும் பிரகடனமாக இருக்கிறது. மற்றொன்று, தெளிவானத் தவறை கவனிக்கிறதாக உள்ளது. ஆனால் நித்தியமான விளைவுகளுக்கானத் தீர்மானம்

உடையதாயிருக்கவில்லை. கிரேக்க மொழியில் "கோபமாகத் திட்டும் குற்றஞ்சாட்டுல்" என்பது "தூஷணமான தீர்ப்பு" என்று இருக்கிறது. கடிந்து கொள்ளுதல் என்பது தவறான போக்கை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டதற்கான ஒரு அறிக்கையாக இருக்கிறது. ஆகவே இயேசு கூறினார், யேகோவா உன்னுடைய தவறைச் சுட்டிக்காட்டுவார். 23ம் வசனத்தில், யூதா நம்முடைய நடத்தைக்காக, இந்த மனப்போக்கைக் கற்பிப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

மற்ற விஷயங்களுக்கு மத்தியில், இயேசு கூறிய இந்த அறிவிப்பு, தேவன் எல்லா காரியங்களையும் நன்மைக்காகவே செயற்படுத்துகிறார் என்ற முழுமையான நம்பிக்கையைக் காண்பிக்கின்றது. சில கண்ணோட்டத்தில் ஆரம்பம் முதற்கொண்டே, யூதாவின் முழுமையான கருத்தாக இது இருக்கிறது அல்லவா? ஆவிக்குரிய சிந்தை தேவனிடத்தில் இளைப்பாறும். (எபி. 4:1) புதுசிருஷ்டிக்கு புறக்கணிக்கப்பட்ட சிந்தை-மாம்சை சிந்தை - இது காண்கிற தவறுகள் அனைத்திற்கும் காரணமாக, தேவனுடைய தண்டனை நிறைவேற்றுபவராக தான் இருக்கும் என்று தர்க்க அறிவுகளை "சொப்பனம்" காணும். இத்தகைய சிந்தை யூதா தெரிவித்திருக்கிற விதமாக, மேல்நிலையில் இருக்கிற அவர்களை கூட குற்றஞ்சாட்டுவதற்கு வழிநடத்துகிறது.

இந்த வசனம், 6-ம் வசனத்தைப் போன்று, யூதாவின் வாதத்தில் அவருடைய கருத்தைத் தாண்டி, கூடுதலான, அல்லது இரண்டாம் நிலை செய்தியை நமக்கு அளிக்கிறது. லோகோஸ் மற்றும் சாத்தானுக்கு இடையில், உண்மையாக, மோசேயின் சடலம் சம்பந்தமான மனநிலையில் சச்சாவு இருந்தது என்பதை நாம் இதன் வாயிலாக அறிகிறோம். சாத்தான் இந்த விவாதத்தில் ஜெயங்கொள்ளவில்லை. ஆனால் அவன் துவக்கம் முதற்கொண்டு மனுஷனுடைய யோசனையை கெடுத்து, அதே நோக்கம் உடையவனாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் காண முடியும். மனுஷன் (மற்றும் பிசாகு) உருவாக்கியவரைத் தொழுதுகொள்வதற்கு மாறாக, உருவாக்கப் படுகிறதை தொழுதுகொள்ளும் மனோபாவும் இருக்கிறது. நம்மை இவ்வாறு செய்ய வைப்பது பிசாகவிற்கு அனுகூலமாக இருக்கின்றது. சாராம்சத்தில், யூதா கூறும் புறக்கணிப்புக்கள் இந்த காரியத்தையே

செய்து வருகின்றன. காத்தருடைய சிந்தைக்கு மேலாக, தங்களுடைய சொந்த எண்ணத்தின் செயல்முறைகளையே அவர்கள் செய்து வருகின்றனர். ஒருவேளை மோசேயைப் பற்றிய இந்த மேற்கோள், எப்படி இருந்தாலும் இரண்டாம் நிலை விஷயமாக இருக்கவில்லை (வெளி 14:7ம் வசனத்தைப் பார்க்கவும்)

வசனம் : 10

**"கிவர்கள் கங்களுக்குக் கூரியாதவைகளைக் தூஷிக்கிறார்கள்;
புத்தியில்லாத நிருகங்களைப்போல சுபாவப்படி கங்களுக்கு
கூரிஞ்சிருக்கிறவைகளாலே கங்களைக் கெழுத்துக்கிளாளிக்கிறார்கள்."**

மறுபடியும் யூதா, "ஆனால்" என்று (ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில்) ஆரம்பிக்கிறார். மறுபடியும் ஒரு மாறுபாடு இருக்கிறது. 9ம் வசனம் இயேசுவின் மனப்பான்மையை (மற்றும் சாத்தானுடைய மனப்பான்மையையும்) நமக்குக் காண்பித்தது. இயேசுவுக்கு மாறாக, இப்போது, மாம்சீக சிந்தையின் முற்றிலும் கெடுக்கப்படுவதும் மற்றும் குறைபாடுள்ளதுமான "காரணங்களின்" செயல் முறைகளை நாம் கண்ணேணாக்குவோம். மிகாவேல் சாத்தானுடைய தவறை நன்கு அறிந்தவராக இருந்தாலும், அவர் அவனை பழியாகப் பேசவில்லை. ஆனால் அவர்கள் (4 மற்றும் 8ம் வசனங்களில்) தங்களுக்குத் தெரியாதவைகளைகூட பழியாகப் பேசகிறார்கள். குறைவான கற்றலினால் இப்படிப்பட்ட ஆபத்து இருக்கின்றது. நாம் "சத்தியம்" உடையவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே நாம் எல்லாவற்றையும் அறிகிறோம் என்று அடிக்கடி நினைக்கும் மனப்போக்கு உடையவர்களாக இருக்கிறோம்) அவர்கள் உரிமை கொண்டாடுகிற சத்தியமானது அவர்கள் அறிந்திராத ஒன்றாய் இருப்பதினால் அதனை தவறாக சித்தரிக்கின்றனர் என்பது தான் யூதாவின் கருத்தாக இருக்கின்றது.

இரண்டாவது மாறுபாடு: அவர்கள் உண்மையாகவே அறிந்திராத ஆவிக்குரிய விஷயங்களைப் பற்றி தீமையாக பேசும் பொழுது அவர்களுடைய சுபாவ (மாம்சீக) மனப்போக்குகள் (இவைகளை அவர்கள் நன்கு அறிகிறார்கள்) அவர்களைக் கெடுக்கின்றன. (NAS மொழிபெயர்ப்பில் "அழிக்கின்றன" என்று இருப்பது தவறு ஆகும் -

நம்முடைய புதுசிருஷ்டகளின் சிதைவு உண்மையில் அவர்களை அழிக்கும் என்ற ஒரு பார்வையைத் தவிர.)

வசனம் : 11

"கிளர்களுக்கு ஜீயோ! கிளர்கள் காயீனுடைய வழியில் ஏடஞ்சு, பிலேயாற் கூலிக்காகச்செப்க வஞ்சகக்திலே லிரைர்தோடி, கோரா எந்தூப்பேசன் பாலக்திர்துள்ளாகி, கெட்டிப்பொனார்கள்."

11-13ம் வசனங்கள் இந்த பிரிவினானின் குணலட்சணங்களை, வேதாகம பாத்திரங்களுடன் (காயீன், பிலேயாம் மற்றும் கோராவுடன்) ஓப்பிட்டும் மற்றும் இயற்கையின் சக்திகளுடன் (கறைகள், மேகங்கள், காற்றுகள், மரங்கள், அலைகள் மற்றும் மார்க்கந்தப்பி அலைகிற நட்சத்திரங்களுடன்) ஓப்பிட்டுப் பட்டியலிடுகின்றன.

"இவர்களுக்கு ஜீயோ" – யூதா வினைவுடன் ஆரம்பிக்கிறார். "ஜீயோ" என்பது நட்பான வார்த்தை அல்ல! வெளிப்படுத்தவின் "ஜீயோ" என்ற வார்த்தைகள் தற்போதுள்ள சமுதாயத்தின் அஸ்திபாரங்களையே சீர்குலையச் செய்கின்றன. யூதாவின் அந்த அழுத்தமான வாக்கியம், அதனையே குறிப்பதாக உள்ளது. அவர் பட்டியலிடப்போகிற கெட்டுப்போகிறவைகளில் ஈடுபடுவது, புதுசிருஷ்டயின் வளர்ச்சிக்கான அஸ்திபாரங்களையே சீர்குலையச் செய்துவிடும்.

"காயீனுடைய வழி" (ஆதி 4:5-7) மற்றும் 1 யோவான் 3:12) இந்த தவறாக வழிநடத்தப்பட்ட பரிசுத்தவான் கள் தங்களுடைய சகோதரர்களை கொல்கின்றனர். (குற்றஞ்சாட்டுதல், ஊக்கமிழுக்கச் செய்தல், ஏனாம் மற்றும் மாம்சீக பெலவீனத்திற்கு இணங்குதல்) ஏனெனில், உள் மனதில் பலியிடும் ஆவியிடைய பரிசுத்தவான்கள் குறித்து அவர்கள் பொறாமை கொண்டுள்ளார்கள். காயீன் எச்சரிக்கப்பட்டார், ஆனால் பலினனிக்கவில்லை.

பிலேயாம் கூலிக்காகச் செய்த வஞ்சகத்திலே – (2பேதுரு 2:15-16; எண்.22) ஓப்பிடவும்) பிலேயாம் நீதியை பெலவீனப்படுத்துகிறவராய் இருந்தார். ஏனெனில் இதன் மூலமாக அவர் லாபம் அடைய முடிந்தது. பிலேயாம் முதலில் கர்த்தரிடம் கீழ்ப்படிந்தவராக இருந்தார். ஆனால்

அவர் தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டு இருந்தார். ("நீதியில் உள்ள ஓட்டைகளை" தேடினார்) எனெனில் அவர் மிகுந்த ஏக்கத்துடன் பரிசுகளையும் மற்றும் கணத்தையும் விரும்பினார். இறுதியில், அவர் தேவனுடைய ஊழியக்காரனாக இருப்பதற்கு உரிமை கோரினார். இருப்பினும் அவர் இரண்டாம் மரணத்திற்கான நிழலாக இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

"கோரா எதிர்த்துப்பேசின பாவத்திற்குள்ளாகி, கெட்டுப் போனார்கள்." (எண்.16:13, 31-35) "சபையார் எல்லாரும் பரிசுத்தமானவர்கள், கார்த்தர் அவர்கள் நடுவில் இருக்கிறாரே: இப்படியிருக்க, கார்த்தருடைய சபைக்கு மேலாக உங்களை ஏன் உயர்த்துகிறார்கள், என்ற "சொப்பனத்தின்" அடிப்படையில், அதிகாரத்தை வெறுக்கின்ற தெளிவான நிகழ்வாக இருந்தது.

இந்த கட்டத்தில், இந்த மூன்று உதாரணங்களும் அவர்களுடைய பாவங்களில், யூதாவினால் 4 மற்றும் 8ம் வசனங்களில் முன்பே விவரிக்கப்பட்ட மூன்று பிரச்சனைகளுக்கு மிக நெருக்கத்தில் சமமாக இருக்கின்றன.

காயீன் பக்தியில்லாதவராக இருந்தார். தன்னுடைய பலியைக்காட்டிலும், ஆபேலின் பலி ஏன் மேலானதாய் இருந்தது என்ற உயர்வான குணம் அவனை அலைக்கழிக்கவில்லை. தெய்வீக பகுத்தறிதல் அவருடைய மனதுக்கு மிகவும் அப்பாற்பட்டதாக இருந்தது.

பிலேயாம் இச்சையுணர்வு கொண்ட எண்ணம் உடையவராக இருந்தார். சுய கட்டுப்பாடு இல்லாமை, தேவனுக்கு செவி கொடுத்தலுக்கு நேர் எதிராக உள்ள மாம்சீக எண்ணம், அவருடைய குணத்தில் முதன்மையாக இருந்தது.

கோரா தெளிவாக, தலைமையை மறுதலிக்கும் மேலான உதாரணமாக இருக்கிறார். மோசே வகித்திருந்த நிலையை தேவன் ஸ்திரப்படுத்தியிருந்தார். ஆனால், கோரா மற்றும் அவருடைய கூட்டத்தாரைப் பொருத்த வரையில், அவர்களுடைய எண்ணம் நல்லதைப் போன்று இருந்தது. அவர் பெருமை பேசியதின் சாரத்தை,

இவ்வாறு மாற்றி அமைக்கலாம், "மோசே! இந்த சபையாரில் ஒவ்வொருவரும் உம்மைப்போன்று அல்லது உம்மைவிட மேலாக சிந்திக்க முடியும்".

வசனம் : 12

"கிவர்கள் உவ்கள் அன்பின் விருந்துகளில் கறைகளாயிருந்து, பயம்ளங்கிக் கூட விருந்துண்டு, கங்களைக் காங்களை மேய்க்குகிகான்ஞாக்களாக்கள்; கிவர்கள் காற்றுகளால் அடியுண்டோடாழுகி தண்ணீர்க்கு மேகங்களும், கிலையுதிர்ந்து கனியற்று கிரண்டுகருஞ் செக்கு வேர்றுப்போன மரங்களும்,"

வேதாகம பதிவுகளிலிருந்து மனுஷர்களின் உதாரணங்களைப் பயன்படுத்திய பிறகு, "இந்த மனுஷர்களின்" தவறுகளை விவரிப்பதற்கு இயற்கையின் புத்தகத்திற்கு யுதா இப்போது கவனத்தை திருப்புகிறார்.

முதலாம் விஷயம் ஒரு சிறிய பிரச்சனையைத் தோற்றுவிக்கிறது. சில மொழிபெயர்ப்புகள் "புள்ளிகள்" (KJV) மற்றும் "கறைகள்" என்று பயன்படுத்துகின்றன. மார்ஷலுடைய மூலபாடு திருத்தமையில் "பாறைகள்" என்று மூலவரிகளுக்கு இடையில் (Interlinear) உள்ளது. NAS மொழிபெயர்ப்பு "மறைவான பவளபாறைகள்" என்று பயன்படுத்துகிறது. மிகச் சிறந்த திருத்தமைவுகளிலிருந்து, பாறையின் சில வடிவம் சரியானதாகத் தோன்றுகிறது. யுதாவின் பட்டியலில் மற்ற அனைத்தும் இயற்கையின் சக்திகளாக இருப்பதால், இது மிகச் சிறந்ததாகத் தோன்றுகிறது. ஆகவே இந்த இடத்தில் "புள்ளிகள்" அல்லது "கறைகள்" என்பது தனித்து, வேறுபாடாகத் தோன்றும், கடல்-பயணம் மேற்கொள்ளும் ஜனங்களுக்கு "பாறைகள்" என்பது, கப்பல்களை மூழ்கடிக்கும் மறைவான பவளப்பாறைகளின் ஆபத்தை உடனடியாக எச்சரிப்பதாக இருக்கின்றது. ஆகவே NAS மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இந்த சொல்லின் சிறந்த அர்த்தத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

"மறைவான பாறைகள்" என்பது இயற்கையிலிருந்து யுதா பயன்படுத்தும் முதல் உதாரணமாக இருக்கிறது. இந்த பாதிப்புகள் "நுழைந்திருந்தன" என்று இதற்கு முன்பு யுதா சொல்லியிருந்தார்.

வெளிப்படையான மதத்திற்கு எதிரான செயல்பாடுகளைக் குறித்து நாம் பார்க்கவில்லை என்று நாம் அறிய வேண்டுமென்று யூதா முயற்சிக்கின்றார். நம்மோடு இசைந்துள்ள சகோதரரையே நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த பாறைகள் அல்லது பவளப்பாறைகள் வெளிப்படையான காரியத்திற்கு கீழேயுள்ளன.

யூதா தன்னுடைய விவரிப்பில் தொடருகிறார். "உங்கள் அன்பின் விருந்துகளில் கறைகளாயிருந்தது. (1) பயமன்றி, (2) சூட விருந்துண்டு, (3) தங்களைத் தாங்களே மேய்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். நம்முடைய அன்பின் விருந்துகளாக, நம்முடைய ஜக்கியம், நம்முடைய பாடங்கள் மற்றும் நம்முடைய சாட்சியங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றையும் ஒரு நல்ல சபை பகிர்ந்துகொள்ளும், ஒருவேளை ஒரு வித்தியாசம் உதவியாக இருக்கும். அவர்கள் நம்முடன் விருந்துண்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் நமக்கு போவிப்பிக்கிறதில்லை. அவர்களுடைய முழுமையான நோக்கம் தங்களைத் தாங்களே போவிப்பிக்கிறதில்லை. அவர்களுடைய முழுமையான நோக்கம் தங்களைத் தாங்களே போவித்துக்கொள்வதாக இருக்கிறது. (ஆவிக்குரிய புரிந்து கொள்ளுதலில் முழுமையான குறைவு காரணமாக – 10ம் வசனம்) அவர்கள் முற்றிலும் பயமின்றி செய்கின்றனர். தேவைப்படும் பக்தியுள்ள பயம் அவர்களுக்கு இல்லாமையைக் குறித்து யூதா ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறார் (மகத்துவங்களைத் தூஷிக்கிறார்கள்–8ம் வசனம்). இது அவர்கள் பரிசுத்தவான்களின் அன்பை அனுகூலமாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள் என்பது ஒரு பகுதியாக வெளிப்படுத்துப்படுகிறது. ஆனால் அந்த அன்பை அவர்கள் மற்றவர்களிடத்தில் பரிமாற்றம் செய்கிறதில்லை. அவர்கள் நம்மோடு இருக்கிறார்கள். ஆனால் பயன் ஏதும் இல்லை. ஒரு வேளை நம்மில் அநேகர், இறுதியாக பிரிந்து போகிற அல்லது முனுமுனுத்துக் கொண்டு கலந்து கொள்கிற சகோதரர்களைப் பற்றிய அனுபவம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். ஏனெனில் அவர்கள் சபையிலிருந்து "ஆசீர்வாதங்கள்" எதையும் பெறுகிறதில்லை. அவர்கள் அங்கே ஆசீர்வாதங்கள் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது அவர்களின் கவனத்தைவிட்டு விலகிப்போயிருக்கிறது என்று தோன்றுகிறது.

"தங்களைத் தாங்களே பராமரித்துக் கொள்கிறார்கள்" என்ற சொற்கள் (கிரேக்க மொழியில், "தாங்களே போவித்துக் கொள்கிறார்கள்") கொஞ்சம் கூடுதலான முக்கியத்துவம் உடையதாக இருக்கிறது. "போவித்தல்" (பராமரித்தல்) என்பதற்கு "போய்மனொன்டெஸ்" (*Piomainontes*) என்பது கிரேக்க வார்த்தையாகும். இது "போய்மென்" (*Poimen*) என்ற வார்த்தையின் வடிவம் ஆகும்-மந்தையை பராமரிக்கிறவர். இவர்கள் "தங்களை பராமரிக்கிறவர்கள்" அல்லது "தங்களை மேய்த்துக் கொள்கிறவர்கள்" என்பதே யூதாவின் சொல்நடையில் நேர் எதிர்பொருள் தரும் சொற்றொடராக இருக்கிறது! மந்தையை பராமரிக்காமல், தங்களை பராமரிக்கிற மேய்ப்பர்கள் எப்படி நல்லவர்களாக இருப்பார்கள்? இந்த சொற்றொடர், தங்களை போன்று உள்ளவர்களுக்கு நன்மை வரும்படி அவர்கள் ஒரு குழுவாக இணைந்து கொள்வார் என்று கூறுகின்றது. அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே மேய்த்துக் கொள்வார் என்பது, ஒரு சிறிய குழுவாக இணைந்து யாரும் அதினுள் நுழையாத வண்ணம் பாதுகாக்கும் மனப்பான்மையைக் குறிக்கின்றது. இந்த மனப்பான்மை எவ்வாறு மறைவான பாறைகளின் மீது மோதுவதினால் ஆவிக்குரிய கப்பற்சேதத்திற்கு வழிநடத்தும் என்பதனை வெளிப்படுத்துகின்றது.

"தண்ணீரற்ற மேகங்கள்" என்பது இயற்கையிலிருந்து யூதாவின் இரண்டாவது உதாரணமாக இருக்கிறது. சூரியன் நம்முடைய தோட்டங்களை உண்ணத்தினால் வாட்டும் போது, நம்மில் சிலர் கோடை வறட்சியின் அனுபவத்திற்குள்ளாகியிருப்போம். மற்றும் இந்த உண்ணம் சோர்வின் உச்சத்திற்கு நம்மை ஒடுக்கி விடும். பின்பு ஒரு நாள் வரும், அந்த நாளில் திளரான மேகங்கள் சூழும். நாம் உடனே எதிர்பார்த்த நிலாரணம் அல்லது ஆசீர்வாதம் வருகின்றது என்று உற்சாகப்படுவோம். ஆனால் மழை ஒரு போதும் வருகிறதில்லை, நம்முடைய ஏமாற்றம் திரும்புகிறது மற்றும் வேறொரு நாளில் அதிகம் நன்மை பயக்கும் மேகங்களை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். இவ்விதமாகவே இந்த சகோதர்களிடமும் இருக்கின்றது. நாம் பரிசுத்தவான்களிடமிருந்து ஆசீர்வாதங்களை எதிர்பார்க்கிறோம். சில சமயங்களில் அவைகளை எதிர்பார்ப்பில் நம்மை காக்க வைத்திருக்கும் வழிகளில் அவர்கள் வாக்குறுதி செய்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் ஒரு போதும் அதன்படி செய்கிறதில்லை.

ஆவிக்குரிய உதாரணம் இருக்கிறதா? இடத்து தள்ளுவதில் விசுவாசத்தில் பெரும் தைரியம் கொள்வது. ஒரு வேளை ஒரு வெளிப்பாடாக இருக்கும் அவர்கள் இடத்துத் தள்ளியிருக்கிறதை கட்டமைப்பது அல்லது திரும்ப பதில்லீடு செய்வதற்கான ஆவிக்குரிய தன்மையை ஒரு போதும் கொண்டிருப்பதில்லை மற்றவர்களுடைய பலிகள், சாட்சியளிக்கும் முயற்சிகள், படிக்கும் பழக்கங்கள் போன்றவைகளைக் குறித்த அவர்களின் விமரிசனம் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருக்கும்; ஆனால் அவர்களுடைய சொந்த பலிகள், சாட்சியளிக்கும் முயற்சிகள், படிக்கும் பழக்கங்கள் பலனற்றவையாக, கற்பனைதிறன்-குறைவாக மற்றும் வெறுமையாக இருக்கும்.

அடுத்ததாக, யூதா இந்த "மேகங்களின்" நகருதல் பற்றி தன் கவனத்தைத் திருப்புகிறார். அவர்கள் "காற்றுகளால் அடியுண்டோடு கிறவர்களாக" இருக்கிறார்கள் என்று அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். இந்த சகோதரர்களிடத்தில் வெளிப்படையாக ஒரு உறுதியற்ற தன்மை இருக்கிறது. வாக்கில் உறுதி, ஆனால் திடமான அஸ்திபாரத்தில் அதிகப்படியான குறைவுள்ளவர்களாய் இருக்கின்றன. இங்கும், அங்கும் ஏற்படுகின்ற கருத்து முரண்பாடுகள் இதனை நமக்கு காட்டுகின்றன. சாமர்த்தியமான வாதங்கள் ஸ்தீர அஸ்திபாரமுள்ளவர்களை கலங்கப் பண்ணாது, ஆனால் ஆவிக்குரிய நிலைத்தன்மை உடையவர்களாக காண்பிக்கின்ற இவர்கள் சாமர்த்தியமான வாதங்களுக்கு அடிப்பணிந்துவிடுவார்.

"கனியற்ற இலையுதிர்கால மரங்கள்" என்பது இயற்கை தொடர்பாக யூதாவின் நான்காவது ஒப்புமையாக இருக்கிறது. KJV மொழிபெயர்ப்பு "உலர்ந்துபோன கனியுடைய மரங்கள், கனியற்று" என்று கூறுகிறது. ஆனால் NAS மொழிபெயர்ப்பு கிரேக்க பிரதியை நெருக்கமாகப் பின்பற்றுகிறது. KJV மொழிபெயர்ப்பின் பலவீனம் வெளிப்படையாக இருக்கிறது. மரங்கள் கனியற்று இருந்தால், கனி எப்படி உலர்ந்துபோகும்?

வளர்ச்சியடையும் பருவத்திற்குப் பின்பு, பலன் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதை "இலையுதிர்காலம்" என்ற வார்த்தை எளிதாக அர்த்தப்படுத்துகிறது. அது தான் பெரும்பாலும் யூதாவின்

ஆவிக்குரிய நோக்கமாக இருக்கும். இப்படியாக "இலையுதிர்காலம்" (ஆவிக்குரிய பிரயோகத்தில்) அனுமானிப்பது என்னவெனில், இந்த சகோதரர்கள் அங்கு குறிப்பிட்ட காலம் இருந்தபடியினால், அவர்கள் ஆவிக்குரிய முதிர்ச்சியைக் காட்டவேண்டும். இது "நுழைந்திருக்கிறார்கள்" என்ற கருத்தை ஆதாரிப்பதாக உள்ளது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரும்போது, புதிய சிந்தைகளின் எண்ணத்தை அகற்றிவிட்டு, உலகப்பிரகாரமான எண்ணத்தை (கிட்டத்தட்ட கவனிக்கப்படாத வகையில்) அனுமதித்திருக்கிற நம்மில் சிலரைப் பற்றி யுதா பேசுகிறதாக இருக்கலாம்.

நம்மில் எவ்ரேனும் ஆரம்ப காலத்தின் கணியைப் பிறப்பித்திருந்து, அதற்கு பின்பு, பழுத்த குணலட்சலணத்தின் பலன் இறுதி சோதனையாக இருக்கும் போது, அந்த முக்கியமான சமயத்தில் குறைவுபடுகிறவர்களாகக் காணப்படுவது எவ்வளவு சோகம் நிறைந்ததாக இருக்கிறது!

இந்த மேற்கோள்கள் புதிதாக வந்திருக்கிறவர்களுக்கு உரியது இல்லை என்பது ஒரு கூடுதல் சான்றாக உள்ளது. ஆனால் இந்த பாதையில் நீண்ட காலம் இருந்து வருகிறவர்களுக்குரியது. ஆகவே அவர்கள் "மரங்கள்" என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். மரங்கள் வேதாகமத்தில் பல்வேறு விஷயங்களின் அடையாளங்களாக இருக்கின்றன. ஆனால் ஐனங்களின் ஒரு கூட்டத்தைக் குறிக்கும் சூழலில், மரங்கள் வழக்கமாக, வலிமையிக்கவர்களை அடையாளப் படுத்துகிறது. அவர்களுடைய சுற்றுசூழ்நிலைகளில் நன்கு வேறுஞ்சி இருப்பவர்கள். (வெளி:7:1,3)

செத்துபோன மரம் துன்பம் மிக்க காட்சியாக நிற்கும், இந்த மரங்களை "இரண்டுதரஞ்செத்துபோனவை" என்று யுதா அழைக்கிறார். (கிரேக்க KJV, NAS ஓரக்குறிப்புகள்). மரங்கள் இரண்டு முறை இறக்கிறதில்லை. யுதாவின் குறிப்பு தெளிவாக ஆவிக்குரிய குறிப்பையே அர்த்தப்படுத்துவதாக இருக்கிறது - இரண்டாம் மரணம்.

பிறகு யுதா காரணத்தைக் கூறுகிறார். "வேரற்று" (கிரேக்க பிரதி) இயற்கை உலகத்தில் இந்த குறிப்பு தெளிவானதாக இருக்கின்றது. ஆவிக்குரிய குறிப்பு என்ற விதத்தில், யுதா இந்த

சாவுக்கேதுவான நிலைமையின் பின்னால் உள்ள காரணத்தை சுருக்கமாக கூறுகிறார். அவர்களுடைய வேர்கள் (தேவனுடைய சித்தத்தில் அவர்களுடைய ஆவிக்குரிய அஸ்திபாரங்கள்) பிரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. மாம்சீக சிந்தை தலையானவராகிய கிறிஸ்துவுக்கு மேல் தனி முதன்மையை ஒரு போதும் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பது தான். மேலும் ஒரே ஒரு வழியில் சொல்லக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

வசனம் : 13

"தங்கள் அவமானங்களை நூரைத்தினாக்கி அமளியான கடல்லைகளும், மார்க்கஞ்சப்பட அலைகள் ஏடுக்கிறவுக்கணமாய்ருக்கிணார்கள்; கிலர்களுக்காக என்னின்றைக்கும் கார்ஜுளை வைக்கப்படிருக்கின்து."

அடுத்து, யுதா இந்த சகோதரர்களை "அவமானங்களை நூரைத்தினாகி அமளியான கடல்லைகளுக்கு" ஒப்பிடுகிறார். இது சிந்திக்கும் பகுப்பாய்வு தேவைப்படக்கூடிய சிக்கலான ஒப்புமையாக இருக்கிறது.

கடல் அலைகள் பற்றியக் குறிப்பு, கட்டுப்பாடற் ற மனப்போக்குகளைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இவர்கள் தலையைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள் என்ற யுதாவின் கருத்துக்கு இது இணக்கமாக இருக்கிறது. அலைகளுக்கு மாற்றியமைப்பாக "கடுமையான" என்று, மார்ஷல் மொழிபெயர்ப்பிலும், "அமளியான" என்று KJV மொழிபெயர்ப்பிலும் மற்றும் "காட்டுத்தனமான" என்று NAS மொழிபெயர்ப்பிலும் உள்ளது. இந்த வார்த்தைகளில் எது ஒன்றும் சொந்த உரிமைகளுக்கு கோரிக்கையிடும் சுபாவமுள்ள கிளர்ச்சிகளின் மனப்பாங்கைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்த சகோதரர்கள் போதுமான அளவு கட்டுப்பாட்டை இழந்தவர்களாக, அவர்கள் தங்களின் சுய நலத்தை காண்பிக்கத் துவங்கும் நிலைக்கு இந்த உருவகம் நம்மைக் கூட்டிக் செல்வதாகத் தோன்றுகிறது.

தண்ணீரில் அசுத்தங்களினால் நூரை ஏற்படுகிறது. "தங்கள் அவமானங்களை நூரைத்தினாகி" என்று கிரேக்க பிரதியில்

இருக்கிறது. அசுத்தம் என்பது அவமானமாக இருத்தல் என்று இது காண்பிக்கிறது. தவறை முன்னிலைப்படுத்துதல் மிக சுவராசியமானதாக இருக்கிறது. எல்லா மனுஷர்களும் அவமானங்களை உடையவர்களாக இருக்கும் நிலையில், அவைகளை மறைக்க விரும்புவது, தாழ்மையானவர்களின் மனப்பாங்காக இருக்கின்றது. ஆனால் தவறு துணிவு கொண்டதாக இருக்கிறது. வெளிப்படையாக அவமானம் கனம் பொருந்தியதாக மாறுவேடம் போட முடியும். ஆகவே தனியிரிமை (அராஜகம்) ஒரு நற்பண்பாக இருக்கிறது என்பதை அவர்களுடைய பொங்கியெழும் கோரிக்கைகளினால் தங்கள் நுரையை காட்சியாக வெளிப்படுத்துகிறார்கள்.

பின்பு யூதா தம்முடைய இறுதி பாடத்திற்கு இயற்கையிலிருந்து நட்சத்திரங்கள் பக்கம் தம் கவனத்தைத் திருப்புகிறார். "மார்க்கந்தப்பி அவைகிற நட்சத்திரங்களுமாயிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்காக என்றென்றைக்கும் காரிருளே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது". இதில் ஒரு பகுதியை மார்ஷல் "மங்கலான இருள்" என்று மொழிபெயர்க்கிறார்.

"துருவச்சக்கார நட்சத்திரத்தையும் அதைச் சேர்ந்த நட்சத்திரங்களையும்," வழி நடத்துதலைப் பற்றி யோபு 38:32ம் வசனம் குறிப்பிடுகின்றது. இந்த குறிப்பு விலகி ஓடும் நட்சத்திரக்கூட்டம் பிரபஞ்சத்திற்குள் மூழ்கிப் போவதைச் சொல்கிறது. ஆனால் தேவனிடமிருந்து போதுமான வழிநடத்துதலுடன், மற்ற நட்சத்திரங்களுடன் மோதி நொறுங்காமல் மற்றும் பிரபஞ்சத்தில் அழிவை ஏற்படுத்தும் சேதம் இல்லாமல் இருக்கின்றன. "மார்க்கந்தப்பி அவைகிற நட்சத்திரங்கள்" என்று யூதா சொல்லும் போது, இந்த சகோதரர்களின் அராஜகமான (மாம்சீக சிந்தையுள்ள) மனப்போக்குகளை அவர் இன்னும் விவரிக்கிறார். அவர் அவர்களை "நட்சத்திரங்கள்" என்று அழைக்கும் விஷயம் கூட, "இந்த மனுஷர்கள்" சபையில் போதகர்களாக இருந்திருக்கலாம் என்பதையும் அனுமானிக்கிறது. (வெளி 1:20, 12:1) இது நிதானமாகவும், அதே நேரத்தில் பயமறுத்தலாகவும் இருக்கிற எண்ணமாக இருக்கின்றது. தூதிழ்டவசமாக, தேவன் துருவச்சக்கார நட்சத்திரத்தை வழிநடத்தக்கூடியவராக இருக்கிறார்.

நட்சத்திரங்கள் ஒளி உடையவைகளாக இருக்கவேண்டும்.

ஆனால் இந்த நட்சத்திரங்கள் ஒளி உடையதாக இருந்து மார்க்கந்தப்பி அலைந்தால் இது நிலையற்றதாகவும், நம்ப முடியாததாகவும் இருக்கிறது.

இந்த விவரிப்பின் இரண்டாம் பகுதியாக நம் காலத்திற்கு முன்பு ஒரு போதும் அறிந்திராத நிகழ்வு குறித்ததாக இருக்கிறது. "கருங்குழிகள்" (Black Holes) கருங்குழிகள் மிகவும் கனமாகவும், உறிஞ்சும் தன்மையுடைய நட்சத்திரங்களாக இருக்கின்றன மற்றும் ஒளியை உமிழ்வதற்குப் பதிலாக, அவைகளை உறிஞ்சிக்கொள்கின்றன. மற்றும் அவைகள் தங்களுடைய ஈர்ப்பு விசைக்குள்ளாக இருக்கும் எல்லாவற்றையும் உறிஞ்சிக் கொள்கின்றன மற்றும் இருளின் அழிவுக்குள் இவை அனைத்தையும் இழுத்துக் கொள்கின்றன. இந்த ஆவிக்குரிய தாக்கங்கள் பயங்கரமானவைகளாக இருக்கின்றன. "இந்த மனுஷர்கள்" சபையில் கனமான எடையுள்ளவர்களாக அபரிதமான செல்வாக்கு (அல்லது ஈர்ப்பு விசை) உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை இது சுட்டிக் காட்டுகின்றது. தூய்மையான சத்திய சுவிசேஷ ஒளிக்குப் பதிலாக, "இருளின் மங்கியதன்மை" மட்டுமே அவர்களுக்காகக் காத்துக்கொண்டு இருக்கிறது மற்றும் அவைகளின் ஆவியற்றத் தாக்கங்களால் அவர்கள் விழுங்கப் படுவார்கள். இது அழகான காட்சியாக இருக்கிறதில்லை.

என்றென்றைக்கும் காரிருளே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது கருந்துளை நட்சத்திரங்களுக்கு பொருத்தமாக்குவது, பெரும்பாலும் நிச்சயமாக இரண்டாம் மரணத்தை எச்சரிக்கும் யூதாவின் மற்றுமொரு முயற்சியாகத் தோன்றுகிறது. யூதாவின் இயற்கை தொடர்பான குறிப்புகளின் அதிகரிக்கும் சீரழிவை நாம் கவனிக்கத் தவற முடியாது.

வசனம் : 14

"ஆகாழுக்கு ஏழாஞ்கலைமுறையான ஏனோக்கும் கிலர்களைக்குறிக்கு: கிடோ, எல்லாருக்கும் ரியாயத்தீர்ப்புக் கிளாஸுக்கிளத்திற்கும், அவர்களில் அவபக்கியுள்ளவர்கள் யாவரும் அவபக்கியாய்க் கிச்பதுவர்க் ககல அவபக்கியான கிரியைகள்ளிட்க்கும்,"

இந்த வசனத்துடன், யூதா விவரிப்பின் மற்றொரு பிரிவைத்

துவக்குகிறார். 5-9ம் வசனங்களில் தம்முடைய கருத்தைச் சொல்வதற்கு அவர் வரலாற்று சம்பவங்களைப் பயன்படுத்தினார். 11ம் வசனத்தில், வேதாகமத்தில் தீமையான பாத்திரங்களைப் பயன்படுத்தினார். 12-13ம் வசனங்களில் இயற்கையின் பக்கம் திரும்பினார். ஆனால் இப்போது (14-15ம் வசனங்களில்), ஒரு தீர்ப்பை தெரிவித்து, அதைத் தொடர்ந்து ஒரு இறுதியான குற்றச்சாட்டை கூறுகிறார். இது அவர் ஏற்கனவே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிற பாவங்களை புதிய வார்த்தைகளில் தொகுத்துச் சொல்கிறார். இந்த மனுஷர்களைப் பற்றி தீர்ச்சதரிசனத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தன என்று அவர் 4ம் வசனத்தில் சொல்லியிருந்தார். யூதா இப்போது 14-15ம் வசனங்களில், அந்த தீர்க்கதரிசனங்களில் ஒன்றை மேற்கோள் காட்டுகிறார். தூரதிஷ்டவசமாக, இந்த தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆதாரம் பற்றிய எந்த ஆதாரமும் நமக்கு இருக்கவில்லை. இது வேதாகமத்தில் மற்ற இடங்களிலும் ஏற்படுகிறது. மற்றும் மனக்குழப்பம் உடையதாக இருக்கிறது. யூதர்களும் மற்றும் ஆதிக் கிறிஸ்தவர்களும் அந்த புத்தகங்களை அனுக முடிந்தது. மற்றும் அவைகள் இப்போது இருக்கவில்லை என்ற ஒரு விஷயத்தை மட்டுமே நாம் அனுமானிக்க முடிகிறது. மிக முக்கியமான இழப்பாக நாம் வருந்த தேவையில்லை. ஏனெனில் கர்த்தர் தம்முடைய சபையின் தேவைகளுக்கு எல்லாவற்றையும் அளித்திருக்கிறார். இருப்பினும் ஒரு அப்போஸ்தலர் ஏனோக்கை ஒரு தீர்க்கதரிசியாக மேற்கோள் காட்டுகிறார் என்றால் அவருடைய மேற்கோள் ஆவியில் ஏவப்பட்டது என்றும், ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்கு தகுதியானது என்றும் நாம் அறிகிறோம். ஒரு வேளை ஆதாரம் ஒரு நாள் கண்டுக்கொள்ளப்படும் அலெக்ஸாண்டரியாவில் தூரதிஷ்டவசமாக நூலகம் எரிந்து போனதில் இது அழிந்து போயிருக்கும். ஒரு வேளை இது இன்னும் இருஞும் தூசியுமான வாடிகள் நிலவறையில் தங்கியிருக்கும்.

யூதா கூறும் ஏனோக்கின் வார்த்தைகள் 2தெச. 2:10-12ன் பவுலின் வார்த்தைகளுக்கு ஒத்திருக்கின்றன.

"ஏனோக்கு" அவர் "ஆதாமுக்கு ஏழாம் தலைமுறையை" சேர்ந்தவர் என்று யூதாவினால் குறிக்கப்படுகிறார். ஏனெனில் இது யூதாவின் பாடத்துடன் சிறிதும் தொடர்பு இல்லாததாகத்

தோன்றுவதால் நாம் அநேகமாக யூதாவின் கருத்தை இழக்கிறோம். ஏனோக்கு என்ற பதம் "ஓமுக்கமான" என்பதை அர்த்தப்படுத்துகிறது. ஆதாம் மனுக்குலத்தை அடையாளப்படுத்துகிறதால் ஏனோக்கின் தீர்க்கதரிசனம் எப்போது கடந்து வரும் என்று யூதா நமக்குச் சொல்ல முற்படுவது அநேகமாக இருக்கலாம். மனுஷ சிருஷ்டிப்பிலிருந்து ஏழாவது ஆயிர வருஷங்களில் இராஜ்யத்தின் ஆயிர வருஷங்களில் மனுக்குலம் ஓமுங்கமைக்கப்படும் (கற்பிக்கப்படும்) ஏனோக்கின் தீர்க்கதரிசனத்தை யூதா உண்மையில் மேற்கோள் காட்டவில்லை என்பதும், மாறாக அவர் நமக்கு சொல்லுகிறது என்னவெனில், (பெயரின் அர்த்தங்கள் மற்றும் தலைமுறையைக் குறிப்பிடுதல் மூலமாக) யூதா இங்கே குறிப்பிடுகிற வார்த்தைகளைப் போதிக்கும் ஒரு உருவகமாக ஏனோக்கின் ஜீவியம் இருக்கின்றது. (அநேகமாக இல்லாவிட்டாலும்) நாம் எபிரேயர் 11ல் உள்ள பவுலின் வார்த்தைகளை உள்ளடக்கி, இந்த உருவக பாடத்தை பின்பு விரிவாக்க முடியும், பவுல் பின்பு நமக்கு சொல்வது என்னவெனில், ஏனோக்கின் "மாற்றம்" (எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல்) என்பது நியாயந்தீர்க்கப்பட்டு, மற்றும் ஓமுங்கு சீரமைக்கப்படும் மனுக்குலம் இனிமேல் மரணத்தைக் காணாதபடி எட்டாம் நாளுக்குள்ளாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதை அடையாளப்படுத்துகிறது.

ஆனால் இது பெரும்பாலும் இப்படி இருக்கும் என்று நாம் அனுமானிப்போமே - அதாவது யூதா உண்மையில் மேற்கோளாக குறிப்பிடுகிறார். ஏனோக்கின் வார்த்தைகள் 14-ம் வசனத்தின் மத்தியில் ஆரம்பித்து, 15-ம் வசனம் முழுவதும் தொடருகிறது.

வெளிப்படுத்துகலில் உள்ள தீர்க்கதரிசனம் ஆண்டவர் நாம் ஆழமான சிந்தனையை செலுத்த வேண்டும் என்று விரும்புகின்ற இடங்களிலெல்லாம், "இதோ" என்ற வார்த்தையை உபயோக்கிறார். இதை ஏனோக்கு எப்படி அர்த்தப்படுத்தினார் என்பது ஊகமாயிருக்கிறது ஆனால் யூதா அந்த தீர்க்கதரிசனத்தைப் பயன்படுத்திக் கூறும்போது, ஏனோக்கு பேசியிருக்கிறவைகள் எல்லாம் ஒரு நாளைக் கணக்கிடுவதாக - பிரசன்ன காலத்தின் போது - சொல்கிறார்.

"தமது பதினாயிரங்கள் பரிசுத்தவான்களோடுங்கூட கர்த்தர் வந்தார்" (NAS ஓரக்குறிப்பு) பிரசன்னம் துவங்கும் போது, கர்த்தர்

நித்திரையிலிருக்கிற பரிசுத்தவான்களை எழுப்புகிறார். 1,44,000 பேர்கள் எல்லோரும் இன்னும் முத்திரையிடப்படவில்லை. ஆனால் அந்த முழுமை அடைவதற்கு முன்பே, நியாயத்தீர்ப்பு (அதில் சிலருக்கு) ஆரம்பமாகக்கூடும்— சில பதினாயிரம் பேர்களுடன்.

வசனம் : 15

“ குமக்கு விரோதமாய் அவபக்தியுள்ள பாவிகள் பேசன கடன வார்த்தைகளொல்லாவர்களிட்குமும், அவர்களைக் கண்டிக்கிறங்கள்கும், ஆய்ரமாய்ரமான குமது பரிசுக்கவான்களோடுங்கூட கர்த்தர் வருகிறார் என்று முன்னார்வத்தோன்.”

“எல்லாருக்கும் நியாயத்தீர்ப்புக் கொடுக்கிறதற்கும்” – முழு ஆயிரவருஷ யகமும் இந்த தீர்க்கதரிசனத்தில் உள்ளடக்கப் பட்டிருக்கிறது—இது எல்லாருக்கும் விரிவடைகிறதற்கு முன்பாக, ஒரு வரம்புக்குட்பட்ட பகுதிகளுக்கு மட்டும் நியாயத்தீர்ப்பு தொடர்ந்து முன்னேறுவதாக இருக்கின்றது. இந்த எண்ணம் சங். 149:5-9, வெளி. 11:15-19 மற்றும் 19:11ம் வசனங்களில் பிரதிபலிக்கிறது. இப்படியாக, இயேசுவின் பணி மனுக்குலத்தின் தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் உள்ளடங்கும் வரை விரிவடைதாய் உள்ளது. யூதாவின் வாதம் குறிப்பாக (4ம் வசனத்திலிருந்து) தெய்வபக்தியற்ற நிலைமைக்கு (“அவபக்தி”) எதராக இருந்திருக்கிறது. அவருடைய குற்றச்சாட்டில் அவபக்தி மூன்றில் ஒரு பங்காக இருக்கிறது. உலகத்தில் பேர்க்கப்பையில் மற்றும் ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்களின் மத்தியில் கூட காணப்படும் – அவபக்தி எல்லாவற்றையும் இறுதியாய் முடிவுக்கு வருவதை காண்டிப்பதற்காக யூதா ஏனோக்கின் தீர்க்கத்தரிசனத்தை உபயோகிக்கின்றார். இவ்வாறு ஏனோக்கை மேற்கொள் காட்டி, அவபக்தி அனைத்தும், அது எங்கு காணப்பட்டிருப்பினும், முற்றிலும் ஒழிக்கப்படும் என்று யூதா கூறுகிறார். கர்த்தர் அவபக்தியின் நான்கு வகைகளை (அல்லது இடங்களை) குற்றங்களாகத் தீர்மானிப்பார் என்று ஏனோக்கு கூறுகிறார்.

- நடத்தையில் அவபக்தியுள்ளவர்களைக் கண்டிக்கிறதற்கு

- அவபக்தியின் செயல்பாடுகள் அவபக்தியான கிரியைகளினிமித்தம்
- அவபக்தியின் மனப்போக்கு அவபக்தியாய்ச் செய்து வந்த
- தேவனைப் பற்றி அவபக்தியான பேச்சு
"தமக்கு விரோதமாய் அவபக்தியுள்ள பாவிகள் பேசிய கடன் வார்த்தையெல்லாவற்றினிமித்தமும்" - (கிரேக்க வார்த்தை - கடனம்)

அவபக்தி அனைத்தையும் முற்றிலும் அகற்றிப்போடுவதற்கான எதையும் ஏனோக்கு அல்லது யூதா இருவரும் விட்டு வைக்கவில்லை.

வசனம் : 16

"கிவர்கள் முறுமறுக்கிறவர்களூடு, முறையீருக்கிறவர்களூடு, கவ்கள் கிச்சைகள்ளின்படி நடக்கிறவர்களுமாயிருக்கிறார்கள்; கிவர்களுடைய வாய் கிறுமாப்பானவைகளைப் பேசும்; குபிபாழிவுக்காக முகஸ்துதி செய்வார்கள்."

யூதா வருத்தமடைகிறார்! யூதா இந்த வசனத்தை தம்முடைய எச்சரிக்கைகளின் இறுதி தடுப்பணையாக பயன்படுத்துகிறார். இந்த முறை யூதா, வரலாற்று உதாரணங்களை, அல்லது வேதாகம நபர்களை, அல்லது இயற்கையின் சக்திகளை பிரயோகப்படுத்தவில்லை, ஆனால் தெளிவான மொழிநடையை பயன்படுத்துகிறார்.

முதல் பார்வையில் 4, 8, 11ம் வசனங்களில் இருந்ததைப் போன்று, இந்த மூன்று குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கவில்லை என்று தோன்றும். ஆனால் அவைகள் அப்படியே இருக்கின்றன. அவைகள் முன்பு குறிப்பிட்டிருந்த மாதிரியே இருக்கிறதாகத் தோன்றுகின்றன.

1) இவர்கள் "சஞ்சலத்துடன்" முனுமுனுக்கிறவர்களாக "இருக்கின்றனர். (மார்ஷல்) சஞ்சலம் (Querulous) என்பது, "புகார்கள் நிரம்பிய" என்று அர்த்தங்கொள்ளும் உரிச்சொல்லாக இருக்கிறது. இது "அவபக்தி" என்று சொல்வதற்கான ஒரு புது வழிமுறையாக தோன்றுகிறது. (மரியாதை அளிக்க வேண்டிய

இடத்தில் குறைவுபடுதல்). நாம் பக்தியுள்ளவர்களாக இருந்தால், நமக்கான தேவ சித்தத்திற்கு நாம் மரியாதை செலுத்தினால், நாம் அதிருப்தியுள்ளவர்களாக இருக்க முடியாது.

2) இவர்கள் "தங்கள் இச்சைகளின்படி நடக்கிறவர்களுமாயிருக்கிறார்கள்" இது காமவிகாரம் என்பதற்கான வேறொரு சொற்றொடராகத் தோன்றுகிறது. (சுய கட்டுப்பாட்டில் குறைவுபடுதல்)

3) மற்றும், "இவர்களுடைய வாய் இறுமாப்பானவைகளைப் பேசும், தற்பொழிவுக்காக முகஸ்துதி செய்வார்கள்." "நம்முடைய ஒன்றான ஆண்டவரை மறுதலிக்கிறார்கள்". (தலையைப் பற்றிக் கொள்ளாமல்) என்ற கருத்தை இது வேறு வார்த்தைகளில் சொல்கிறது. இதன் காரணமாக அவர்களைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் ஆட்டுக்குட்டியானவரை நோக்குகிறதில்லை.

மேற்கண்ட 3ம் கருத்துடன் 2 பேதுரு 2:18, 19ம் வசனங்களின் ஒப்புமை உதவியாயிருக்கிறது. இந்த சகோதரர்கள் பெருமை பேசுகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனுபவிக்கிற சுயாதீனங்களை உரத்த குரலில் அறிவிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய "இலக்குகளாக" இருப்பவர்கள், பேதுரு கூறுகிறபடி, "அரிதாக தப்பினவர்களாக" இருக்கிறார்கள் – அதாவது "சத்தியத்தில் புதிதாக" உள்ளவர்கள், அவர்களுடைய முந்தைய அடிமைத்தனங்களிலிருந்து இன்னும் பாதுகாப்பாக விடுவிக்கப்படாதவர்கள்.

"இந்த மனுஷர்கள்" பற்றி யூதாவின் விமரிசனங்களுடன் இந்த வசனம் முடிவடைகிறது. இவர் தம்முடைய வெறுப்பை (மற்றும் நம்முடையதை) தீர்த்திருக்கிறார். மற்றும் அவர் இப்போது இந்த வஞ்சகமான நடைமுறைகளை எதிர்கொள்ளும் போது, நாம் செய்ய வேண்டிய சரியான செயலை நமக்கு கொடுக்க விரும்புகிறார்.

வசனம் : 17

"நீங்களோ பரியமானவர்களோ, ஏழ்முடைய காங்கராக்கிய கியேசுக்கிள்ஸ்துலின் அப்போஸ்டலரால் முன் கொல்லப்பட வார்க்கைகளை நினைவுக்கூடுவார்கள்."

"நீங்களோ, பிரியமானவர்களே" – யுதா நம்மை நோக்கி – "பிரியமானவர்களே" என்று 3ம் வசனத்தில் அழைத்ததற்கு பின்பு, இப்போது முதல் தடவையாக நம்மிடம் திரும்புகிறார். பவுல் அப்போஸ்தலர்களாலும் மற்றும் புதிய ஏற்பாடும் இன்னும் எழுதப்படாதிருந்த காரணத்தினால், நம்மை பழைய ஏற்பாட்டின் உரைப்பகுதிகளுக்கு அனுப்புகிற சமயத்தில் யுதா நம்மை ஏற்கனவே எழுதப்பட்டிருக்கிறவைகளிடத்தில் அல்லது குறைந்தபட்சம், புதிய ஏற்பாட்டின் "நடசத்திரங்கள்" அப்போஸ்தலர்களால் – ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டதும், மற்றும் நினைவுசூரப்பட்டதுமான வார்த்தைகளுக்கு அழைத்துச் செல்கிறார். இது முக்கியமானதாக இருக்கின்றது. தீர்க்கதுரிசிகள் ஆவியினால் ஏவப்பட்டவர்களாக இருந்தது போன்று, அப்படியே அப்போஸ்தலர்களும் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய பதில்களை அவர்களுடைய எழுத்துக்களில் நாடுவதற்கு தயார் நிலையில் பழக்கப்படுத்திக் கொள்வதற்கு யுதா நம்மை விரும்புகிறார் – இந்த எழுத்துக்கள், நிச்சயமாக, யுதாவின் சொந்த எழுத்துக்களையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கிறது. 2பேதுரு 3:2ம் வசனத்தில் பேதுரு மூன்றையும் (தீர்க்கதுரிசி, கார்த்தர், அப்போஸ்தலர்கள்) இணைக்கிறார். இவ்விதமாக, அவர்கள் அதிகாரம் மிக்க தங்கள் சொந்த நிலைகளை எப்படி கண்டுணர்ந்தார்கள் மற்றும் தங்களுடைய வார்த்தைகளை நாம் எல்லாரும் கவனித்து கேட்கும்படி எப்படி அறிவுறுத்தத் தொடங்கினார்கள் என்பதை, பேதுரு மற்றும் யுதாவிடமிருந்தே, நாம் பார்க்கிறோம். பேதுருவும் மற்றும் யுதாவும் வேறு யாரோ என்பது போன்று, அப்போஸ்தலர்களைப் பற்றி பேசுகின்றனர். ஆனால் இந்த மீண்பிடிக்கிறவர் மற்றும் தச்சருடைய தாழ்மை, உணர்ச்சி மற்றும் பொறுப்புணர்வின் கலவையுடன் கற்பனை செய்யவும் மற்றும் ஒத்த உணர்வு கொள்ளவும் நம்மால் முடியும்! அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டுகளை அவர்களால் மறுக்கவும் முடியாது. மற்றும் மறுக்க விரும்பவும் மாட்டார்கள். அதே சமயம் அவர்கள் தங்கள் தாழ்மையை இழக்க விரும்பாமல், தாழ்மையுள்ள மனுஷர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆச்சரியப்படத்தக்க முறையில் முன்மாதிரியான போதகர்களாக நமக்கு இருக்கிறார்கள்.

வசனம் : 18

"கடைசிக்காலத்திலே தங்கள் துண்மார்க்கமான கிச்சைகளின்படி ஈடுக்கிற

பரியாசக்காரர் கோன்றுவார்கள் என்று உவ்களுக்குச் சொன்னார்களே.”

அப்போஸ்தலர்களின் எந்த வார்த்தைகளை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். யூதா மேற்கோள் காட்டுகின்ற சில உரைப்பகுதிகளாக 2 பேதுரு 3:3, 1 தீமோ. 4, 2 தீமோ. 3:1-9, மத். 24:24, லூக். 21:34,35ம் வசனங்கள் இருக்கின்றன.

யூதா குறிப்பிடுகிற கடைசி காலத்திலே என்பது பொதுவான பார்வையில் சுவிசேஷ யுகம் முழுவதுமாக இருக்கின்றது. எப்படி இருந்தாலும், யூதா எழுதும்போது அவர் ஏற்கனவே நடக்கிற காரியங்களையே விவரிக்கின்றார். ஆனால் நாம் பார்த்திருக்கிறபடி இது ஒரு பொதுவான நிருபம் ஆகும் மற்றும் இதனுடைய பாடங்கள் சுவிசேஷ யுகம் முழுமைக்கும் உரியதாக இருக்கிறது மற்றும் விசேஷமாக யூதாவின் எச்சரிப்புகள் மிக அதிகமாக பொருந்தும் போது, வரலாற்றின் அந்த காலங்களுக்கு உரியதாக இருக்கின்றன. கடைசி காலத்தின் “கடைசிகாலம்” (லவோதிக்கேயா), யூதாவின் எச்சரிப்புகளைக் கவனித்துக் கேட்பதற்கும் மற்றும் பிரயோகப்படுத்துவதற்கும் விசேஷித்த காரணம் உடையதாக இருக்கிறது. 2 பேதுரு 3:3ம் வசனப்பகுதி (இது பெரும்பாலும் நிச்சயமாக யூதாவின் மனதில் இருக்கிறது) இதன் பிரயோகத்தை குறிப்பிடும் விதத்தில் தெளிவாக நம்முடைய நானுக்குரியதாகக் கொண்டுள்ளது.

யூதாவின் முதன்மையான குற்றச்சாட்டாக இருப்பது போன்று தோன்றுகிற விதமாக அவர் மறுபடியும் குறிப்பிடுகிறார். “துண்மார்க்கமான இச்சைகள்” யூதாவுக்கு மிக முக்கியமானதாகக் கோன்றுகிற இந்த பதத்தைக் குறித்து நாம் அதிகம் தியானிக்க வேண்டும். யூதா தெளிவாக விளக்குகிறபடி அவபக்தி (தேவனை போதிய அளவு உயர்வான ஸ்தானத்தில் வைக்காமல் இருப்பது) எல்லா பிரச்சனைகளுக்கு வேராக இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. நம்முடைய நாளில், இது விழுந்து விடுவதற்கு எனிதான் தவறாக இருக்கிறது. இந்த வசனத்தில் யூதா கேளி செய்யும் மனப்போக்கை அவபக்தியுடன் இணைக்கிறார். சகோதர ஐக்கியத்தில் நாம் இதைக் கேள்விப்பட்டால், இது உடனடியாக ஒரு அபாய அறிவிப்பாகவும் மற்றும் ஆவிக்குரிய சமாதானத்தை எடுத்துப்போடும் தொந்தரவாகவும் இருக்கும். இதே கிரேக்க வார்த்தை பேதுருவினால் 2 பேதுரு 3:3ம் வசனத்தில்

பயன்படுத்தப் படுவதையும் நாம் பார்க்கிறோம். இந்த வார்த்தையை KJV "கேளி செய்பவர்கள்" என்று மொழிபெயர்த்தாலும், இரண்டு அப்போஸ்தலர்களும் இதை இச்சைகளுடன் இணைக்கிறார்கள். மாம்சீக சிந்தை, ஆவிக்குரிய பகுத்தறிதலின் பார்வை முற்றிலும் இல்லாமை.

வசனம் : 19,20,21

"வீரர்கள் பிர்த்துபொகிறவர்களும், ஜனமகபாவத்காரும், ஆவியில்லாதவர்களுமாமே. நீங்களோ பிரயமானவர்களோ, உங்கள் மகா பரசுக்குமான விசவாசத்தின்மேல் உங்களை ஒறுஞ்சிப்பாக்கிகாண்டு, பரசுக்கு ஆவிக்குள் ஜெபம்பண்ணி, தேவனுடைய அன்பிலே உங்களைக் காத்துக்கொண்டு, ஏத்தியஜ்வனுக்கெதுவாக ஏழ்முடைய காத்தராக்ய கீயேசுக்க்கிற்ஸதுவிலுடைய கிரக்க்கைப்பிரக காத்திருங்கள்."

இந்த வசனங்கள் ஒன்றாக பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் தேவை உடையதாக இருக்கின்றன. ஏனெனில் அவைகள் "அவர்கள் நாம்" வேறுபாட்டை வடிவமைக்கின்றன. 19ம் வசனம் "இவர்கள்" – என்ற வார்த்தையுடன் துவங்குகிறது. ஆனால் 20ம் வசனம் "நீங்களோ", என்ற வார்த்தையுடன் துவங்குகிறது. ஒரு கண்ணோட்டத்தில் இந்த வசனங்கள் பிரச்சனைகளுக்கு யூதாவின் தீர்வாக இருக்கின்றன.

அவர்கள் :

1. பிரிவினைகளை உண்டாக்குகிறார்கள். (மார்ஷல்)
2. மாம்சீகமானவர்கள், (சொல்லாத்தமாக சுபாவம் – அதாவது, மனுஷீகம்), ஆவிக்குரியவர்கள் அல்ல.

ஆனால் நீங்கள்:

1. மகா பரிசுத்தமான விசவாசத்தை மேம்படச் செய்கிறீர்கள்.
2. உங்களுடைய ஆவியில் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட சிந்தைகளுடன் ஜெபம் பண்ணுகிறீர்கள்.
3. தேவனுடைய அன்பிலே உங்களைக் காத்துக்கொண்டு இருப்பதில் நோக்கமாக இருக்கிறீர்கள்.
4. கார்த்தருடைய இரக்கங்கள் உங்களுக்கு மெய்யான ஜீவனை அளிப்பதற்கு காத்திருக்கிறீர்கள்.

(இந்த சொற்கள் நாம் பார்க்கிறபடி, கிரேக்க உரைப்பகுதியின் நோக்கத்திற்கு நெருக்கமாக இருக்கின்றன.)

வசனம் : 19

“ இவர்கள் பிரிஞ்சுபோகிறவர்களும், ஜன்மகபாவக்காரும்,
ஆணில்லாதவர்களுமாமே.”

“இவர்கள்” பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிற இரண்டு விஷயங்களைக் கூர்ந்து கவனிப்பது உதவியாக இருக்கும். இவர்கள் – “பிரிவினை செய்கிறவர்கள்” என்று யூதா சூறுகிறார். கர்த்தரின் பாதுகாப்பான பயிற்சியின் கீழ் நாம் காலப்போக்கில் வாழ்ந்து வளரும்போது, ஒரு விஷயம் நம்முடைய ஜீவியத்தில் முதன்மையாக வளருகின்றது.

அந்த விஷயம் சீர்த்தின் ஜக்கியமாக இருக்கிறது. புதிய ஏற்பாட்டின் நிருபங்களை அதிகமாக வாசிக்கும்போது, இந்த கருத்து அதிகமாக மேலோங்கி நிற்கிறது. எப்படியோ, “இந்த மனுஷர்கள்” இதை தவறுபவர்களாக தோன்றுகிறது. இவர்கள் பிளவுகளைப் பற்றி கவலைப்படுவதாகத் தோன்றவில்லை. இவர்கள் உண்மையில் அவைகளை உருவாக்கவில்லை என்றால், பிரிவினைகள் இயல்பானவைகளாகவும் மற்றும் எதிர்பார்க்கக்கூடியதாகவும் மட்டும் இருக்கின்றன என்று கருத்துடன், இவர்கள் எப்படியோ ஆறுதல் கொண்டவர்களாக உணர்கிறார்கள். பிரிவனைகள் “இயல்பானதாக” இருக்கிறதில்லை. (இவைகள் காமவிகாரத்தினால் ஏற்படுகிறவைகள் என்ற பார்வையைத் தவிர) இவைகள் எதிர்பார்க்கப்படுகிறவைகள் அல்ல. (இவைகள் தீர்க்க தரிசனமாக உரைக்கப்பட்டிருக்கின்ற என்பதைத் தவிர). இவைகளுக்கு எதிராக போராட வேண்டியிருக்கிறது.

யூதாவின் கண்டனத்திற்கான முக்கியமான உட்கருத்தை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது கட்டாயமாக இருக்கிறது. இவர்கள் எப்படி பிரிவினைகளை உண்டாக்குகிறார்கள் என்று யூதா கவலைப்படவில்லை. இது கொள்கை, நடைமுறை, ஆளுமை, தீர்க்கதரிசனம், அல்லது எதுவாக இருந்தாலும், அவர் கவலைப் படவில்லை. இந்த பரிசுத்தவான்கள் பிரிவினையின் பாவத்தைக் காண்கிறதில்லை என்பதைக் குறித்து தான் யூதா கவலைப்படுகிறார்.

இவர்கள் பிரிவினையை ஒரு இலக்காக, அல்லது ஒரு சாதனையாக அல்லது ஒரு நற்பண்பாக – அல்லது குறைந்த பட்சம், தவிர்க்க முடியாத ஓன்றாகக் கருதுவதாகத் தோன்றுகிறது. உண்மை இதுவே, பிரிவினை காமவிகாரமாக இருக்கிறது மற்றும் இது தான் இந்த சகோதரர்களைக் குறித்து யூதாவின் குற்றச்சாட்டாக இருக்கிறது. இவர்கள் காமவிகார சிந்ததக்குள்ளாக விழுந்திருக்கிறார்கள்.

அதன் காரணமாக, யூதாவின் இரண்டாம் கருத்து, உண்மையில் முதலாம் கருத்தின் நீட்டிப்பாக இருக்கின்றது. அவர் கூறுகிறார் (NAS), இவர்கள் "உலக சிந்ததயுள்ளவர்களாக, ஆவியில் வெறுமையுள்ளவர்களாக" இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு கருத்துக்கள், வினைவு மற்றும் காரணமுமாக இருக்கின்றன. இவர்கள் பிரிவினைகளை உண்டாக்குகிறார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் மாம்சீக சிந்தனை கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

யூதாவின் எச்சரிப்பை நாம் போதுமான அளவு நமக்குள்ளாக எப்படி மனதில் ஆழமாக பதிய வைத்துக்கொள்ள முடியும்? பவுல் சொல்கிறது போன்று "என் சர்த்தை ஒடுக்கிக் கீழ்ப்படுத்துகிறேன்". புதுசிருஷ்டயின் நித்திய ஜீவனுக்கு போராட்டம் அதிகம் முக்கியமானதாக இருக்கிறதில்லை. நாம் மனுஷீகத்தின் சிந்ததக்கு அடிப்பணிந்தால் – நாம் இதனுடைய நோக்கத்தை எந்த அளவுக்கு நன்கு நியாயப்படுத்தினாலும் – நாம் ஆவிக்குரிய சிந்ததயை இழந்துவிடுவோம்.

வசனம் : 20

"நீங்களோ ரியமானவர்களே, உங்கள் மகா பரிக்குமான விவாசக்தின்மேல் உங்களை உறுதிப்படிக்கிகாண்டு, பரிக்கு ஆவிக்குள் இஜபம்பண்ணி,"

20ம் வசனத்தில் எது நம்மை பாதுகாக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று யூதா விரும்புகிறார். நம்முடைய "உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுதல்" அவருடைய முதலாம் கருத்தாக இருக்கிறது. சர்த்தின் ஒரு பங்காக நாம் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு சந்திப்பு, ஒவ்வொரு தொடர்பு, ஒவ்வொரு நோக்கமும் நல்லொழுக்கத்தின் மேம்பாடாக இருக்க வேண்டும். அதைப் பற்றிய

காமவிகாரம் எதுவும் இருக்கிறதில்லை. நிச்சயமாக யூதா கூடுதலாக சொல்கிறார். "மகா பரிசுத்தமான விசுவாசம்" கிரேக்க வார்த்தை மொழிபெயர்ப்பாளர்களை சமாதானப்படுத்துவதாகத் தோன்றவில்லை. சில மொழி பெயர்ப்புகள் "விசுவாசத்தில்" என்றும் சில மொழி பெயர்ப்புகள் "விசுவாசத்தின் மேல்" என்றும், கன்கார்டன்ட் உரைப்பகுதி, "விசுவாசத்திற்கு" என்று கூறுகின்றன. இதில் கடைசியில் உள்ள மொழிபெயர்ப்பு மிகவும் தூண்டுதலாக இருக்கின்றது. நாம் "விசுவாசத்தில்" கட்டமைத்தால், அது நல்லது, நாம் "விசுவாசத்தின் மேல்" கட்டமைத்தால், அதுவும் நல்லது. ஆனால் நாம் "விசுவாசத்திற்கு" கட்டமைத்தால், உண்மையில் நோக்கத்தை வலியுறுத்துக்கிற சொற்றொடரை உடையவர்களாக இருக்கிறோம். யூதா மிக அதிகமான பரிசுத்தம் அல்லது "மகா பரிசுத்தம்" என்று பெயரடைச்சொல் வழங்குகிறார் என்பது சுவராசியமாக இருக்கிறது. ஏதோ ஒன்று "பரிசுத்தமாக" அல்லது "பரிசுத்தமில்லாததாக" இருக்க வேண்டும் என்று இது தோன்றுகிறது. பின்பு ஏன், "மகா பரிசுத்தம்"? முன்னிடைச்சொல் (விசுவாசத்திற்கு) "கு" (DO) பயன்படுத்தும் போது, பரிசுத்தமாக்கப்படுதலில் நிலையான வளர்ச்சியை நாம் பார்க்கிறோம். நாம் இன்னும் மாம்சத்தில் இருக்கும்போது, சாத்தியப்படக்கூடிய அந்த மகா பரிசுத்தத்திற்கு வருவதற்கு ஒருவருக்கொருவர் ஒழுக்கத்தில் மேம்படச் செய்யவேண்டும். நாம் அதை நோக்கி நாம் திறனுள்ளவர்களாக இருக்க முடிகிற அந்த மகா பரிசுத்த நிலையை நோக்கிச் செல்லவேண்டும். இப்படியாக, சிறந்த கருத்து மற்றும் மொழிபெயர்ப்பு கீழ்க்கண்டவாறு இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

"சாத்தியமுள்ள மிக அதிகமான பரிசுத்த விசுவாச கட்டமைப்புக்கு உங்களை கட்டுவிக்கிறவர்களாக"

இதை நாம் எப்படி செய்கிறோம்? இது முற்றிலும் தொடர்பின் மூலமாகவே இருக்கின்றது. திருவசனத்தை வெறுமனே படிப்பதின் மூலமாக அல்ல, ஆனால் இதனுடைய மூல ஆதாரத்துடன் தொடர்பு கொள்வதின் மூலமாக "பரிசுத்த ஆவிக்குள் ஜெபம்பண்ணி" இந்த சொற்றொடர் சில ஆர்வத்தை தெளிவாக்க வேண்டும். வெறும் "ஜெபம் பண்ணுவது" போதுமானதாக இருக்க வேண்டும் என்பது போன்று இது தோன்றுகிறது. ஆனால் யூதா அதிகமாக கூறுகிறார். சுபாவ மனுஷன் ஜெபம் பண்ணக்கூடும். ஆனால் "மகா பரிசுத்தமான விசுவாசத்தை

முடிந்த அளவுக்கு மேம்படையச் செய்யும்" ஜெபம், வெறும் ஜெபமாக இருக்கிறதில்லை, ஆனால் நமக்குள் பரிசுத்த ஆவியின் கிரியையினால் பண்படுத்தப்படும் ஜெபமாக இருக்கின்றது. இது பரிசுத்த ஆவி நமக்கு வழங்கிற கட்டளையினால் மெருகூட்டப்பட்டும், மற்றும் பரிசுத்த ஆவி நம்மில் ஜெநிப்பித்திருக்கிறதின் வளர்ச்சிக்காக, உள்ளார்ந்த ஆர்வத்தை தூண்டுகிறதுமாக இருக்கிறது.

வசனம் : 21

" தேவனுடைய அன்பிலே உங்களைக் காத்துக்கொண்டு,
 ரத்தியஜ்வலைக்கேதுவாக ஏழ்முடைய கர்த்தராகிய
 கியேசுக்கர்ஸ்துல்லுடைய கிரக்கத்தைப்பெறக் காத்திருவ்கள்."

இந்த வசனம் வாக்கியத்தில் மத்தியில் துவங்குகிறது. 20ம் வசனம் வாக்கியத்தை துவக்குகிறது. இதன் தொடர்பு முக்கியமானது: நீங்களோ, உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு, ஜெபம் பண்ணி – பெறக்காத்திருங்கள், இப்படியாக, "பெறக்காத்திருங்கள்" என்பது 20ம் வசனத்தில் துவங்கியதின் செயல்முறையாக இருக்கின்றது. நாம் ஆவியில் மேம்படுகிறவர்களாகவும் மற்றும் ஜெபம் பண்ணுகிறவர்களாகவும் இருந்தால், பரவலான வஞ்சகங்களிலிருந்து நம்மைக் காத்துக்கொள்வதில் நாம் நம்முடைய பங்கை செய்திருக்கிறவர்களாக இருக்கிறோம். மீதமுள்ள வசனம் கட்டாயமாக இருப்பதின் மீதமாக உள்ளது.

NAS மொழிபெயர்ப்பு சூறுகிறது, "எதிர்பார்ப்புடன் காத்துக்கொண்டு" மார்ஷல் சூறுகிறார், "காத்துக்கொண்டு"
 டய்க்லட் சூறுகிறது, "தேடிக்கொண்டு"

கிரேக்க வார்த்தை பிராஸ்டெகோமாய் (**Prosdechomai**) "ஒருவர் தான் பெற்றுக் கொள்வதற்கு" என்று அர்த்தப்படுத்துகிறது.

இது எளிமையும், சிறந்ததாகவும் தோன்றுகிறது. யுதாவின் கண்டிப்பு இவ்வாறு இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

நித்திய ஜீவனுக்கேதுவாக நம்முடைய கர்த்தர் இயேசு கிறிஸ்துவின் இரக்கங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

விசுவாச நீதிமாணாக்கப்படுதலின் இரக்கங்களைப் பற்றி ரோமர் நிருபத்தில் பவுனின் ஆய்வு கட்டுரையின் ஒரு வரியின் சுருக்கமாக கிட்டத்தட்ட இது இருக்கின்றது. இது எல்லாவற்றையும் பவுல் சுருக்கமாக சொல்வதாகத் தோன்றுகிறது.

'நித்திய ஜீவனுக்கு உங்களை வழிநடத்துகிற-இயேசுவின் பலியினால் அளிக்கப்படுகிற இரக்கத்தை - உங்களுடைய விசுவாச நீதிமாணாக்கப்படுதலை (தொடர்ந்து) பெற்றுக் கொண்டு தேவனுடைய அன்பிலே உங்களைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள்'

வசனம் : 22

"அல்லாமலும், ரூப்கள் பகுக்கரிவுள்ளவர்களாயிருந்து, சலருக்கு கிரக்கம்பாராடி,..."

யூதா தம்முடைய நிருபத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற ஆபத்துக்களை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தவர்களுடன் செயல்தொடர்பு கொள்வதற்கான யூதாவின் பரிந்துரைகளுடன் நாம் இங்கே துவங்குவோம். ஏற்கனவே கவனித்திருக்கிறபடி, இரண்டாம் மரணம் உண்மையான எச்சரிப்பாக இருக்கிறது. குறைவான விளைவுகள் சாத்தியமாக இருக்கின்றன. யூதா தம்முடைய பரிந்துரைகளை விவரிக்கின்ற போது, சீர்கேட்டின் மாறுபடும் ஆழங்களை கண்டுணர்ந்து, விரித்துரைக்கிறார் என்பது தெளிவாகிறது. வெளிப்படையாக, எவர் ஒருவரும் எல்லைக்கோட்டை ஒருமுறை தாண்டியிருந்தால், இரண்டாம் மரணத்தை திருப்பிப் போட முடியாது. எல்லைக்கோட்டை மீள முடியாமல் தாண்டியிருக்கிறவர்களைப் பற்றி யூதா வெறுமனே குறிப்பிட்டிருக்கலாம். அவர் மூன்று வகுப்பார்களாகப் பிரித்து, அவர்களுடன் செயல்தொடர்பு கொள்ளும் பொருத்தமான முறைகளை வகுத்திருக்கிறார்.

முதலாவது, மூலப்பிரதிகளில் கிரேக்க வார்த்தை வேறுபடுகிறது என்பதை நாம் கவனிப்பது அவசியமாக இருக்கிறது. சில சமயங்களில்

இது இவ்விதம் நடக்கிறது. இதன் காரணமாக, மறு சீரமைப்புவாதிகள் (Recensionists) என்று நாம் அழைக்கின்ற மனுஷர்களின் கடினமான, மற்றும் வெகுமதியளிக்கத்தக்க பணியை தேவன் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். தூரதிஷ்டவசமாக, அவர்கள்கூட, கிரேக்க உரைப்பகுதியின் வடிவம் அல்லது நோக்கத்தைக் குறித்து எப்போதும் நிச்சயமாக இருக்க முடிகிறதில்லை.

சில மொழிபெயர்ப்புகளில் யூதா 22 மற்றும் 23ம் வசனங்களை நாம் வாசித்தால், இரண்டு வகுப்பார்கள் மட்டுமே குறிக்கப்பட்டிருகின்றன. மற்றவைகளில் மூன்று வகுப்பார்கள் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மறுசீரமைப்புவாதிகள் மூன்று வகுப்பார்கள் தீர்வை ஆதரிக்கிறார்கள், ஆனால் பெரும்பாலும், யூதா மூன்று வகுப்பார்களாகத் தேர்வு செய்வதை விரும்புவதாகத் தோன்றுகிற காரணத்தினால் இருக்கலாம். **NAS** மொழிபெயர்ப்பு இந்த தீர்வை விரும்பி தேர்வு செய்கிறது.

முதல் வகுப்பாரில் (22ம் வசனம்), கிரேக்க வார்த்தை எலியேட் (Eleate) (இரக்கம், பாராட்டுதல் அல்லது பரிதாபம் கொள்வது), மறுசீரமைப்புவாதிகளால் பெரும்பாலும், ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. இருப்பினும், பழங்காலத்திய பிரதிகள் எலெக்செட் (Elexete) என்ற வார்த்தையை பெரும்பாலும் தேர்வு செய்கிறது. இது "நம்பும்படி செய் அல்லது தப்பென்றுகாட்டு" என்று அர்த்தப்படுத்துகிறது.

முதலாம் வகுப்பாரில் கூட (22ம் வசனம்), "மறுசீரமைப்புவாதிகள் - டயக்ரினோமெனஸ் (Diakrinomenous)" என்ற வார்த்தையைப் பின்பற்றுகிறார்கள். இது தடுமாறுகிறவர்கள் அல்லது சந்தேகமுடையவர்கள் என்று அர்த்தப்படுத்துகிறது. இது விவாதம் செய்தல் என்று கூட உணர்த்தக்கூடியதாக இருக்கிறது. 9ம் வசனத்தை ஒப்பிடவும், ஆனால் பழைய பிரதிகள் "தங்களை பிரித்துக் கொள்கிறவர்கள்" என்று மாறுபாடுள்ள அர்த்தத்தை உபயோகப் படுத்துகின்றன.

இப்படியாக, 22ம் வசனத்தில், இரண்டு மிகவும் வித்தியாசமான சாத்தியக்கூறுகளை நாம் உடையவர்களாக இருக்கிறோம்.

1) "சந்தேகம் கொள்கிற சிலரின் மேல் இரக்கம் பாராட்டுங்கள்" (NAS)

2) தங்களைப் பிரித்துகொள்கிறவர்களாகிய சிலரை, நம்பும்படி செய்யுங்கள் (அல்லது தப்பென்று காட்டுங்கள்).

பின்தையது யூதாவின் ஒழுங்குமுறையுடன் மிகவும் அதிகமாக உறுதித்தன்மை உடையதாகவும், மற்றும் சீரானதாகவும் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

நாம் இந்த கருத்தை 23ம் வசனத்தின் விவாதத்தின் இறுதியில் சூருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

வசனம் : 23

“சிலரை அக்கண்யில்ருந்து கிழுக்குல்லடி, பயக்கோடை கிரடச்க்கு,
மாங்கங்கால் கறைப்படிருக்கிற வஸ்தர்க்கையும் வெறுக்குக்
கள்ளுங்கள்.”

மீதமுள்ள இரண்டு வகுப்பினர் இந்த வசனத்தில் குறிக்கப்படுகிறார்கள்.

(1) இவர்களில் முதல் வகுப்பினர் மிக அதிகமாக 1கொரி 3:15-ம் வசனத்தில் குறிக்கப்பட்டவர்களைப் போல இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. இந்த வகுப்பினர் அபிஷேகத்தை இழந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய ஆவிக்குரிய ஜீவன் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறதும் - திரள் கூட்டம். “சிலரை அக்கினியிலிருந்து இழுத்துவிட்டு இரட்சித்து” - யூதா விரிவாகக் கூறவில்லை. பவுல் இந்த விஷயத்தை சொல்லியிருக்கிறார் என்று யூதா ஒரு வேளை உணர்ந்திருப்பார். இருப்பினும் இந்த 2ம் வகுப்பாருக்கு வலுவான உதவி தேவைப்படுகிறது - “சிலரை இழுத்துவிட்டு” (1கொரி 5:5-13ம் வசனங்களைப் பார்க்கவும்)

(2) கடைசி வகுப்பார் எளிதாக வரையறுக்கப்படவில்லை, அவர்களை “இரட்சிப்பதற்கு” என்று KJV மொழிபெயர்ப்பு கூறுகிறது. ஆனால் அதை யூதா சொல்லவில்லை. அவர்களை “பரிதாபம் கொண்டு” “பயத்துடன்” என்று யூதா கூறுகிறார். “பயத்துடன் இரக்கம் பாராட்டி” என்று NAS மொழிபெயர்ப்பு பயன்படுத்துகிறது. (இது “பரிதாபம்” என்பதற்கு சாத்தியமான மாற்றாக இருக்கிறது). இந்த ஒவ்வொன்றிலும் இது “பயத்துடன்” இருக்கின்றது. இங்கே “பயபக்தி”

என்று அர்த்தங்கொள்ளும் வாய்ப்பு இல்லை. இது வெறும் வெளிப்படையான அச்சம் ஆகும் என்று அர்த்தங்கொள்ளும் வாய்ப்பு இல்லை. இது வெறும் வெளிப்படையான அச்சம் ஆகும். NAS மொழி பெயர்ப்புகூட இந்த தீர்வை விரும்பி தேர்வு செய்கிறது. அவர்களுடைய "வஸ்திரம்" (அவர்களுடைய நீதிமானாக்கப்படும்) "மாம்சத்தினால் மாசுப்பட்டிருக்கிறது." (KJV மொழிபெயர்ப்பு – கறைப்பட்டிருக்கிறது) இது பொதுவாக தீரள் கூட்டத்தைப் பற்றிய விவரிப்பாக இருக்கிறது. இப்படியாக, யூதாவிடமிருந்து செயலின் இந்த மூன்றாவது வழியறை கடினமாக இருக்கின்றது. தீரள் கூட்டத்தாரின் தரக்குறைவில் இரண்டு நிலைகள் உள்ளதா? இருப்பினும், இந்த மூன்றாவது வகுப்பினர் இரண்டாம் மரணத்துக்குரியவர்களாக இருந்தால், நாம் "பரிதாபம் கொள்வதற்கு" நம்பும்படி இருக்கலாம். ஆனால் "இரக்கம்" பற்றிய கேள்வி பெரிதாக இருக்கிறது. மூன்றாவது வகுப்பார் இரண்டாம் மரணத்தின் விளிம்பின் அருகில் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

எந்த விதத்திலும், நம்முடைய பங்கில் மூன்று பொருத்தமான செயல்களை யூதா வரையறுக்கிறார்:

1. நம்பும்படி செய்தல்
2. இழுத்துக் கொள்வது
3. பயத்துடன் இருப்பது.

இவைகள் படிப்படியாக கீழ்நோக்கிச் செல்வதாக இருக்கின்றன.

வேமெளத் மொழிபெயர்ப்பு (Weymouth Translation – முதல் பதிப்பு) இந்த மூன்று விஷயங்களை நிச்சயமாக சிறந்த முறையில் சுருக்கமாகச் சொல்கிறது.

சிலர், உங்களுடன் அவர்கள் வாதம் செய்யும்போத நீங்கள் அவர்களை நம்பும்படிச் செய்ய முயற்சி செய்ய வேண்டும் மற்றவர்களை தீயிலிருந்து பிடிங்கப்படுகிறது போல காப்பாற்ற நீங்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும். மேலும், மற்றவர்களுடைய பாவத்தின் ஒவ்வொரு தடயத்தையும் நீங்கள் வெறுத்து, பயத்துடன் கலந்த பரிதாப உணர்வுடன் அவர்களைப் பார்க்க வேண்டும்.

22 மற்றும் 23ம் வசனங்களின் இரண்டு வகுப்பார்

மொழிபெயர்ப்பு அநேகமாக சரியில்லாமல் இருக்கும் நிலையில், இந்த அனுகுமுறையை பின்பற்றுகிற மொழிபெயர்ப்புகளையும் வாசிப்பது உதவிகரமாக இருக்கும். சில விஷயங்களில், இந்த இரண்டு வகுப்பார் அனுகுமுறை விளக்கம் அளிப்பதற்கு மிகவும் எளிதாக இருக்கிறது.

புதிய உலகம் (The New World) (J.W. மொழிபெயர்ப்பு) கூறுகிறது,

"சந்தேகம் கொண்டிருக்கிற சிலருக்கு தொடர்ந்து இரக்கம் காண்பியுங்கள், அக்கினியிலிருந்து இவர்களை இழுத்துவிட்டு, இவர்களை இரட்சியுங்கள், ஆனால் மற்றவர்களுக்கு தொடர்ந்து இரக்கம் பாராட்டி, பயத்துடன் அப்படி செய்து "

NEB மொழிபெயர்ப்பு கூறுகிறது,

உங்களுடைய பரிதாபம் தேவைப்படுகின்ற, சந்தேகமுடன் இருக்கின்ற சில ஆத்துமாக்கள் இருக்கின்றன. அக்கினி பிழும்புகளிலிருந்து இவர்களை இழுத்துவிடுங்கள் மற்றும் இவர்களை இரட்சியுங்கள்" மற்றவர்களுக்கு பயத்துடன் கலந்த உங்களுடைய பரிதாபம் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. பாலுணர்வுடன் கறைப்பட்டிருக்கிற வஸ்திரத்தை வெறுத்து விடுங்கள்".

படிப்படியாக நம்முடைய பொறுப்புகளைக் குறித்து, யுதாவின் கருத்தக்களை மாற்றியமைத்து நாம் சொல்கிறவர்களாக இருந்தால், இது இந்த விதத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு இருக்கும்.

(21ம் வசனம்) நீங்கள் உங்களைக் காத்துக்கொண்டிருக்கும் போது.

(22ம் வசனம்) அப்படி இல்லாதவர்களுடன் நீங்கள் கண்டிப்பாக செயல்தொடர்பு கொள்ள வேண்டும்.

சந்தேகப்படுகிறவர்களுடன், நீங்கள் அவர்களுக்கு தேவைப்படும் சான்றுகளை அளியுங்கள்.

(23ம் வசனம்) • ஆவிக்குரிய ஜீவியம் ஆபத்தில் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறவர்களுடன், வலுவான (அதிர்ச்சியுட்டும்) செயல்களை மேற்கொள்ளுங்கள்.

- நீதிமானாக்கப்படுதல் கிட்டத்தட்ட கைவிடப் பட்டிருக்கிறவர்களுடன்
- நேர்மையான பரிதாபத்தை பிரதிபலியுங்கள், (இது அவர்களுடைய கவனத்தைக் கவர்வதற்கான, அல்லது மற்றவர்கள் அறிந்து கொள்வதற்கான எதிர்பார்ப்புகளில்).
- அவர்களுடைய காரியங்களின் வெறுக்கத்தக்க நிலைக்கு அருகில் நெருங்குவதற்குசூட வேண்டாம்.

யூதாவின் கருத்துக்கள் குறித்த ஒவ்வொரு மனப்பாங்கையும் நம்மை நாம் சுத்திகரிக்கிறவர்களாக இருந்தால், இது கீழே குறித்துப்படும் விதத்தில் இருக்கும். எல்லா நேரமும் உங்களுடைய எண்ணையை விட்டுவிடக்கூடாது என்பதை அறிந்து, மற்றவர்களின் நலனுக்கு நேர்மையாக அக்கறை செலுத்துங்கள்.

வசனம் : 24,25

"வழுவாதபடி உங்களைக் காக்கவும், குமது மக்கமையுள்ள சஞ்சிதானத்திலே மிகுஞ்சு மகிழ்ச்சியோடே உங்களை மாசற்றவர்களாய் நிறுத்தவும் வல்லமையுள்ளவரும், காம் ஓருவரே ஞானமுள்ளவருமாகிய ஏழ்முடைய கிரடசகரான தேவனுக்குக் கனமும் மக்கதுவமும் வல்லமையும் அக்காரமும் கீப்பொழுதும் எப்பொழுதும் உண்டாவதாக. ஆமென்."

யூதா இந்த நிருபத்தை ஆசீர்வாதத்துடன் நிறைவு செய்கிறார். இதனுடைய துவக்கமும், முடிவும் இவ்விதம் இருக்கிறது. "அவருக்கே கனமும் மகத்துவமும் வல்லமையும், மகிமையும் உண்டாவதாக" யோவான் வெளிப்படுத்துதலில் (உதாரணமாக, வெளி. 1:4) சொல்லுவதில், மிகுதியாக, யூதா பிதாவின் முதன்மையை அறிவிக்கிறார், (1) "இருந்தவர்", (2) "இப்பொழுதும்", (3) "எப்பொழுதும்". இந்த விவரங்களுக்கு இடையில், தேவன் "உங்களை மாசற்றவர்களாய் நிறுத்தவும் வல்லமையுள்ளவர்" என்று நமக்கு நிச்சயப்படுத்துகிறார். வெறுமனே நிறுத்துகிறதில்லை, ஆனால் இருப்பதில் மிகவும் அதிசயமான இடத்தில் நிறுத்துகிறார். "தம்முடைய மகிமையுள்ள சந்நிதானத்திலே" இந்த குறிப்பு "மறுபக்கத்திற்கு" உரியதாக

இருக்கலாம். ஆனால், அநேகமாக, நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று யூதா, விரும்புவது, இப்போது உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்பது (அவர் எச்சரித்திருக்கிறபடி) நம்மைச் சுற்றிலும், நமக்கு மத்தியிலும் நடந்து கொண்டிருக்கின்ற எல்லாம் இருந்தாலும் அவருடைய பரிசுத்த சந்திதான் த்தில் நம்மை நிறுத்த வைக்கின்றது. நம்முடைய நீதிமானாக்கப்படுதல் நாம் இந்த நிலையில் "மாசற்றவர்களாய்" இருப்பதின் மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளிக்கின்றது. யூதாவின் செய்தியின் எல்லா இருஞ்கும் சரியான மாற்றாக, இந்த ஆசீர்வாதம் உண்மையுள்ளவர்களுக்கு அளிக்கிறது.

இறுதி வாழ்த்துரையின் அர்ப்பணிப்பும்கூட நுட்பமான குறிப்புகளைக் கொண்டுள்ளது, இவைகளை உண்மையுள்ளவர்களால் மனதில் வைத்துப் பாராட்ட முடியும். அது "நம் மீட்பராகிய ஒரே கடவுளுக்கு" (திருவிவிலியம்) என்றுள்ளது. இரண்டு எஜமானர்கள் ஒரு கண்ணிடையன அப்போஸ்தலனாகிய யாக்கோபு எழுதியிருந்தார். ஆனால் ஒரே கடவுள் என்பதைக் குறித்து எந்தக் கேள்வியும் இல்லை. அவர் நமக்களித்த "இரட்சிப்பு" எனும் விலையேறப்பெற்ற ஈவு குறித்தும் எந்தக் கேள்வியும் இல்லை. "நம் மீட்பராகிய ஒரே கடவுள்" (திருவிவிலியம்). மேலும், "நம் ஆண்டவர் இயேசுகிறிஸ்துவின் வழியாய்" (திருவிவிலியம்) என, நமது உறவுக்காக தேவன் ஏற்படுத்தி தந்த ஏற்பாட்டுக்கும் தக்க மரியாதை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இயேசு யூதாவினுடைய மாம்சீக சகோதரனாக இருந்தார். அவர் யூதாவின் சகோதரனும், ஆவியில் ஆண்டவராகவும் இருக்கிறார். நமக்கும்கூட, அவர் அவ்வாறே இருக்கிறார்!

* * * * *

* * * * *

யുതാവിൻ മുക്കിയമാൻ പാടം

നാമ് മാമ്ചീക താർക്ക അറിവുക്കു ഇടங്കൊടുക്കുപടാതു എൻ്റു
യുതാ കവലൈപ്പട്ടുകിരാർ. ഇവ്വിതമാക, നമ്മുടെയ അമൃപ്പിൻ
പകുതിയാണ, അല്ലതു മുമ്പുമയാണ ഇழപ്പെ നമക്കു
വെளിപ്പട്ടുത്തുകിരാർ. അപത്തുക്കാണ മുൻ്റു പകുതികൾ കുறിപ്പിട്ടു
അവർ അടൈയാണപ്പട്ടുത്തുകിരാർ.

- പക്തിയില്ലാമെ അല്ലതു അവപക്തി:
പരിസ്ഥിതത്തുടണ് അസ്ഥിത്തത്തെ കലപ്പെ
- കയ്-കട്ടുപ്പാടു കുறൈവും
മാമ്ചീകത്തുകുറിയ ഇപ്പിവാൻ ഇച്ചൈയിൻ കാരണമാക,
ആവിക്കുറിയ വണ്ണംകൾ ഇല്ലാമർ പോവു.
- തലൈമെമ്പയെ മറ്റുതലിത്തലം:
നമക്കാണ ഇയേക്കവിൻ ചട്ടங்களുക്കു എത്രാക,
ഉണ്മൈയാക വഞ്ചമൊழി കൂறുതല്.

* * * * *

B I B L E S T U D E N T S

Food for New Creature

